

ఉపనిషత్తులు

ఉపనిషత్ పాఠములు

ఉచిత గురుకుల విద్య ఫౌండేషన్
www.freegurukul.org

సదాశివ సమారంభం

గురు లక్ష్మీదేవి

గురు శ్రీతీర్థపాదాచార్య

గురు శ్రీ శ్రీ శ్రీ

గురు శ్రీ శ్రీ శ్రీ

గురు శ్రీ శ్రీ శ్రీ

గురు శ్రీ శ్రీ శ్రీ

శంకరాచార్య మధ్యమాం

గురు శ్రీ శ్రీ శ్రీ

గురు శ్రీ శ్రీ శ్రీ

గురు శ్రీ శ్రీ శ్రీ

గురు శ్రీ శ్రీ శ్రీ

గురు శ్రీ శ్రీ శ్రీ

గురు శ్రీ శ్రీ శ్రీ

గురు శ్రీ శ్రీ శ్రీ

గురు శ్రీ శ్రీ శ్రీ

గురు శ్రీ శ్రీ శ్రీ

గురు శ్రీ శ్రీ శ్రీ

గురు శ్రీ శ్రీ శ్రీ

గురు శ్రీ శ్రీ శ్రీ

గురు శ్రీ శ్రీ శ్రీ

అస్మదాచార్య పర్యంతం

గురు శ్రీ శ్రీ శ్రీ

గురు శ్రీ శ్రీ శ్రీ

గురు శ్రీ శ్రీ శ్రీ

గురు శ్రీ శ్రీ శ్రీ

గురు శ్రీ శ్రీ శ్రీ

గురు శ్రీ శ్రీ శ్రీ

గురు శ్రీ శ్రీ శ్రీ

గురు శ్రీ శ్రీ శ్రీ

గురు శ్రీ శ్రీ శ్రీ

గురు శ్రీ శ్రీ శ్రీ

గురు శ్రీ శ్రీ శ్రీ

గురు శ్రీ శ్రీ శ్రీ

గురు శ్రీ శ్రీ శ్రీ

వందే గురుపరంపరాం..

“ఉచిత గురుకుల విద్య ఫౌండేషన్” ద్వారా విలువలు, నైపుణ్యాలతో కూడిన విద్య ఉచితంగా + సులభంగా + ఆకర్షణీయంగా + నాణ్యతతో కూడి అందించే సేవా కార్యక్రమంలో భాగంగా ఈ పుస్తకాన్ని భారత ప్రభుత్వపు వెబ్ సైట్(డిజిటల్ లైబ్రరీ అఫ్ ఇండియా) నుంచి సేకరించి అందిస్తున్నాము. ఇందుకు మేము వారికి కృతజ్ఞత తెలియచేసుకుంటున్నాము.

సాయి రామ్ వారి సేవల విస్తరణలో భాగంగా ఈ ఫౌండేషన్ స్థాపించబడినది. ఈ స్వచ్ఛంద సంస్థ ద్వారానే అన్ని సేవలు అందించబడును. ఇటువంటి పుస్తకాలు మీరు వ్రాసినట్లయితే (లేక) సేకరిస్తే మాకు తెలియచేయండి. మేము ప్రతి విద్యార్థికి ఉచితంగా అందేలా చేస్తాము, తద్వారా ఉన్నత విలువలు, నైపుణ్యాలు కలిగిన విద్యార్థులను మన దేశానికి అందించవచ్చు. మాతో కలిసి నవ భారత నిర్మాణ కార్యక్రమంలో పనిచేయుటకు, భాగస్వామ్యం అగుటకు ఆసక్తి ఉంటే సంప్రదించగలరు.

ఈ గ్రంథాలను ఉచితంగా ఆన్ లైన్ లో చదువుటకు, దిగుమతి(డౌన్లోడ్) చేసుకొనుటకు గల మార్గాలు:

- 1) భారత ప్రభుత్వపు వెబ్ సైట్: <http://www.new.dli.ernet.in>
- 2) ఉచిత గురుకుల విద్య ఫౌండేషన్ వెబ్ సైట్ : www.freegurukul.org
- 3) సాయి రామ్ వెబ్ సైట్ : <https://sites.google.com/site/sairealattitudemanagement>
- 4) మొబైల్ ఆప్: Free Gurukul

గమనిక: భక్తి,జ్ఞాన,ధర్మ ప్రచారార్థం ఉచితంగా eBook రూపంలో భారత ప్రభుత్వపు డిజిటల్ లైబ్రరీ సహాయంతో ఇవ్వడం జరిగింది. ఇది లాభార్జన దృష్టిలేని ఉచిత సేవ. ఈ సేవలో అంతర్జాలంలోని(ఇంటర్నెట్) లైసెన్సు / కాపీరైటు అభ్యంతరాలు లేనివి అనుకొన్న పుస్తకాలను గ్రహించటం జరిగినది. అనుకోకుండా ఏవైనా అభ్యంతరకరమైనవి ఉన్నచో మాకు తెలుప మనవి, వాటిని తొలగించగలము అని మనవి చేసుకొంటున్నాము.

Website: www.freegurukul.org

Mobile App: Free Gurukul

email: support@freegurukul.org

Facebook: www.facebook.com/freegurukul

Help Line / WhatsApp: 904 202 0123

“ మన లక్ష్యం: విలువలు, నైపుణ్యాలతో కూడిన విద్య అనేది ఉచితంగా + సులభంగా + ఆకర్షణీయంగా + నాణ్యతతో కూడి అందరికీ అందించబడాలి “

ఉచిత గురుకుల విద్య ఫౌండేషన్ – Free Gurukul Education Foundation

సర్వం పరమాత్మ పాద సమర్పణమస్తు

భారత ప్రభుత్వపు వెబ్ సైట్ - డిజిటల్ లైబ్రరీ అఫ్ ఇండియా

<http://www.new.dli.ernet.in>

Home Vision Mission Goals Benefits Content Selection Current Status People Funding Copyright Policy FAQ RFP

Books
Manuscripts
Title: Ramayanam
Author:
Year: to:
Subject: Any Subject
Language: Telugu
Scanning Centre: Any Centre
Clear Search

Presentations and Report
Statistics Report
Status Report
Feedback | Suggestions |
Problems | Missing links or
Books

Click [here](#) for PDF collection
DLI MIRROR at ICAA Data Center PUNE

Digital Library of India

Hosted by: Indian Institute of Science, Bangalore in co-operation with
CMU, IIT-H, NSF, ERNET and MCIT for the Govt. of India and 21 major participating centres.

DLI

For the first time in history, the Digital Library of India is digitizing all the significant works of Mankind.

[Click Here to know More about DLI](#)

Books	Journals	Newspapers	Manuscripts
<ul style="list-style-type: none">Rashtrapati BhavanCMU-BooksSanskritTTD TirupathiKerala Sahitya Akademi	<ul style="list-style-type: none">INSA	<ul style="list-style-type: none">Times of IndiaIndian ExpressThe HinduDeccan HeraldEenaduVaartha	<ul style="list-style-type: none">Tamil Heritage FoundationAnnaUniversity

Title Beginning with.

A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M	N	O	P	Q	R	S	T	U	V	W	X	Y	Z
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

Author's Last Name

A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M	N	O	P	Q	R	S	T	U	V	W	X	Y	Z
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

Year

1850-1900	1901-1910	1911-1920	1921-1930	1931-1940	1941-1950	1951-
-----------	-----------	-----------	-----------	-----------	-----------	-------

Subject

Astrophysics	Biology	Chemistry	Education	Law	Mathematics	Mythology	Religion	For more subjects...
--------------	---------	-----------	-----------	-----	-------------	-----------	----------	----------------------

Language

Sanskrit	English	Bengali	Hindi	Kannada	Marathi	Tamil	Telugu	Urdu
----------	---------	---------	-------	---------	---------	-------	--------	------

అతి విశిష్టం ఈ దానం!

స్వామి వివేకానంద

“దానాలలోకెల్లా ఆధ్యాత్మిక విద్యాదానం చాలా శ్రేష్టమైంది! దాని తరువాతిది లౌకిక జ్ఞానదానం, ప్రాణదానం, అన్నదానం” అని వ్యాసమహర్షి చెప్పారు.

మన ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానం భారతదేశ హద్దులలో నిలిచి పోకూడదు. లోకమంతటినీ ఆవరించాలి! ఇలా లోకవ్యాప్తమైన ధర్మప్రచారాన్ని మన పూర్వులు చేశారు. హైందవ వేదాంతం ఎన్నడూ ఈ దేశం దాటి పోలేదని చెప్పేవారూ, మతప్రచారార్థం తొలిసారిగా, పరదేశాలకు వెళ్ళిన సన్యాసిని నేనే అని చెప్పేవారూ, తమ జాతిచరిత్ర నెరుగని వారే! ఇలాంటి సంఘటనలు ఎన్నోసార్లు జరిగాయి. అవసరమైనప్పుడల్లా, భారతీయ ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానప్రవాహం వెల్లువలా లోకాన్ని ముంచెత్తుతూ వచ్చింది.

రాజకీయ ప్రచారాన్ని రణగొణధ్వనులతో, యోధులతో సాగించవచ్చు. అగ్నిని కురిపించి, కత్తిని జళిపించి, లౌకిక జ్ఞానాన్నీ, సంఘనిర్మాణ విజ్ఞానాన్నీ విరివిగా ప్రచారం చేయవచ్చు. కానీ ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానదానం కళ్ళకు కనిపించకుండా, చెవులకు వినిపించకుండా కురుస్తూ, రోజూ పువ్వుల రాసుల్ని వికసించజేసే మంచులాగా నిశ్శబ్దంగా జరగవలసి ఉంది. భారతదేశం నిరాడంబరంగా, లోకానికి మళ్ళీ మళ్ళీ చేస్తూ వచ్చిన దానమిదే!

మిత్రులారా! నేను అవలంబించే విధానాన్ని తెలియజేస్తాను వినండి. భారతదేశంలోనూ, ఇతర దేశాల్లోనూ మన పౌరమార్గిక ధర్మాలను బోధించడానికి తగినవారుగా మన యువకుల్ని తయారు చేయడానికై భారతదేశంలో కొన్ని సంస్థలను నెలకొల్పాలి! ఇప్పుడు మనకు కావలసింది బలిష్ఠులు, జవనంపన్నులు, ఋజువర్తనులు, ఆత్మ విశ్వాసపరులు అయిన యువకులు. అలాంటి వారు నూరుమంది దొరికినా, ప్రపంచం పూర్తిగా పరివర్తన చెందగలుగుతుంది!!

ఇచ్చాశక్తి తక్కిన శక్తులన్నీ కన్నా బలవత్తరమైంది. అది సాక్షాత్తూ భగవంతుని దగ్గరి నుండి వచ్చేదే కాబట్టి దాని ముందు తక్కినదంతా లొంగిపోవలసిందే. నిర్మలం, బలిష్ఠం అయిన ‘ఇచ్చ’ (సంకల్పం) సర్వశక్తిమంతమైంది. దానిలో మీకు విశ్వాసం లేదా? ఉంటే మీ మతంలోని మహోన్నత ధర్మాలను ప్రపంచానికి బోధించడానికై కంకణం కట్టుకోండి. ప్రపంచం ఆ ధర్మాల కోసమై ఎదురుచూస్తోంది. ఆనేక శతాబ్దాలుగా ప్రజలకు క్షుద్రసిద్ధాంతాలు నేర్పడం జరిగింది. వారు వ్యర్థులని ప్రపంచమంతటా బోధలు జరిగాయి. ఎన్నో శతాబ్దాల నుండి వారు ఈ బోధనల వల్ల భయభ్రాంతులై, పశుప్రాయులైపోతున్నారు. తాము ఆత్మస్వరూపులమనే మాటను వినడానికైనా వారెన్నడూ నోచుకోలేదు. “నీచాతినీచుడిలో కూడా ఆత్మ ఉంది. అది అమృతం, పరమ పవిత్రం, సర్వశక్తిమంతం, సర్వవ్యాపకమైనది” అని వారికి ఆత్మను గురించి చెప్పండి. వారికి ఆత్మవిశ్వాసాన్ని ప్రసాదించండి. ❖

మూలం: శ్రీ రామకృష్ణ ప్రభ - ఫిబ్రవరి 2014

ఉ ప ని ష త్పా ర ము లు

Lessons From The Upanishads

తొ రి ప లు కు

శ్రీ వి నో బా బా వే

గ్రంథ కర్త:

అ య్య దే వ ర కా ష్ట ష్ట ర రా ష్ట

వెల ను. 1—0—0

(3)

విషయ సూచిక

ప్రథమ పాఠము

రెండవ ,,

మూడవ ,,

నాలుగవ ,,

అయిదవ ,,

ఆరవ ,,

మొదటి అనుబంధము

రెండవ ,,

నత్యాన్వేషణము

సృష్టికి శాసనము

పరమాత్మ

జీవాత్మ

పరమాత్మను పొందుట

మానవధర్మములు

శ్రీల యున్న ఉత్పత్తి

చాతుర్వర్ణములు

శాంతి మంత్రము

హరిః ఓం

అసతో మా న ద్గమయ

తమసో మా జ్యోతిర్గమయ

మృత్యో ర్మా ఆమృతం గమయ

బృహదారణ్యక. 1 అ. 3 బ్రా 28 మాం.

ఓ పరమేశ్వరా! నన్ను అసత్యమునుండి సత్యమునకు,
అంధకారము (అజ్ఞానము) నుండి వెలుతురు (జ్ఞానము) లోనికి,
మరణమునుండి శాశ్వతానందమయ జీవనమునకు గొనిపోమ్మా.

O Lord, Lead me from Untruth to Truth,
From ignorance to Knowledge and
From death to Eternal Bliss.

ఉ ప ని ష త్ప ర ము లు

మొ ద టి పా ర ము

ప త్యా న్వే ష ణ ము

(The search for Truth)

కావి: ఓం.

1. బ్రహ్మవందినో వదన్తి
 కిం కారణం బ్రహ్మ కుతః స్మ జాతాః
 జీవామ కేన క్వచ సంప్రతిష్ఠా
 అధిష్ఠితాః కేన సుఖేన తేషు
 వర్తమాహే బ్రహ్మవిదో వ్యవస్థామ్.

శ్వేతాశ్వతరోపనిషత్. ప్రథమాధ్యాయః 1.

నత్యాన్వేషులగువారు కొందరు గూడి తమలోతాము
 ఖలుల చర్చించిరి. ఈసుహాస్పృష్టికి కారణమేమి! ఎచటనుండి
 బిందుకు మనము వృత్తినాము? దేనివలన మనము బ్రతుకు
 కున్నాము? తుదికు మనకు విశ్రాంతిస్థల మెక్కడ? మన
 కిఖదుఃఖములన్నియు ఎవరివలన, లేక దేనివలన నిర్ణయించబడు
 కున్నవి? ఏ శాసనములు మనలను నడపుచున్నవి? పరబ్రహ్మ
 కుని చెప్పదురే, అది ఎట్టిది?

Seekers of truth discuss among themselves-what is the
 cause of this creation? Whence are we born? Why do we
 live? Where is our final rest? Under whose or what laws are
 we subject to happiness and misery? What laws are
 controlling us? Some say, it is Parabrahma. Is it the
 cause? What is its nature?

[ప్రశ్న:— మన చుట్టునున్న విశ్వము అసంతముగ
 నున్నది. ఈ విశ్వమునందు మానవుడు అణువువలె నున్నాడు.

కాలము అనంతమైనది. దీనిలో ఏ మనుజుడును నూరు సంవత్సరములకన్న జీవించుటలేదు. జన్మించిన ప్రతిమనుజునికీని జంతువునకును మరణము తప్పదు. గనుక ఈ అద్భుతమైన అనంతమైన మహాసృష్టికి కారణమేమి? మానవు డెటుల పుట్టి జీవించుచున్నాడు? మరణించిన పిమ్మట స్థితి ఏమి? మొదలైన పై సత్యాన్వేషుల ప్రశ్నలే ఆలోచనకలవారందరును వేసికొయున్నారు. ఈ ప్రశ్నలకు సహేతుకమైన సత్యమైన జవాబులను ఇచ్చునవే ఉపనిషత్తులు.]

2. కాలః స్వభావో నియతి ర్యదృచ్ఛా
 భూతాని యోనిః పురుష ఇతి చిన్త్యా
 సంయోగ ఏషాం నత్వాత్మభావా
 దాత్మాప్యనీశః సుఖదుఃఖహేతోః॥

శ్వేతాశ్వతర. పృథమ.

కాలము, స్వభావము, శాసనము, అదృష్టము, బలపదార్థము, భౌతికశక్తి, తెలివి - ఇవిగాని, వీటియొక్క కారణముగాని ఈ మహాసృష్టికి కారణము కాదు. పైన చెప్పబడిన ప్రతిదానియొక్క స్వభావమును బట్టియు, పుట్టుక బట్టియు సృష్టికి కారణము కాగల అర్హత దానికి లేదు. మనుష్యునిలోనున్న జీవాత్మకూడ సుఖదుఃఖములకు లోకముండి స్వతంత్రము లేనిదై యున్నందున సృష్టినిజేయు సర్వత కలదికాదు, అని వారు నిర్ణయించిది.

They came to the conclusion that Time, Nature, Law, Chance, Matter, Energy, Intelligence—neither these nor a combination of these can bear examination, because of their own nature and origin. The self (Individual Self) also is

it to be the cause of the creation, itself not being a free agent and being under the sway of happiness and misery.

3. తే ధ్యానయోగానుగతా అపశ్యన్
 దేవాత్మశక్తిం న్యగుణైర్నిగూఢామ్
 యః కారణాని నిఖలాని తాని
 కాలాత్మయుక్తా న్యధిత్థిష్ఠ త్యేకః॥

శ్లోకాశ్వాతర. ప్రథమ. 3.

(చర్చ నలిపి బాగుగా యోచించి తుదకు) ధ్యాన యోగము గావించి మరియొక విధమున పూర్తిగ తెలియక దాగీయుండెడి సత్యమును తమ ఆత్మశక్తివలన కనుగొనిరి. ఆ కనుగొనినది యేమనగా - అద్వితీయుడై జ్ఞానమునకు స్థానమై పైన చెప్పబడిన కాలము, స్వభావము, జీవాత్మ మొదలగు వాటి కన్నిటికి నియామకుడై యున్న పరమాత్మ ఈ సృష్టికి కారణమని కనుగొనిరి.

(After full discussion and consideration) they practised Dhyaanayoga (concentrated meditation) and discovered the truth, which could not be fully known by any other method, by self intuition and power of Self. They realised that it is Paramaathma, who is one without a second, who is the seat of intelligence and wisdom and who controls all the above mentioned causes beginning with time and ending with individual soul, that is the cause of this creation.

4 ఈ విధముగనే సుకేశనుడు, సత్యకామ, గార్ల్య, కౌసల్య, భార్గవ, కచంధిక అను సత్యాన్వేషులు బయలుదేరి జ్ఞానమును పొందుటకు విష్ణులాదఋషివద్దకు వచ్చి అడుగగా, ఆయన వారినందరిని మరియొక సంవత్సరము బ్రహ్మచర్యవ్రత మనుష్ఠించి పదవ వాఠికి కావలసిన ప్రశ్నల సడగవచ్చునని

చెప్పెను. వా రటులనే మరియొక సంవత్సరము బ్రహ్మచర్యవ్రతమును చక్కగా ననుష్ఠించి, సిమ్మట అయినను నృశూర్చియు, పరబ్రహ్మమును గూర్చియు ప్రశ్నల నడిగిరి. రడిగిన ప్రశ్నలును ఆ పిప్పలాదముషి వారికి యివ్వవమాధానములును, ప్రశ్నోపనిషత్తయి యున్నవి.

చక్ర. పరమ. !

Similarly Sukesan, Gaargya, Kowsalya, Bhaargava, Kavandhin-all these devoted to the discovery of Truth approached the adorable Rishi Pippalada, and requested him to explain to them about the cause of creation and about Parabrahma. The Rishi asked all of them to pass another year of Brahmacharya and then ask any question which they liked. Accordingly they observed one year of Brahmacharya again and approached him with all their questions to find out the Truth. Their questions and his answers constitute the Prasnopanishad.

6. ఛాందోగ్యోపనిషత్తుయొక్క అష్టమ ప్రపాఠములో దేవేంద్రుడు బ్రహ్మజ్ఞానమును పొందుటకై చక్రర్ముఖబ్రహ్మవద్దకు పోయినట్లును చతుర్ముఖబ్రహ్మ మొక్క పర్యాయము కిది సంవత్సరములు బ్రహ్మచర్యవ్రతమును ఇంద్రునిచే అనుష్ఠింపజేసి కొంతభాగ ముపదేశించినట్లును మరల కిది సంవత్సరములు బ్రహ్మచర్యవ్రత మనుష్ఠింపజేసి మరికొంతభాగ ముపదేశించినట్లును, మూడవ పర్యాయమున కిది సంవత్సరములు ఇంద్రునిచేత బ్రహ్మచర్యవ్రత మనుష్ఠింపజేసి సాంతముగా బ్రహ్మవిద్యయొక్క రహస్యము నతని బోధించెననియు చెప్పబడియున్నది. ఇందువలన ఉపనిషత్తులోని నత్యములను ఎంత కష్టపడినమీదట, ఎంతకఠినమైనవియమములను జరిపి, ఆత్మశక్తిని విజృంభింప జేసినమీదట కనుగొనిరో శేటతెల్ల మగుచున్నది.

6. [పై విధముననే నచి కేతుడు యమధర్మ రాజును ప్రశ్నించెను]
 యేయం ప్రీతే విచికిత్సా మనుష్యే
 ౭స్తీత్యేకే నాయ మస్తీతి చైకే
 ఏత ద్విద్యా మనుశ్చిష్టస్త్వయా ౭హం
 వరాణా మేష వరస్త్వతీయః॥

కళోపనిషత్. పాథమాధ్యాయం. ప్రథమశ్లో. 20

మనుష్యుడు మరణించిన విషయ అతని ఆత్మ (జీవాత్మ) చావకుండునని కొందరును, శరీరముతోనే అంతయు నశించును గాని వేరు ఆత్మ అనునది మిగిలియుండదని మరి కొందరును, చెప్పెదరు. ఈ సందేహానివృత్తి నాకు చేయవలసినది. నేను దీనిని తెలిసికొనగోరుచున్నాను. నీవు నాకిత్తు నన్న వరములలో ఇది ఆఖరు వరముగా భావించి నాకు ఈ విషయమైన నత్యమును బోధించుము, అని నచి కేతుడు యమధర్మరాజు నడిగెను.

(Similarly Nachiketa asked Yama thus.)

When man dies, there is this doubt, Some say "He exists afterwards also". Some others say "He does not." This I desire to know, namely, whether his Soul continues to exist after the death of the body. Please instruct me about this. This is my final boon that you promised to grant me.

7. ఈ ప్రశ్న ఆలోచన గలవారందరును వేయు ప్రశ్నయే
 ఇందుకు

“నిత్య శ్శాశ్వతో ౭యం పురాణో
 న హన్యతే హన్యమానే శరీరే”

కళ. ప్రథమ. ద్వితీయ. 18

మనుష్యుని శరీరము చంపబడినను బొప్పలి జీవాత్మ చంపబడదు. ఆజీవాత్మ శరీరమును వదిలిపోవుటయే శరీరము:

నకు మరణము. జీవాత్మ ఎల్లప్పుడును ఉండునది, శాశ్వతమైనది, సనాతనమైనది, అని యమధర్మరాజు జవాబు చెప్పెను.

Yama replied as follows:—

Even when the body is destroyed, the Soul which is eternal, everlasting, and ancient does not die. Death only pertains to the body but not to the Jeevatma (individual Soul) within. When the Soul leaves the body, the body dies.

8. ఆత్మానగ్ం రథినం విద్ధి శరీరం రథమేవతు

బుద్ధింతు సారథిం విద్ధి, మనః ప్రగ్రహమేవచ.

కవ. ప్ర. త్ప. 1

(ఈజీవయాత్ర) చేయుటలో) శరీరము అను రథమని మీద జీవాత్మ అను రథికుడు ఎక్కి ఇంద్రియములనెడి గుర్రములను రథమునకు కట్టి తన మనస్సనెడి పగ్గముతో వాటిని లాగుచు తనబుద్ధి అనెడి సారథితో రథమును తోలించుచున్నాడు, అని తెలిసికొనవలెను (అని యమధర్మరాజు జవాబు చెప్పెను.)

Know that the (Jeevatma) soul is the master of the chariot and sits within it and that the body is the chariot (in the soul's pilgrimage of life). He uses his own intellect as the driver of the chariot and his own mind as the rein (that directs and controls the senses which are the horses of the chariot)

[వరా:— ఈ జీవాత్మనుగూర్చి విపులముగ ఈ పాఠములో చెప్పినది. వృష్టినిగూర్చి ఉపనిషత్తులు విస్తృతముననువో తెలిసికొందము.]

రెండవ పాఠము

సృష్టి కి కారణము

(The cause of the creation)

కూరి: 50

1. అత్మావా ఇద మేక ఏవాగ్రా ఆసీత్ |

నాన్యత్కీన్యాన మిషత్, స ఈక్షత లోకాన్నున్మజా ఇతి ||

[బ్రహ్మేయోపనిషత్, ప్రథమ ఆధ్యాయము, ప్రథమఖండము. 1]

స ఇనూల్లోకా నన్మజత [డిటా 2]

సృష్టికి పూర్వము ఇది యావత్తు ఒక్కడైన పరమాత్మ లో నుండెను. ఆ పరమాత్మకన్న వేరేమియు లేకుండెను. ఆయన లోకములను సృష్టించెను. సకల్పించెను.

ఆయన ఈలోకములను అన్నిటిని సృష్టించెను.

Before creation, this whole was (in) Paramatma who was one without a second. There was nothing else. He desired to create the worlds.

He created all these worlds.

[షరా:—ఆకాశమున కనపడు అనేక నహస్ర సంఖ్య గల నక్షత్రము లన్నియు లోకములే. మన భూమిచుట్టు దిగు చున్న చంద్రుడు భూమికి రెండులక్షల ముప్పది తొమ్మిదివే మైళ్ళదూరమున నున్నాడు. మన భూమి సంచత్వరమున కొక సారి దేలిచుట్టు దిరిగివచ్చుచున్నదో, ఆ సూర్యుడు (సూర్య గోళము) భూమికి తొమ్మిదికోట్ల యేబదిలక్షల మైళ్ళ దూర మున నున్నాడు. ఇవి మనకు చాల నమీపమున నున్న గోళ ములు. మనకు కనపడు నక్షత్రములు మనకు లెక్కపెట్ట నలవి

శానంత దూరమున నున్నవి. కొన్ని నక్షత్రములు నూర్వ్య కన్న నూరు రెట్లు పెద్దవి. ఒక్కొక్క నక్షత్రముల గుఱు యొక్క వెలుతురు నూర్వ్యుని వెలుతురుకన్న మూడులక్ష రెట్లున్నది. వాటిలో దేనిసడక (గతు)లు చావకి గలవు. వే కిని ప్రత్యేక ఆధారములు లేకుండ ఆకాశములో నిలచి తమ తమ గతులను నిర్వర్తించుచున్నవి. ఇందువలన, ఈ మహా విశ్వము ఎంత అనంతమైనదో, దీనియొక్క సృష్టికర్త యా అనంతశక్తి, అనంతజ్ఞానము కలవాడో మనకు గోచరించగలదు.

2. అనద్యా - ఇదమగ్రీ ఆసీత్, తతోవై సదజాయత, తదాత్మానందం స్వయమకురుత.

తైత్తిరీయోపనిషత్. బ్రహ్మకల్పి. సప్తమ.

ఈ స్థూలరూపమగు చేతనాచేతనజగత్తు సృష్టి పూర్వము అవ్యక్తముగ, అనగ నామరూపభేదములు లే బ్రహ్మములో నుండెను. ఆ పరమాత్మనుండియే ఈ వ్యక్తమైన ప్రపంచము ఘట్టెను. పరమాత్మ స్వయముగ తన నుండియే ఈ సృష్టిని చేసెను.

In the beginning this was non-Being i. e. without name and form. From Paramaatma verily this universe with manifold forms and names was born. Paramatma created all this from Himself.

3. స్వయంధూః..... ఈశావాస్య ఉపనిషత్ 3 ఆయనను ఎవరు సృష్టించలేదు. ఆయన స్వయంభువు

He is Self existant.

[వరా:— ఉపనిషత్తులకు శ్రీ వేదవ్యాసుల వారి వ్యాఖ్యానమని చెప్పదగిన బ్రహ్మనూత్రములలో నిలులున్నది.

'అత్మకృతే: పరిణామాత్.' బ్రహ్మసూత్రములు
1-4-29.

అనగ వరమాత్మ తానే సృష్టిగా నూర్చును జేసి
ఈ సృష్టిని చేసెను. (సృష్టిని చేసిన నిమిత్తకారణమే కాకుండా
సృష్టికి ఉపాదానకారణము కూడ భగవంతుడే అయి
యున్నాడు.)

4. పూర్ణమదః పూర్ణమిదం, పూర్ణాత్పూర్ణ ముదచ్ఛతే
పూర్ణస్య పూర్ణమాదాయ, పూర్ణమేవావశిష్టతే.

బృహదారణ్యక. 3-1-1

వరమాత్మ అనంతమైనది. (సృష్టి) విశ్వము అనంత
మైనది. అనంతమైన వరమాత్మలోనుండి అనంతమైన విశ్వము
వచ్చినది. మిగిలినది కూడ అనంతమే.

Paramaatma is Infinite. The Universe is Infinite. From
the infinite Paramaatma the Infinite Universe has emanated.
What remains also is Infinite.

5. యథోర్లనాభి స్సృజతే గృహ్లా తే చ
తథాక్షరా త్సమృవతీహ విశ్వం

ముణ్డకోపనిషత్, ప్రథమ ఋండాకం-ప్రథమ భావకం.

ఏవ్రకారముగా సాలెవురుగు తనబోవలనుండి తన
పులను (దారములను) నృజించుచున్నదో మరల వాటిని తన
లోపలికి గుంజుకొనుచున్నదో, అవిధముగానే నాకరణితమైన
వరమాత్మయందుండి ఈ నిఖిలజగత్తు పుట్టుచున్నది.

As the spider creates (projects) threads of silk from within
in itself and takes them back again unto itself, so from the
imperishable Paramaatma, the Universe comes out.

6. తదేత త్సత్యం

యథా నుదీప్తా త్పావకా ద్విస్ఫులింగా

స్పహానశః ప్రథవస్తే సమాపాః

తథాక్షరా ద్వివిధా స్సోమ్య భావాః

ప్రజాయస్తే తత్ప్రచైవాపియన్తి.

ముండక. ద్విత్వీయముండకము. ప్రథమఖండం. 1.

ఈ విషయము సత్యము వప్రకారము బాగుగా మంచుచున్న అగ్నినుండి దానితో సమానరూపముగల నిష్కరవ్వలు వేలకొలది వుట్టుచున్నవో ఆవిధముగానే నాశరహితమైన పరమాత్మనుండి వివిధములగు జీవులు వుట్టుచున్నవి. మరల ఆ పరమాత్మనే చేరుచున్నవి.

This is the truth. As from a blazing fire thousands of sparks, similar to it in form spring out, so my young friend, manifold beings originate from the Imperishable Paramatma and they verily go back into Him again.

7. యతోవా ఇమాని భూతాని జాయన్తే

యేన జాతాని జీవన్తి

యత్ప్రీయన్త్యభిసంవిశన్తి

తద్విజ్ఞానస్య తద్భ్రహ్మేతి.

తైత్తిరీయోపనిషత్. ధృగుకల్లి పశి.

ఈ భూతములన్నియు దేనినుండి వుట్టుచున్నవో, వుట్టినవి దేనివలన జీవించుచున్నవో, లయమునుపొంది మరల దేనిని ప్రవేశించుచున్నవో దానినిగూర్చి తెలుసుకొనుము. అదియే పరబ్రహ్మము.

Seek to know that from which all beings here are born having been born by which they remain alive and into which on departing they enter. That is Paramaatma.

8. సమూలా స్సోమ్యమా స్సర్వాః ప్రజా
స్సదాయతనా స్సత్రప్తిషాః.

ఛాండోగ్యోపనిషత్, షష్ఠ, అష్టమ ఏ

ఈ సమస్త చేతనాచేతనసృష్టి పరమాత్మయే కారణము గా గలది. ఆ పరమాత్మయే ఆధారముగా గలది. ఆ పరమాత్మయందే లయస్థితిగలది.

All this Universe has Paramaatma as its cause and support. It dissolves again unto Him.

9. ఏకోహి రుద్రో నద్వితీయాయ తస్మై
ర్య ఇమాంల్లోకా నీకత ఈశనీభిః
ప్రత్య జ్జనా స్త్వతి సఖ్యకోచాన్తకాలే
సంన్మజ్య విశ్వాభువనాని గోచాః.

శ్వేతాశ్వతర. 3 వ అధ్యాయం. 2

ఎవరైతే ఈ లోకములను తన సర్వశక్తిత్వమువలన నంరక్షించుచు నడపుచున్నాడో, అట్టి రుద్రుడు (పరమేశ్వరుడు) ఒక్కడే. అనగ అద్వితీయుడు. అట్టివాడు రెండవవాడెవడు లేడు. మానవులారా! మీలో ప్రతివాని హృదయమునందును ఆయన ఉన్నాడు. ఆయన ఈ సర్వలోకములను తనలోనుంబయికి తీసి రక్షించుచు తుదకు వాటి నన్నింటిని మర తనలోనికి గుంజుకొనును.

He who protects and controls the worlds by his own powers, He — Rudra (Supreme Soul) is indeed one only. There is no one beside him who can make Him the second. O! men! He is present inside the hearts of every one of you. After projecting and maintaining all the worlds, He again withdraws them unto Himself.

10. ఐతదాత్మ్య మిదగ్ నర్వం
తత్సత్యగ్ స ఆత్మా.

ఛాంక్షోగ్యః శ్చష్ట, ఆష్టతు ?

ఈ సమస్త జగత్తు ఆ పరమాత్మయే ఆత్మగా గలది. ఈ విషయము సత్యము. ఆ పరమాత్మ ఈ సర్వవిశ్వమునకు ఆత్మ.

The whole Universe has Paramaatma as its Soul. This is the Truth. Paramaatma is the Soul of all this Universe.

11. మాయాంతు ప్రకృతిం విద్యా న్నాయినంచ మహేశ్వరం
తస్యావయనభూతైస్తు వ్యాప్తం సర్వమిదం జగత్.

శ్వేతాశ్వతర. 4 అధ్యాయం. 10

మాయ అనునది ప్రకృతియే యని తెలుసుకొనుము. మాయకు ప్రభువు పరమేశ్వరుడే నని తెలిసికొనుము. ఆయనలో భాగమైన జీవనంధుముతో ఈ సృష్టి యావత్తు నిండి యున్నది.

Know then that Mzaya is the same as Prakriti and know that the great God is its Lord. The whole creation is filled by beings (Individual Souls) who are part of Him.

[మరా:— ఈ మహావిశ్వమునందు పరమేశ్వరుడు, అనంఖ్యాకములగు జీవాత్మలు, ప్రకృతి అనగా జడ ప్రపంచము అను మూడు తత్వములు కనబడుచున్నవి. ఈమూటి సంబంధమును తెలిసికొనుటయే జ్ఞానము. పై మంత్రమున ఆ అర్థ మేమనగా, ప్రకృతి జీవాత్మలు కలిసిన విశ్వమునకు పరమేశ్వరుడు ఆత్మగా నున్నాడు. ప్రకృతి జీవాత్మలు కలిసిన విశ్వము పరమేశ్వరునికి కరీరముగ నున్నది. మానవశరీరమునకు జీవాత్మ

అటుల ఆత్మగా నున్నాడో, అటులనే ప్రకృతిజీవులు కలిసిన విశ్వమునకు పరమాత్మ ఆత్మగా నున్నాడు. పరమాత్మ ఈ విశ్వములోని ప్రతిభాగమునందును వ్యాపించియుండి మానవుని హృదయములోకూడ నున్నాడు. ప్రకృతికి మాయయనికూడ పేరు. జగత్తుయొక్క సృష్టి, మరల దాని లయము మరల సృష్టి, మరల లయము, ఎల్లప్పుడును జరుగుచునే యుండును.]

12. య ఏకో బాలవా నీశత ఈశనీభిః

సర్వాం ల్లోకా నీశత ఈశనీభిః

య ఏనైక ఉద్భవే సంభవే చ

య ఏతద్ విదు రన్మృతాస్తే భవన్తి.

శ్వేతాశ్వతర. 3 వ అధ్యాయం. 1.

ఆయన సృష్టిలయకాలములయందు ఒక్కడుగనే యుండును. తనయొక్క అనిర్వచనీయమైన శక్తివలన ఈ సృష్టి సంతకును ప్రభువుగ నున్నాడు. ఆయనయే ఈలోకములన్నిటిని రక్షించుచు వాటిలో పని చేయుచున్న శక్తుల నన్నిటిని, శాసనముల నన్నింటిని నడుపుచున్నాడు. ఆయనను తెలిసికొన్నవారు అమృతత్వమును పొందుదురు.

It is the self same one, who exists alone at the time of reation and dissolution of the Universe, and who assumes manifold powers and appears as the Divine Lord by virtue of His inscrutable power. He it is that protects all the worlds and controls all the various forces working therein. Those who realise this Being become immortal.

మూ డ వ పౌ త ము

ప ర మా త్మ (God)

;

స ర్వ వ్యా పి (Omnipresent)

1. ఈశావాస్య మిదగ్ నర్వం

యత్కించ జగత్త్వం జగత్ . ఈశావాస్యః

ఈ మారిపోవుచుండెడి సర్వజగత్తు, దానికి నియంతుడును ప్రభువును అయిన ఈశ్వరునిచేత వ్యాపించి యున్నది. జగత్తుయొక్క ప్రతి చిన్న భాగముకూడ ఆయన వ్యాపించబడి యున్నది.

This whole changing universe is pervaded by Esvara who is its Lord and controller, and every small part of it is pervaded by Him.

2. తద స్తరస్య సర్వస్య, తదు సర్వస్యాస్య బాహ్యతః

ఈశావాస్యః

ఈశ్వరుడు ఈ సమస్తజగత్తునకును లోపలను బాహ్యలను వ్యాపించి యున్నాడు.

Esvara pervades both inside as well as outside creation.

3. బ్రహ్మైవేద మమృతం పురస్తాత్

ద్రుష్ట్యా పశ్యా ద్రుష్ట్యా దక్షిణత శ్చోత్తరేణ

అశ్చోత్తరం చ ప్రస్థతం

బ్రహ్మైవేదం విశ్వమిదం వరిష్టం. నుష్టాక ద్వి. 1

Verily all this is Immortal Brahman. He is in front of us, behind us, on our right side, on our left side, below and above us. He exists everywhere. The Supreme Lord pervades this whole universe.

నాశరహితముగు పరమాత్మ మనకు ఎదురుగాను, వెనుకను, కుడిపక్కను, ఎడమపక్కను, క్రిందివైపునను పైవైపునను అన్నివైపులను వ్యాపించియున్నది. ఈజగత్తు సర్వమును పరమాత్మ మయమై యున్నది.

ii

మానవుని హృదయములోగూడ నున్నాడు.

He also exists in the heart of man.

4. ఏకోవశీ సర్వభూతాంతరాత్మా
 ఏకం సూపం బహుధా యః కరోతి
 త నూత్తస్థం యేనపశ్యన్తి ధీరా
 స్తేషాం సుఖం శాశ్వతం నేతరేషాం.

కక. ద్వి. ద్వి. 12

అనమానుడును సర్వజగత్తును తన అధికారముక్రింద (వశమును) గలవాడును, సర్వభూతములకును అంతరాత్మగా నున్నవాడును అగు ఏ పరమాత్మ ఒక్కమాపమును అనేక నామరూపభేదములు గలదానినిగా చేయుచున్నాడో, అట్టి పరమాత్మను తమ ఆత్మయందు వసించుచున్నటుల చూచెడి జ్ఞానులకు శాశ్వతసుఖము కలదు. ఇతరులకు కలుగదు.

The one without the second, the ruler of the universe, the soul of the creation, who makes his one form manifold—Him the wise men (devotees) perceive as indwelling in their own selves (souls) and to them belongs eternal happiness (bliss) and to none else.

5. నిత్యోఽనిత్యానాం చేతనకృతనానా
 మేకో బహూనాం యో విదధాతి శామాన్

తమాత్మస్థం యేననువశ్యన్తి ధీరా
స్తేషాం శాన్తి శ్శాశ్వతీ నేతరేషామ్.

శత. ద్వి. ద్వి. 13.

శాశ్వతుడును జ్ఞానమునకు స్థానమును ఒక్కడును అగు పరమేశ్వరుడే అందరియొక్క (న్యాయమైన) కోరికలను తీర్చుచున్నాడు. ఆయనను తమ ఆత్మలయందు వసించుచున్నటుల భక్తులు చూచుచున్నారో వారికే శాంతికలుగును. ఇతరులకు కలుగదు.

He, the one eternal Being and the seat of Intelligence, who though one fulfils the (proper) desires of all - Him the wise men (devotees) perceive as indwelling in their own selves (Souls) and to them belongs eternal peace and to none else.

6. అవి నన్నిహితం గుహాచరం

నామ మహాత్పదం

పూజ్ఞిక. ద్వి. ద్వి. 1

ఆ పరబ్రహ్మము యోగులకు (భక్తులకు) ప్రత్యక్షమైనది. హృదయగుహయం దున్నదగుటచే మిక్కిలి సమీపమున నున్నది. నుప్రసిద్ధమై మహాత్తరమైనది. సర్వమున తాధారమైనది.

Parabrahma is realised by (Yogis) devotees. He is very close, being in the cavity of the heart of men. He is glorious and is the support of the universe.

[షరా:—“ఈశ్వరుని ఆరాధించుటకు మహాకుకాని శాశికాని యేల పోవలెను. నీహృదయగుహయందుండు వానినే నీవు ఆరాధించుము” అని భక్తాగ్రేసరుడగు కబీరు బోధించి హిందూముసల్మానుఫేదములు కల్పితములని ప్రక

టించెను. ప్రతివాని హృదయగుహయందును ఈశ్వరు
డున్నందున మానవులలో నెక్కువవారని, తక్కువవారని
భేదము లుండజాలవు. సమస్త మానవులును సమానులు, సోద
రులు]

iii

విజ్ఞానఘనుడు (Intelligence)

7. ఏవం వా అరణ్యదం మహద్భూత మనస్త
మపారం విజ్ఞానఘన ఏవ.

బృహదారణ్యక. 2-4-12.

ఈ మహా అపారమైన అనంతమైన సత్యస్వరూపుడు
విజ్ఞానఘనుడై యున్నాడు.

This great endless Infinite Reality is but pure Intelligence

సర్వజ్ఞుడు (Omniscient)

8. ఏష సర్వేశ్వర ఏష సర్వజ్ఞ ఏషోఽన్తర్యామ్యేష
యోనిః సర్వస్య ప్రభ వాప్యయాహి భూతానాం.

మాండూక్య

ఈ పరమేశ్వరుడే సర్వమునకు నియామకుడు. ఇత
సర్వజ్ఞుడు, సర్వము తెలిసినవాడు. ఇతడు యూనత్తు విశ్వము
నందు వ్యాపించి యున్నాడు. సర్వజగత్తునకు ఉత్పత్తిస్థానము.
సర్వభూతముల సృష్టికిని, లయమునకును కారకుడు.

This is the Lord and controller of all. He is omniscient
and knows everything. He pervades the whole universe and
is its source. He is the cause of the creation and its dissolu-
tion.

౩౯

అశరీరుడు (Formless)

9. ఆశరీరం శరీరే, వ్యనవస్థే వ్యవస్థితమ్
మహాంతం విభు మాత్మానం, మత్వాధీరో నశోచతి.

కక. పృ. ద్వి. 22

పరమాత్మను శరీరము లేనివానిగను అనిత్యములగు అన్ని శరీరములందును ఉన్నవానిగను అతి గొప్పవానిగను పర్వ వ్యాపిగను తెలిసికొన్నజ్ఞాని దుఃఖమును పొందనేరడు.

That wise man will not have any grief who realises Paramaatma as bodiless but existing in all bodies, which are impermanent, and as supreme and all pervading.

10. అచక్షుశ్శ్రోత్రం తదపాణి పాదం
నిత్యం విభు సర్వగతం.

మండక. పృ. పృ. 8.

పరమాత్మ కన్నులు, చెవులు, కాళ్లు, చేతులు లేనిది కాశ్వత్మమైనది. అన్నిచోట్ల నున్నది సర్వత్రీవ్యాపించియున్నది.

Paramaatma has neither eyes nor ears nor feet nor hands. is eternal and pervading everywhere.

కా స న క ర్త (Law giver)

1. భీషాఽస్మా ద్వాతః పవతే భీషోదేతి
నూర్యః భీషాఽస్మాదగ్ని శ్చేద్ద్రోశ్చ
మృత్యుర్ధావతి వశ్చామృతి.

తైత్తిరీయ. బ్రహ్మ. అష్ట. 1

ఈ పరమాత్మయొక్క ధయముచేత వాయువు వీచు చున్నది. ఆయన ధయముచేతనే నూర్యు దుదయించు

కున్నాడు. ఆయన భయము చేతనే అగ్ని మండుచున్నది. వర్షము కురియుచున్నది. ఆయన భయముచేతనే అయిదవ దగు మృత్యువు తన మారణవిధులను వేగముగా నిర్వర్తించుచున్నది.

Out of fear for Him, the wind blows, through fear of Him the sun rises, through fear of Him Agni (Fire) and Indra (rain) and Death the fifth, speed in their duties.

12. ఏతస్యవా అక్షరస్య ప్రళావనే గార్గి
 మార్యాచంద్రమసౌ విధృతౌ తిష్ఠతః
 ఏతస్యవా అక్షరస్య ప్రళావనే గార్గి
 ద్యావా వృధివ్యా విధృతే తిష్ఠతః.
 ఏతస్యవా అక్షరస్య ప్రళావనే గార్గి నిమేషా ముహూర్తా
 అవలోరాత్రాః ణ్యార్థమాసా మాసా ఋతవః
 సంవత్సరా ఇతి విధృతా స్తిష్ఠన్తి.
 ఏతస్యవా అక్షరస్య ప్రళావనే గార్గి ప్రాచ్యోఽన్యాయా
 నద్యః స్వస్దస్తే శ్వేతేభ్యః పర్వతేభ్యః
 ప్రతిచోఽన్యాయాః యాయాయాంచ దిశమను.

బృహదారణ్యకం. అ. 3-8.

ఓగార్గి! అక్షరుడైన వరమాతృయొక్క ప్రచండమైన శాసనము వలననే నూర్యుడు, చంద్రుడు తమ తమ స్థానములలో నున్నారు; ఓగార్గి! అక్షరుడైన వరమాతృయొక్క ప్రచండమైన శాసనము వలననే ఆకాశము, భూమి తమ స్థానములలో నుంచి పడిపోకుండ నిలచియున్నవి; ఓగార్గి! అక్షరుడైన వరమాతృయొక్క ప్రచండమైన శాసనమువలననే, నిమిషములు, ముహూర్తములు, రాత్రింబగళ్ళు, పక్షములు,

మానములు, ఋతువులు, సంవత్సరములు వరుస తప్పకుండ తమ తమ కాలములలో వచ్చుచున్నవి; ఓగార్గి! అక్షరుడైన పరమాత్మయొక్క ప్రచండమైన శాసనము వలననే కొన్ని నదులు, శ్వేతపర్వతములనుండి తూర్పుగా ప్రవహించుచున్నవి. మరి కొన్ని నదులు వశ్చిమముగా ప్రవహించుచు అటులనే పోవుచున్నవి. ఇతరనదులు తమ పోకడలలో ఆగకున్నవి.

Under the Mighty Law of this Immutable (Paramapurusha) O Gargi! the Sun and Moon are held in their positions; under the Mighty Law of this Immutable, O Gargi! Heaven and Earth maintain their positions; under the inexorable Law of this Paramapurusha, O Gargi! Moments, Muhurtams, days and nights, fortnights, months, seasons and years are held in their respective places; under the inexorable Law of the Immutable, O Gargi! some rivers flow eastward from the white mountains, others flowing westward continue in that direction and still others keep to their respective courses.

13. యత శ్చోదేతి నూర్యో
అస్తం యత్రచ గచ్ఛతి
తం దేవా స్సర్వేఽర్పితా
స్తదు నా త్యేతి కశ్చన; ఏతద్వై తత్.

కఠ. ద్వి. ప్ర. 8.

నూర్యుడెవనివలన ఉదయించుచున్నాడో ఎవనివలన అస్తమించుచున్నాడో, ఎవనికి నమస్త దేవతలును అధీనులై యున్నారో, ఎవనిని ఎవ్వరును అతిక్రమించలేరో, ఆయనయే పరబ్రహ్మము.

Under whose law the Sun rises and sets, under whose control all the Gods are, and who has no equal—That is Parabrahma.

vi

తే జ స్సు న కు స్తా న ము

Source of Light

14. న తత్రీ నూర్వో భాతి న చన్ద్రితారకం
 నేమా విద్యుతో భాన్తి కుతోఽయ మగ్నిః
 త మేవ భాన్త మనుభాతి సర్వం
 తస్య భాసా సర్వ మిదం విభాతి.

కఠ. ద్వి. ద్వి. 18.

పరమాత్మ ఎదుట నూర్యుడు ప్రకాశింపడు. చంద్రుడు, నక్షత్రములు ప్రకాశింపరు. ఈ విద్యుచ్ఛక్తికి ప్రకాశము లేదు. అగ్నికి ప్రకాశ మెక్కడిది? స్వయంప్రకాశమాన మగు పరమాత్మయొక్క కాంతిని ప్రతిబింబించియే వీరందరును ప్రకాశించుచున్నారు. ఆ పరమాత్మయొక్క కాంతివల్లనే ఈ నూర్యచంద్రాదిజ్యోతిస్సమూహమున కంతకును ప్రకాశము కలుగుచున్నది.

Before the Paramaathma the Sun does not shine nor the moon and the stars nor these electric lightings and much less the fire, all these shine reflecting His light. By His light all these become illuminated.

vii

ప్రాణ ము న కు ప్రాణ ము

Life of Life

15. శ్రోత్రీన్య శ్రోత్రీం మనసో మనో
 యద్వాచోహ వాచం న ఉ ప్రాణన్య ప్రాణః
 చక్షుషః చక్షు రతిముచ్య ధీరాః
 ప్రీత్యాస్మా ల్లోకాదమృతా భవన్తి.

కఠ. పృథమఖండం.

ఈశ్వరుడు శ్రోత్రమునకు శ్రోత్రము, మనస్సునకు మనస్సు, వాక్కునకు వాక్కు, ప్రాణమునకు ప్రాణము, కన్నులకు కన్ను, అయి యున్నాడు. దీనిని జ్ఞానులు తెలిసికొని ఈ శరీరావంతరము మోక్షమును పొందుచున్నారు.

It is by the power of Easwara that the ear hears. So He is the ear of the ear. It is by His power that the eye sees. So He is the eye of the eye. It is by His power that the tongue speaks, life functions and mind understands. So, He is the tongue of the tongue, life of life, and mind of the mind. The wise man realises this and attains immortality after death.

16. యచ్ఛ్రుషా న పశ్యతి
యేన చక్షూంసి పశ్యతి
తదేవ బ్రహ్మ త్వం విద్ధి.

కే. ప. 1.

ఏది కనులకు కనబడదో, దేనివలన కన్నులు చూచుచున్నవో, అదియే పరబ్రహ్మ మని తెలిసికొనుము.

Know that alone to be Parabrahma whom the eyes cannot see, but by whose grace the eyes possess the power of sight.

17. ప్రాణ శరీర నేతా.

ముండక. ద్వి. ద్వి. 8

ప్రాణమునకును శరీరమునకును ప్రభువు.

He is the Lord of both life and body.

viii

ప్రేమస్వరూపుడు (God is Love)

18. క్రియ మిత్యేన దుపాసీత.

బృహదారణ్యక. 4-1-4

ఆయనను ప్రేమన్వహూవు డని యుపాసించవలెను.

He should be worshipped as Love,

19. ప్రపంచోపశమం శాంతం శివ మద్వైతం.

శాందూక్య. 7.

ఆ పరమాత్మ జగత్తునకు అంతటికీ లయస్థానము. రాగ ద్వేషాదులు లేని శాంతన్వహూవును, మంగళకరుడు, అద్వితీయుడు.

Paramaatma is the place of rest after dissolution. He is Peace and Bliss. He is Benevolence. He is one without a second.

ix

న త్య స్వ రూ ప ము

He is Truth Himself

20. నత్యం జ్ఞాన మనంతం బ్రహ్మ.

తైత్తిరీయ. బ్రహ్మకల్పి. పృ. 1

ఆ పరమాత్మ నత్యస్వరూపము, జ్ఞానము, అనంతము అయి యున్నది.

Paramaatma is Truth, Intelligence and Infinitude.

21. తస్యోపనిషత్ నత్యన్య సత్యమ్.

బృహదారణ్యక. 2-1-2

పరమాత్మకు ఉపనిషత్తులలో నివ్వబడిన పేరు "నేలము నత్యము" అని.

The name given to God by the Upanishads is "Truth or Truth, ie. Absolute Truth."

22. యత్ర తత్సత్యస్య పరమం నిధానమ్.

ముండక. తృ. పృ. 8

పరమాత్మయే సత్యమునకు స్థానము.

God is the seat of Truth.

23. తదమృత మభయ మేత ద్బ్రహ్మేతి తస్యహవా లో
వతస్య బ్రహ్మణోనామ నత్యమితి. వ

ఛాండోగ్య. అష్ట. తృతీః ఉ

ఇదియే అమృతము, అభయప్రదము. ఇదియే బ్రహ్మ
బ్రహ్మ మనబడుచున్నది. అట్టి యీ పరబ్రహ్మమునకు నీ క
మనిపేరు. క

This alone is immortal and gives protection from
This alone is called Parabrahma. Truth is the name
Parabrahma.

[షరా:— మహమ్మదు ప్రవక్త వకేశ్వరోపాసన
బోధించుచుండగా బహు దేవతార్చనపరులును, విగ్రహ
లను పూజించువారలు నగు ఆయన దేశీయులు ఆయన
చంపుటకై యత్నించిరి. ఆయన తన ముఖ్యశిష్యుడు
“అబూబకర్”తో కూడ శత్రువులనుండి తప్పించుకొనుట
పారిపోయి ఒక కొండగుహలో దాగుకొనెను. శత్రువులు వాని
వెంబడించి తరుముకొని వచ్చుచుండిరి. వా రా కొండగుహ
నున్నటుల వారికి తెలియదు. ఆ కొండగుహ ముందును
అనేక పర్యాయములు శత్రువులు అటు నిటు పోయిరి. లోప
నున్న ‘అబూబకర్’కు కంపమెత్తెను. ‘మనమిద్దరమే యుంటివ
వారు లోపలికి వచ్చినచో మన గతి ఏమగును, అని ఆయ
ప్రశ్నించెను. అందుపైన ప్రవక్తమహమ్మద్ “మనమిద్ద
ముందుటేమి? మనము ముగ్గురమున్నాము. నూడవవార
నర్వశక్తి మంతుడును, మనకు తండ్రియు నగు పరమేశ్వరుడు
ఆయన మనవద్ద నున్నాడు. నిర్భయముగా నుండుము” అ
అబూబకర్ ను మందలించెను. అబూబకర్ మనశ్శాంతి

లోంది ధైర్యముగా నుండెను. శత్రువులు గుహలోనికి రాకుండనే వారి త్రోవను పోయిరి. ముహమ్మద్ ప్రవక్త, అబూబకర్ ఉభయులును అచటినుండి వెళ్ళి మరియొక సురక్షితమైన ప్రదేశమును పురిరి. ఈశ్వరభక్తులకు ఈశ్వరుడు తమతో కూడ నున్నాడని తెలియుటవలన ఎంత నిర్భయత్వము కలుగునో దాని కిది యుదాహరణము.]

24. సత్య మేవ జయతే, నాస్యతం.

ముండక. త్ప. ప్రి. 8.

సత్యమే జయమును పొందును. అసత్యము జయించదు.

Truth alone will triumph. Untruth will not succeed.

x

ధర్మనిలయం (Seat of Virtue and Dharma)

25. శుద్ధ మపాపవిద్ధమ్.

ఈశావాస్య. 8.

ఆయన పాపరహితుడు, పరిశుద్ధుడు, పవిత్రుడు.

He is untainted by sin. He is pure and holy,

26. స వృక్షకాలాకృతిభిః పరోఽన్యో
యస్మాత్ ప్రపిచ్ఛః పరివర్తతేఽయం
ధర్మావహం పాపనుదం భగేశం
జ్ఞాత్వాఽత్మస్థ మమృతం విశ్వధామ.

శ్వేతాశ్వతర. 6-6.

ఈ విశ్వముయొక్క పుట్టుకకు లయమునకు కారకు డెవరో, యాపత్తు ధర్మమునకు మూలస్థాన మెవరో, పాపముల

నశించు శేయువాడును, నుగుణములకెల్ల నిలయుమును, క
తుడును, విశ్వమువకు ఉనికి పట్టు నెవరో, అట్టి పరమాత్మ
తన లోపలనే యున్నట్లును, సంసారవృక్షమునకును, శా
నకును, రూపమునకును అతీతుడుగను భక్తులు దర్శి
చున్నారు.

Knowing Him, who is the origin and dissolution of
Universe — the source of all Dharma (righteousness,
destroyer of all sin, the source of all Virtue, the immo
and the abode of the Universe — as seated in one's
self, He is perceived as different from and transcending
tree of Samsaara as well as time and form.

27. పరాత్పరం పురుష ముపైతి దివ్యమ్.

ముణ్డక. తృ. ౩

(ఆత్మవేత్తలు) ప్రకాశమానుడును అన్నిటికన్న శ్రే
నగు పరమపురుషుని పొందుచున్నారు.

Seekers of Paramaatma attain Him, who is the so
of light and the highest, noblest and supreme personality.

28. తచ్ఛ్రీయో రూప మత్యస్పృజత ధర్మం;

తస్మాద్ధర్మా త్పరం నాస్తి

అథో అబలీయాన్ బలీయాం సమాశంవతే

ధర్మేణ, యోవై స ధర్మః సత్యం వైతత్.

బృహదారణ్య. 1-4

ధర్మము అను ఉత్కృష్టరూపమును ఆయన దా
ధర్మముకన్న గొప్పది లేనేలేదు. తన పక్షమున ధర్మము
బలహీనుడు ఎంతటి బలవంతునైన నోడించగలడు. ధ
వత్వము.

He projected that excellent form (of His) namely Dharma (piety and Justice). There is nothing higher than Dharma. Even a weak person can defeat a mighty person by the weapon of Dharma. Dharma is Truth.

పరమార్థం—పై 20 మొదలు 28 వరకు చెప్పబడిన కథలు అతిప్రాముఖ్యమైనవి. “పరమేశ్వరుడు పాపరహితం, పరిశుద్ధుడు, ధర్మస్వరూపుడు; సత్యమని ఆయన పేరు. ‘మే సత్యము’ అని వీటిలో చెప్పబడినవి. వృష్టిచేయుటలో ప్రాణుని యుద్దేశ్యము ధర్మసంస్థాపనమై యున్నది. అధర్మమును ధర్మమునకు నిరంతరము పోరాటము జరుగుచు ధర్మమును చూచు మానవకోటిలో ధర్మముయొక్క అభివృద్ధి జరుగుచును. ఇది మానవకోటియొక్క నైతిక అభివృద్ధి (Moral evolution). ధర్మపక్షమున నున్నవాడు కడు బలహీనుడైనను టి బలవంతు డెదుర్కొనినను ఆ బలవంతు నోడించగలడు, మే జయించి తీకు ననునది యీశ్వరశాసన మని పై కథలు చెప్పుచున్నవి. హిందూదేశములోని పురాణము లంటిలోను ధర్మమునకు ప్రతినిధులగు దేవతలకును, అధర్మమునకు ప్రతినిధులగు రాక్షసులకును ఎల్లప్పుడును పోరాటం జరుగుచున్నటులను తాత్కాలికముగా దేవత లోడి యి కష్టముల పాలగుచున్నటులను, కాని ధర్మస్వరూపుడగు భగవంతుని సహాయము వారికి గలిగి వారు విజయముపొంది, భగవంతు లయినటులను అనేక కథలను ఇచ్చి ప్రజల హృదయములకు ఈ సత్యమును బాగుగా నాటజేసి యున్నారు.

ధర్మమునకు ప్రతినిధులయిన దేవతలకే భగవంతుడు ప్రత్యేకము నిచ్చినటుల కూడ వర్ణించబడినది. ఆమృత

మనగా జరామరణముల నుండియు, దుఃఖమునుండియు విముక్తి
 కాశ్యతశాంతి. ఉపనిషత్తుల తరువాత ప్రధాన గ్రంథమై
 భగవద్గీత 4 వ అధ్యాయము 7,8 శ్లోకములలో ధర్మమునకు
 క్షీణత గలిగి, అధర్మము వృద్ధియైనపుడు ధర్మసంస్థాపనము
 కొరకు అవసరమైనపుడెల్ల నేను భూలోకమున వుట్టుచున్నా
 అని శ్రీకృష్ణుడు చెప్పిన వాక్యములు భారతీయులచేత జ్ఞా-
 మించుకొనబడి తాత్కాలికముగా ధర్మచ్యుతి కలిగిన
 మహాపురుషులు పుట్టి ధర్మమును పునరుద్ధరింప జేయుదురని
 నమ్మకమును దృఢముగా కలిగింప జేసినవి. విముక్తి చెంది
 జీవాత్మలు భగవదుద్దేశ్యమైన ధర్మసంస్థాపనము కొరకు భూ-
 లోకమునం దవతరించి తమ కార్యమును నెరవేర్చి పోదు
 బ్రహ్మానూత్రములు కి-కి-కిలిలో చెప్పబడినటుల రాబోవు
 పాతము యొక్క చివరను చూపించియుంటిమి. మహా భా-
 తము యొక్క యుద్దేశ్యముకూడ ధర్మపక్షావలంబు ల
 పాండవులు ప్రథమమున ఎన్నికవ్వములు పొందినను భ-
 వంతుని సాయమువలన అధర్మపరులగు కౌరవుల నోడి-
 విజయము పొందినటుల చూపించుటయే యెయున్నది. పిమ్మ-
 చాలకాలమునకు వచ్చిన బౌద్ధమతములో కూడ బుద్ధు-
 వానుడు ధర్మసంస్థాపనము కొరకు ప్రపంచములో ననేకావ-
 రముల నెత్తుచున్నాడని చెప్పబడియున్నది. ఇందుకొ-
 మోక్షమును పొందిన జీవాత్ములగు బోధినత్వులు భూలో-
 కమునకు వచ్చి పోవుచుండురని చెప్పబడినది. పిమ్మట స-
 రించిన వసుకీర్తిస్తు ప్రభువు కూడ తాను పరమేశ్వరుని కా-
 మును, అవగా ధర్మమును భూలోకమున స్థాపింప వచ్చితి-
 చెప్పియున్నాడు.

ధర్మసంస్థాపన మనగ మానవులకును మానవసంఘము కును మానవజాతులకును కలిగెడి కష్టములను అన్వేషించును తొలగించి వారియొక్క ఐహికాముష్మికమైన అభివృద్ధికే టుబడుటయే యున్నది. ప్రస్తుతకాలమున అస్పృశ్యుల వృత్తాంతను పారదోలుట, స్త్రీల హక్కుల పునరుద్ధరణము, ముతుల శార్మికుల కష్టముల నివారణ, క్షామములు భూకంప లు మహామారి కలరామొదలగు వాటివలన బాధితులగు వారి సహాయము కొరకును, అజ్ఞానమును, దరిద్రమును, శ్యామలను పారదోలుటకొరకును సాంఘిక సేవానిర్మాణము (Organised Social service,) మానవుల కుపయుక్తములగు శ్రుశోధనలు (Scientific Researches) మానవులలో శ్యాత్మిక జ్ఞానవ్యాపకము, ప్రజల సౌఖ్యమును అభివృద్ధిని కుగడేయు రాజ్యపాలనను స్థాపించుట శిష్టరక్షణము దుష్ట ప్రణామ, భారత దేశోద్ధరణము, చైనాజాతీయొక్క స్వతంత్రీ యు సంరక్షించుటకు దుష్టమైన జపానుతో చైనా జాతీయ యకుడగు చ్యాంగు కేషక్ జరుపుచున్న స్వతంత్రీ పోరా యు, ప్రపంచమును కష్టపెట్టుచున్న యుద్ధములు పోరాట లు మరల జరుగకుండ విశ్వమానవ జాతిలో శాశ్వతమైన యి, అన్ని జాతులమధ్యను స్నేహవాత్సల్య సోదరభావములు ల్లునటుల మానవకోటియొక్క పునర్నిర్మాణము, మొద లున వన్నియు ధర్మసంస్థాపనము క్రిందికి వచ్చును. ఈ కాల క రైళ్ళు, స్త్రీ మరులు, ఆకాశవిమానములు, కేబిల్ యములు, రేడియోలు, మొదలగు వాని మూలమున మానవజాతులన్నియు ఏకముగ చేయబడి యొకే కష్టసుఖము

అకు లోబడుపబడినవి. ఇట్టి పరిస్థితులలో ప్రతి వ్యక్తియు తన యొక్క స్వంతమోక్షము కొరకు మాత్రము యోచించక మాతృదేశము యొక్కయు మానవకోటియొక్కయు మోక్షమే తనమోక్షమని భావించి కృషీనలుపు తనసరమై యున్నది. ప్రపంచము, దేశము, సుఖముగా నుండనిచే వ్యక్తులకు నుత్తమోక్షుల కలుగును ?

కావున ఏ భారతీయుడైనను ప్రపంచము నావరించిన దుఃఖినిముక్తి కొరకును, భారత దేశమునావరించునున్న దైవ్యస్థితిని పోగొట్టుటకును, పనిచేయకుండ తనయొక్క వ్యక్తిమోక్షము కొరకై ప్రయత్నింతునని యనుకొనుట వట్టిభ్రమ. మానవకోటి యొక్కయు మాతృదేశముయొక్కయు మోక్షమే వ్యక్తి యొక్క మోక్ష మని భావింపవలయును. శ్రీరామానుజుని వారిని గురించి యొక కథ గలదు. వారిగురువు ఆయన కొఱిగొప్ప మంత్రము నుపదేశించెను. ఆ మంత్రము నుపాసించుట వలన ఆయనకు మోక్షము లభించును. కాని ఆయన ఆ మంత్రము నితరుల కుపదేశించిన యెడల వారికి మోక్షము గల్గుట నిజమేకాని, ఆయనకు మాత్రము మోక్షమునకు బదులు నరకము కలుగునని గురువుయొక్క ఆజ్ఞ. కాని రామానుజువారు తాను నరకమునకు పోయినను సరే, తోడిమానవులయందును మోక్షమునకు పోవలసివచ్చే యని తలచి శ్రీరంగదేవాలయము గాలిగోపురము మీదికి ఎక్కి అనేక వేలమంది జనులకు వినబడునటుల ఆ మంత్రము నుచ్చరించి, యీ మంత్రమును మీరు పాసించినచో మీకు కైవల్యము కలుగునని బిగ్గరగా చెప్పెను. ఇది ఆయనయొక్క గొప్ప త్యాగమును తెలు

చూస్తుంది. అందువలన ఆయనకు మోక్షమే వచ్చేను. ఈ రామానుజులవారే అప్పటికి చాలకాలమునుంచి అంటరానివారుగా చూడబడి, దూరముగా నుంచబడి, మానవ మాక్కులను కోల్పోయిన జాతులందరికిని తన భక్తిమార్గమగు ఈశ్వరుని ప్రేమతత్వమును బోధించి అస్పృశ్యతను తీసివైచి తక్కిన అన్ని కులములతో బాటు సమాన ప్రతిపత్తిని వారికికూడ కలుగజేసెను. ఇది ధర్మసంస్థాపనమునకు గొప్ప నిదర్శనము.

ఈ ధర్మసంస్థాపన యజ్ఞమును గావించుటలో సమర్పించవలసిన దక్షిణలనుగూర్చి అనగా సాధనములనుగూర్చి రాబోవు అయిదవ పాఠముయొక్క 1వ శ్లోకము మంత్రమును చూడుము.

xi

అనందస్వరూపుడు

He is Bliss itself

29. తద్విజ్ఞానేన పరిపశ్యన్తి ధీరా
 ఆనందరూప మమృతం యద్విభాతి.

ముఖ్యక. ద్వి. ద్వి

అమృతమయుడును ఆనందస్వరూపుడు నగు పరఃత్మను పరిపూర్ణమైన జ్ఞానముచేత నుపాసించి ధీరు లగువారగుగ చూచుచున్నారు.

The wise meditate by perfect knowledge and realise Paramaatma, who is immortal and Bliss itself.

30. రసోవై సః, రసగ్ం హ్యేవానం లబ్ధ్వాఽఽనన్ది భవతి
 కోహేవాన్యాత్కః ప్రాణాత్ యదేష ఆకాశ
 ఆనన్దో నస్మాత్ ఏష హ్యేవానన్దయాతి.

తైత్తిరీయ. బ్రహ్మ, సప్తమ 1.

ఆ పరమాత్మ ఆనందస్వరూపుడే. ఉపాసకుడగు జీవుడు ఆ యానందరసమును పొంది ఆనందము తలపాడగుచున్నాడు. ఏ కారణమువల్ల నైనను సర్వలోకప్రకాశకుడైన, ఆనందరస స్వరూపుడైన పరమాత్మ లేకపోయిన యెడల మరియెవడు ఇటుల (జీవుని) నడిపించును? ఎవడిటుల ప్రాణము సిచ్చి యుజ్జీ వింపజేయును? ఆ పరమాత్మయే ఆనందింపజేయుచున్నాడు.

Paramaatma is Bliss itself. The Jeevaatma that worships Him gets the Bliss and becomes joyful. If for any reason the Paramaatma, the illuminer of the creation and the embodiment of Bliss, does not exist, who else will guide the individual soul like this and give life to him and inspire him like this? It is Paramaatma that gives Joy to him (individual soul.)

31. ఆనందో బ్రహ్మాతి కృజానాత్
 ఆనందో భ్యోవ ధర్మోమూని భూతాని జాయంతే
 ఆనందోన జాతాని జీవంతి
 ఆనందం ప్రియ స్త్యభినంబిత న్నీతి.

శైలిరీయం. భృగు. వస్త్య.

ఆనంద మయ్యుడగువాడు పరమాత్మయే యని తెలుసు కవలెను. ఆనంద మయ్యుడగు పరమాత్మచేతనేకదా ఈ వ్యభూతములు వుట్టుచుండును! అట్లు వుట్టిన భూతకోటియెల్ల ఆ ఆనందమయ్యుని చేతనే జీవించుచున్నది. ఆ ఆనందమయ్యుని యందే అయింది ప, వేళించుచున్నది.

Understand that Paramaatma is Bliss. All beings are born from Paramaatma who is Bliss itself. Having been born, they remain alive by the Blissful Paramaatma, and on departing they enter into the Blissful.

[మదా — ఈశ్వరని 'నాత్' 'నిత్' 'అనందం' అని శ్రీమద్విశ్వక్సేపములు చెప్పినవి. 'శాశ్వతమౌపసత్వయూ' 'జ్ఞానము'

'అనందము' అని చెప్పింది. ఈ విశ్వమంతము (ఈశ్వరుని) అనందములో జన్మించి, అనందములో వృద్ధిచెంది, జీవించియుండి అనందములో లయమగుచున్నదని ప్రైమంత్రియు చెప్పుచున్నది. అనందము చుట్టునుకంటె చాల నుశక్తివంతమైనది. ముఖము ఇందియలో లక్ష్మణు కల్యణమై కుమారముగ నైదుముఖములు కలదును. అనంద మటలగాక కల్యణ రహితమై పరిశుద్ధమై శాశ్వతమైయున్నది. మానవుడు (జీవుడు) స్వభావము చేత అనందమును జీవితము మానవుడు అనందముతో కూడినది. అందువలననే ప్రతిజీవినీ ప్రకృష్టములు కలుగుచున్నవి. జీవించవలె నగు కొరిక స్వభావముగ నుండును. సృష్టియొక్క - సౌందర్యము, పరిశుద్ధమైనవేదము, జ్ఞాన సంపాదనము, మధురగానము, శిల్పము, చిత్రములు, కవిత్వము, మొదలగు లలితకళలు ముఖ్యము, మానవునికి అనందమును కలుగ జేయుచున్నవి. ఈశ్వరుని నడి విజ్ఞానములో జీవులొక మధురశ్రుతి యగుటకు ప్రయత్నించవలెనని దేవనిషత్తులు శాసించుచున్నవి. కాని మానవుడు ఇంద్రియలోలుడై దురాశాపకుడై, దుష్టచింతనగలవాడై, స్వల్పముఖములను కొరి తావత్ ప్రముఖములలో చిక్కుకొని అనందమును కోల్పోయి దుఃఖమును పొందుచున్నాడు. సేనాత్యాగములతో కూడిన పవిత్రమైన, కీర్తనమైన జీవితమువలన, సరియైన జ్ఞానమువలన, ఈశ్వరోపాసన వలన, మానవుడు ఈ జీవితమును ముఖ్యరహితమైన అనందమయముగా చేసికొనవలెనని చురుకైన ముస్లిములు మానవుని జన్మ అనందమును పొందుటకే యుద్దేశించబడినది. ముఖ్యముగా వాడుకొని

నా లు గ వ పా త ము

జీ వా త్మ

(Individual Soul)

1. నిత్య శ్శాశ్వతోయం పురాణో
న హాన్యతే హాన్యమానే శరీరే.

కశోపనిషత్. ప్రథమాధ్యాయము, ద్వితీయశ్లో. 18.

ఈ జీవాత్మ ఎల్లప్పుడు ఉండునది. శాశ్వతమైనది. సనాతనమైనను క్రొత్తది. శరీరము చంపబడుచున్నను, జీవాత్మ చంపబడదు.

The Individual soul is eternal and permanent. Though ancient, it is always fresh. It cannot be killed though the body (in which it dwells) is killed.

2. తస్మై సహోవాచ

ఇహోవాన్తశ్శరీరే సోమ్య స పురుషో
యస్మిన్నేతాః షోడశకళాః ప్రథవన్తితి.

ప్రశ్న. ఉత్త. 3.

ఏ పురుషునియందు ఈ షోడశకళలు పుట్టుచున్నవో ఆ పురుషుడు (జీవాత్మ) ఈ శరీరము లోపల నున్నాడు.

The Individual soul who possesses sixteen kalas dwells inside this body.

3. సప్రోణ మస్మజత.

ప్రశ్న. ఉత్త. 4.

జీవుని యనుభవమునకుగాను ప్రాణము సృజింపబడెను.

Life is created for the enjoyment of the soul.

4. ద్వా నువణ్ణా సయుజా సఖాయా సమానం
వృక్షం పరిషస్య బాతే తయో రన్యః విప్పలం
స్వాద్వ త్ప్రసక్తే న్నన్యో అభిచాక నీతి.

ముణ్ణాపనిషత్. తృతీయ మండక. ప్రథమఖండ 1.

సమానమగు ఆ ధ్యాత్మస్వభావము కలిగినట్టియు, శాశ్వత సఖులై నట్టియు, పక్షినదృశు లగు నిద్దరు (జీవేశ్వరులు) ఒకే (శరీరము) వృక్షములో నివసించుచున్నారు. వారిద్దరిలో నొక డగు జీవుడు (అజ్ఞానమువలన) రుచిగా కనబడునట్టి సుఖదుఃఖ లక్షణాత్మక మగు కర్మఫలమును తినుచున్నాడు. రెండవవాడగు ఈశ్వరుడు, ఆ కర్మఫలమును అనుభవించక సాక్షిమాత్రుడై చూచుచున్నాడు.

Two birds [The Purusha and the Paramapurusha] of the same spiritual nature who are inseparable friends dwell in the same tree. [the body] One of them [the Purusha] enjoys [in his ignorance], the fruits of the body namely the joys and sorrows thereof ; while the other [Paramapurusha] does not taste the fruits but remains a mere witness.

5. సమానే వృక్షే వురుషో నిమగ్నో
అనీశయా శోచతి ముహ్యమానః
జ్ఞాన్తం యదా పశ్యే త్యస్య
విశాశ మిన్య మహిమాక వితి సేతశోకః.

ముణ్ణా. తృతీయ. ప్రథమ. 2

తనకు సమీపముగా నున్న ఈశ్వరుని మరచినవాడై శరీరమునందలి జీవుడు సంసారములో మునిగి దుఃఖము పొంది చున్నాడు. వేరుగా నుండువాడును ప్రేమస్వరూపుడును అని

పరమేశ్వరుని మహిమను జీవుడు ఎప్పుడు చూచునో ఆ వెంటనే పరమదుఃఖ నిమగ్నుడగును.

In this tree [body] the purusha forgets the Paramapurusha who is so near him, gets himself entangled in Samsara and becomes immersed in grief. As soon as he realises the love and glory of the Paramapurusha who is in the same tree [body] he attains freedom from all grief.

[పరమేశ్వరుని మహిమను చూచుచున్న జీవుడు పరమేశ్వరుని వంటి స్వభావము గలవాడని, పరమేశ్వరునికి శాశ్వతసఖుడని చెప్పబడినది. జీవుడు కూడ సమాజముగ స్వతంత్రుడు, ఆనందమయుడు; కాని అజ్ఞానమువలన (జీవుడు) మానవుడు ఇంద్రియములములలో నిమగ్నుడై పరమేశ్వరుని మరచి స్వతంత్రమును, ఆనందమును కోల్పోవుచున్నాడు. జ్ఞానమును పొంది పరమేశ్వరుని తెలిసికొనగానే మరల స్వతంత్రమును, ఆనందమును పొందుచున్నాడు.]

6. ఏషహి ద్విష్టా స్పష్టా శ్రోతా ఘ్రీతా రసయితా మంతా బోధా కర్తా విజ్ఞానాత్మా పురుషః.

ప్రశ్న. - కతుం. 9.

ఈ జీవాత్మయే చూచువాడు, స్పృశించువాడు, వినువాడు, వాసనచూచువాడు, గుచిచూచువాడు, తలచువాడు, తెలిసికొనువాడు, చేయువాడు, జ్ఞానస్వరూపుడగు పురుషుడు.

It is the individual soul who is the intelligent Purusha [in the body] that sees, touches, hears, smells, tastes, thinks, understands and acts.

7. ఆత్మానగ్ం రథినం విద్ధి శరీరం రథమేవయం

బుద్ధింతు సారథిం విద్ధి చునః ప్రోగ్రహమేవచ

కథ. ప్రథమ. తృతీయః.

ఈ జీవయాత్ర వేయటలో శరీరము అను రథముమీద (శరీరమునకు యజమానియగు) జీవాత్మ అను రథికుడు ఎక్కి (ఇంద్రియములను గుఱుములను రథమునకు కట్టి) తన మనస్సు నెడి వగముతో వాటిని లాగుచు తన బుద్ధి అనెడి సారథిని రథమును తోలించుచున్నాడు.

Know that the Jeevatma [Individual soul] is the master of the chariot and sits within it and that the body is the chariot. [in the soul's pilgrimage of life] He uses his own intellect as the driver of the chariot and his own mind as the reins [that direct and control the senses which are the horses of the chariot.]

8. జీవాపేతం వాన కిలేదం మ్రియతే

నజీవో మ్రియతే.

ఛాందోగ్య. షష్ఠ. ఏకాదశ. 3.

ఈ శరీరము జీవునిచేత విస్మరించబడియే నశించుచున్నది. జీవుడు నశింపడు.

As soon as the Individual Soul leaves this body, this body dies, but the Individual Soul will not die.

మరాః—సామాన్యముగా మానవుని త్యాగమునుండి జెనుకకు లాగునది మరణముయొక్క భయము, శరీరమును దును శరీరనుఖములందుండునుగల వీతి అనియున్నవి. ఈ శరీరము, ఈ శరీరనుఖములు, వొద్ది కాలము మాత్రముండునవి. ఈ కాలము అనంత కాలములో ఇసుక రేణువుపంటిది. శరీరమునకు మరణము తప్పదు. శరీరములో జీవాత్మ అనునది యొకటి కలదు. అది శరీరము చంపబడినను చచ్చునదికాదు. నే ననునది జీవాత్మయే. అది ఉత్తమ జన్మలకు పోవుటకును ఉత్తమము తి పొంది శాశ్వత ఆనందము పొందుటకును మనము

నదా ప్రాయత్నించవలెను, అను జ్ఞానము కలిగినచో శరీరము వందును, శరీర సుఖములయందును గల అనవసరమైన ప్రీతి పోయి మరణమునకు లక్ష్యపెట్టక ఎట్టి త్యాగములనైన గొప్ప ఆదర్శముల కొరకు చేయుటకు మానవుడు వెనుదీయడు. అతని యొక్క ఆత్మశక్తి విజృంభించి, ధైర్యము కలిగి, ధర్మము కొరకునునత్యము కొరకును, కృషి నల్పుటయే జీవిత పరమావధి యని గ్రహించి అందులో తనను ఆత్మార్పణ గావించు వాడగును.

9. మఘవ స్మర్త్యం వా ఇదగ్ శరీర మాత్తం మృత్యునా,
తదస్యామృత స్యాశరీరస్యాత్మనోఽధిష్ఠాన మాత్మోవై
నశరీరః ప్రియా ప్రియాభ్యాం సహనై స శరీరస్య సతః
ప్రియాప్రియయో రపహతి రస్త్వ శరీరంవా వసన్తం
నప్రియాప్రియే స్పృశతః. ఛాందోగ్య. ఆష్టమ. ద్వావశ. 1.

ఓ ఇంద్రా! ఈ శరీరమే మరణము పొందు పదార్థము. మృత్యువుచేత వ్యాపింపబడియే యుండును. ఈ శరీరము అమృతమయై నట్టియు శరీరరహితుడై నట్టియు ఈ జీవాత్మకు ఏర్పవశమున కలుగు సుఖదుఃఖానుభవమునకు స్థానము. శరీర రహితుడైన ఈ జీవాత్మ సుఖదుఃఖములచేత ఆక్రమింపబడి యుండును. శరీరయుక్తుడై యుండగా సుఖదుఃఖములకు నాశనములేదు. జననమరణములనుండి విముక్తుడైన జీవుని సుఖదుఃఖములు స్పృశించవు.

O Indra! it is this body that dies and it is surrounded by death. This body is the abode of the Purusha. [Individual soul], who is without form and is blissful, for his enjoyment of pleasures and pains caused by his deeds [Karma past and present]. This purusha encaged in a body is subject to joys and sorrows which do not leave him till he becomes free

om births. [Encagement in the body]. The freed individual is not touched by pleasures and pains.

10. అన్నాద్భూతాని జాయంతే జాతా జ్యేష్ఠేన వర్ధంతే
 అద్యతేఽక్తి చ భూతాని తస్మాదన్నం తదుచ్యత ఇతి
 తస్మాద్వా ఏతస్మా దన్నం సమయాత్ అన్యోఽన్తర
 ఆత్మా ప్రాణమయః తేనైషపూర్ణః సహ ఏష పురుష
 విధవష తస్య పురుష విధతాం అన్యాయం పురుష విధః

తైత్తిరీయ. బ్రహ్మ. డ్వి. 1.

అన్నమువలన సర్వభూతములు పుట్టుచున్నవి. అట్లు
 పుట్టిన జీవములన్నియు అన్నము వలననే వృద్ధిపొందుచున్నవి.
 అన్నము భూతములకు భోగ్య పదార్థమై భుజింపబడుచున్నది.
 భూతములను మరల అయింపజేసి కొనుచున్నది. గనుక అది
 అన్నమని చెప్పబడుచున్నది (అన్నమనగ ప్రకృతియని కూడ
 అర్థము). అట్టి యీ అన్నం సమయమైన (ప్రకృతి పదార్థమైన)
 దేహముకంటె ఇతరమైన ప్రాణమయము, ఈ దేహమునకు
 లోపలనున్నది. (అనగా అన్నమయకోశము లోపలిదై, దానిని
 నడిపించుచున్నది ప్రాణమయకోశము.) ఈ ప్రాణమయము
 చేత అన్నమయము వ్యాపించబడియున్నది. ఈ ప్రాణమయము
 కూడ పురుషాకారము కలదే. అన్నమయముయొక్క (శరీరము
 యొక్క) పురుషాకారమును అనుభవించి ఈ ప్రాణమయము
 నూత పురుషాకారము కలది యగుచున్నది.

Living beings are born from food (matter); those that
 are born are reared by food. Food is consumed by them and
 finally they are consumed by matter. Hence it is called
 "Annam". Verily other than the body called Annamaya,
 which is formed from the essence of food, there is another
 inside it which controls it and that is the vital force called

Pranamaya. The body is filled and pervaded by the vital force or life [pranamaya]. That also assumes the form of a person according to the form of the body.

11. ప్రాణం దేవా అపప్రాణన్తి మనుష్యాః పశవశ్చదే
 ప్రాణోహి భూతానామూయుః
 తస్మాద్ధర్మాయుష ముచ్యతే, తస్మద్ద్వా
 వీతస్మాత్ప్రాణమయాత్ అన్యోఽన్తర
 అత్మానునోమయః తేనైషప్రుష్టానవాపవపురుషవిధవః
 తస్యపురుష విధతామే అన్యాయం పురుషవిధః.

తైత్తిరీయ, బ్రహ్మ, తృతీయ.

దేవతలుకూడ ప్రాణమువలన జీవి:చుచున్నారు. మనుష్యులును పశ్చాది జీవజంతువులును ప్రాణమువలన జీవించుచున్నారు. సమస్త భూతములకును ప్రాణమే ఆయువుగనుక ప్రాణము సర్వభూతములకును ఆయువని చెప్పబడుచున్నది. ఇదివరకు చెప్పబడిన ప్రాణమును నానకు లోపల అన్యమైన మనోమయము ఉన్నది. మనోమయముచేత ప్రాణమయము వ్యాపింపబడి యున్నది. నడిసింపబడుచున్నది. ఈ మనోమయముకూడ పురుషాకృతి కలదే. ప్రాణమయముయొక్క పురుషాకారత్వము గనునరించి మనోమయముకూడ పురుషాకారము కలది యగుచున్నది.

Whatever gods' men, or other living beings exist, all of them depend upon Prana [vital force] for their life. Truly Prana is the life duration of all animate world. On this ground it is regarded as the universal life. Verily other than the Prana, there is another inside it which controls it, and that is the mind called manomaya. The life is filled and pervaded by the mind [mental force]. That also assumes the form of a person according to the form of the life.

12. తస్మాద్వా ఏతస్మాద్ స్మ నోమయాత్
 అన్యోఽన్తర ఆత్మా విజ్ఞానమయః
 తేనైవపూర్ణః సవా ఏవ పురుషవిధ ఏవ
 తస్య పురుషవిధతాపే అన్వయం పురుషవిధః,

తైత్తిరీయ. బ్రహ్మ. చతుర్థ.

అట్టి ఈ మనోమయకోశములోవల అన్యుడైన జీవాత్మ కలదు. దానికి విజ్ఞానమయు డని పేరు. ఈ విజ్ఞానమయునిచేత మనోమయకోశము స్యాపింపబడియున్నది. నడిపింపబడుచున్నది. విజ్ఞానమయునుకూడ పురుషాకృతి గలవాడే. మనోమయము మొక్క పురుషాకృతి ననునరించి విజ్ఞానమయు డగు జీవాత్మ కూడ పురుషాకారము కలవాడగుచున్నాడు.

Inside the mental plane, other than the mind, exists the individual soul called Vijnanamaya. The mental kosha is pervaded and controlled by the Vijnanamaya [soul]. The soul also assumes the form of a person according as the Manomaya does.

13. విజ్ఞానం యజ్ఞం తనుతే కర్మాణి తనుశైలిచ
 విజ్ఞానం జీవాస్పర్శే | తస్మాద్వా ఏతస్మా
 ద్విజ్ఞానమయాత్ అన్యోఽన్తర ఆత్మాఽన్త
 నన్వమయః తేనైవ పూర్ణః.

తైత్తిరీయ. బ్రహ్మ. తంబడు.

విజ్ఞానమయుడగు జీవాత్మయే యజ్ఞములను కర్మలను చేయుచున్నాడు. దేవతలందఱును (దేవతానవులు మొదలగు జీవ జంతువులును) విజ్ఞానమయులగు జీవస్వరూపులే - అట్టి ఈ విజ్ఞానమయుని లోవల అన్యుడైన అనందస్వరూపుడగు పర

మాత్మ కలడు. ఆనందమయుడగు పరమాత్మచేత విజ్ఞానమయ డగు జీవుడు వ్యాపింపబడియున్నాడు. ఆనందమయుడగు పర మాత్మకు విశ్వమువలెనే జీవాత్మకూడ శరీర మగుచున్నది.

This Jiva or individual soul who is Vijnanamaya performs all sacrifices and works. All the Devas [men and other living beings] are individual souls. In the Vijnanamaya other than that, the Universal soul who is Bliss itself exists. The [Universal soul] Anandamaya pervades the individual soul [i. e. the individual soul is the body of the Universal soul.]

[వరా:—శరీర శాస్త్రజ్ఞులును ఇతర ప్రకృతి శాస్త్ర జ్ఞులును అన్నమయకోశ మగు శరీరమును గూర్చియు, ప్రాణ మయకోశ మగు ప్రాణమును గూర్చియు, అవగా బ్రతికియున్న శరీరము చచ్చిన శరీరములను గూర్చియు, ఇటులనే అన్నమని పిలువబడు ఇతర జడపదార్థమును గూర్చియు, దాని యందలి ప్రాణమని చెప్పదగిన భౌతికశక్తిని (Energy) గూర్చియు మాత్రమే పరిశోధనలులేసి అనేక విషయములు కనుగొనియున్నారు. మూడవకోశమగు మనోమయ కోశమును గూర్చి వారికి బహు తక్కువగా తెలియును. విజ్ఞానమయ కోశమును గూర్చియు, ఆనందమయ కోశమును గూర్చియు, వారి శాస్త్రములలో విచారించనే లేదు. అంతమాత్రముచేత తమయొక్క పరిశోధనలలో చేరనట్టి జీవాత్మ, పరమాత్మ అనునవి లేవనిగాని ప్రకృతి శాస్త్రములకు వ్యతిరేకమనిగాని చెప్పట చాల పొరపాటు. ఈ మహానృప్తినిగూర్చి పూర్తిగా తెలిసికొనవలెనన్న ఈ అయిదుకోశములనుగూర్చి పూర్తిగా తెలిసికొనవలెను. ప్రకృతి శాస్త్రములు కొంతవరకే పరిశో

ధనలు చేయుచున్నవి. వేదాంతము అనగా ఉపనిషత్తులు, ప్రకృతి శాస్త్రజ్ఞానము సంగీకరించుచు దానికి మించి ఆఖరు కోశముగు ఆనందకోశము వరకుపోయి పరమాత్మను కనుగొని పూర్తిఅయిన జ్ఞానమును ఇచ్చుచున్నవి.]

14. స య శ్చాయం పురుషే,
య శ్చాసావాదిత్యే న ఏక ఇతి.

తైత్తిరీయ. బ్రహ్మ. అష్ట. 1

మనుజుని జీవాత్మలో ఎట్టి ఆనందస్వరూపుడగు పరమాత్మ కలదో, అట్టి ఆనందస్వరూపుడగు పరమాత్మయే సూర్యునియందును కలడు.

The same Blissful Paramaatma that exists in the human soul also exists in the sun.

15. నైవస్త్రీ నపుమానేష నచైవాయం నపుంసకః
యద్యచ్ఛరీర మాదత్తే తేన తేన స యుజ్యతే.

శ్వేతాశ్వతర. అ. 5-10

జీవాత్మ స్త్రీకాదు. పురుషుడు కాదు. నపుంసకము కాదు. ఎట్టి శరీరములో జీవాత్మ నివసించునో ఆ శరీరములో ఏకత్వము నొందును.

The Individual Soul is neither female nor male nor neuter. Whatever body it assumes, it becomes identified with that.

[షరా:—అనగ జీవాత్మలకు లింగ, వర్ణ, కుల, జాతి భేదము కాని భాగ్యవంతులు, పేదవారు అనుభేదము కాని, మనుష్యులు, దేవతలు, పశుపక్షి వృక్షాదులను భేదముకాని శత్రు. వాటి వాటి కర్మలనుబట్టి సుఖదుఃఖములను పొందుటకు

మంచి జన్మలు జన్మముల నెత్తుచుండును. అన్ని జీవాత్మలును మోక్షము పొందుటకు అర్హత కలవే.]

16. యోని మన్యే ప్రసద్యస్తే

శరీరత్వాయ దేహీనః

స్థాణుమన్యేనుసంఘన్తి

యథాకర్మ యథా శ్రుతమ్.

కఠ. ద్వి. ద్వి. 7.

వారివారి కర్మల ననుసరించియు వారివారికి గలిగినజ్ఞానము ననుసరించియు కొందరు జీవాత్మలు శరీరమును పొందుటకొరకు గర్భములయందు ప్రవేశించుచున్నారు. (పునర్జన్మము లెత్తుచున్నారు.) మరికొందరు జీవాత్మలు స్థావరభావమగు మోక్షమును పొందుచున్నారు. (పునర్జన్మమునుండి విముక్తిని పొందుచున్నారు.)

According to their deeds and mental, moral and spiritual condition, some Jeevas (individual souls) after leaving this body enter into the wombs for fresh births (in new bodies) while others become free from the cycle of births and deaths and attain Bliss.

17. పుణ్యేన పుణ్యాం లోకం నయతి

పాపేన పాపం.

బ్రహ్మ. త్మ. 7

జీవాత్మ పుణ్యకార్యములుచేసి మంచి జన్మలను, పాపకార్యములు చేసి హీనజన్మలను పొందుచున్నది.

The individual soul attains happier and higher births by meritorious acts and lower and miserable births by sinful deeds.

18. రమణీయచరణాః యత్తేరమణీయాం యోని మాష

శ్రీకా... కర్మచరణాః యత్తే కర్మయాం యోని
 గోపద్యేకా శ్వయోనిం వా సూకరయోనిం వా.

ఛాందోగ్య పంచమ ప్రపాఠకము. దశమఖండము 7.

అట్టివారు పుణ్యకర్మలు చేసినవారైన యెడల మంచి
 కానుకలలో పుట్టుదురు. (మంచి జన్మలు పొందుదురు.) వారు
 పుణ్యకర్మ కలవారైన యెడల శుభకర్మములవంటి నీచ
 కానుకలయందు పుట్టుదురు (నీచజన్మ లెత్తుదురు.)

If they have done good acts, they are born in good
 wombs i.e., take to good births. If they have done evil deeds,
 they are born in miserable wombs i. e., take to miserable
 births like dogs and pigs.

19. స్థూలాని సూక్ష్మాణి బహూనిచై న
 రూపాణి దేహీస్వగుణై ర్వృణోతి
 క్రియాగుణై రాత్మగుణైశ్చ తేషాం
 సంయోగ హేతు రపరోఽపి దృష్టః.

శ్వేతాశ్వతర ఆ. 5. 12.

తన గుణములనుబట్టి కార్యములనుబట్టి మనఃస్థితినిబట్టి
 తాత్పర్య అనేక స్థూల సూక్ష్మరూపములైన శరీరములను పొ
 నుచున్నది. ఈ కలయికకు కారణము మాత్రము మరియొక
 కారణం కాననగును. (ఈశ్వరునియొక్క కాననమువలన)

The individual soul (embodied self) takes to many forms,
 gross and subtle, based on the qualities belonging to himself,
 his actions and to his mental condition. The cause of their
 combination is found to be still another (Paramapurusha).

20. తస్య హేతుస్య హృదయస్యాగ్రం ప్రద్యోత కేః
 కేః ప్రద్యోతేనై వ అత్మా నిష్కామతి చక్షుష్టేవా,

మూర్ధ్నినా, అన్యేభ్యోఽపి శరీర జేశేభ్యః, తముక్తా
 మస్తం ప్రాణోఽనుత్కామతి; ప్రాణ మనుత్కామతి
 సర్వే ప్రాణా అనుత్కామన్తి; సర్వజ్ఞానో భవతి, సర్వజ్ఞ
 మేహాన్వవక్తామతి, తం విద్యాకర్మణీ వమత్కారభేతే పు
 వ్రజ్ఞాచ.

బృహదారణ్యక 4

తేజోవంతమైన హృదయాగ్రిమునుండి జీవాత్మ
 ముయొక్క కంటినుండిగాని, శరీరమునుండిగాని, శరీరముయొక్క
 ఇతర భాగమునుండిగాని, బయటికి వెడలిపోవును. జీవా
 శరీరమును విడిచి వెళ్ళునపుడు దానితోకూడ ముఖ్యప్రాణ
 ఇతర ప్రాణములు పోవును. అప్పుడు జీవాత్మ అహంకార
 మమకారములతో వెళ్ళును. ఆ అహంకార మమకారముల
 అనుకూలమైన నూతన శరీరములో జీవాత్మ ప్రవేశించు
 జ్ఞానము, కర్మ, మొదలైనవి అనుభవము జీవునితో కూడ పోవు

The individual soul departs from that brightened
 through the eye or head or through any other part of the body.
 When it departs, the vital force follows; when the vital force
 departs, all the other pranas follow. Then the individual soul
 has particular consciousness and goes to the body which
 related to that consciousness. It is followed by knowledge
 work and past experience.

21. అజానానాం తోషిత శుక్లకృష్ణాం
 బహ్యోః ప్రాణాం నృబకూనాం సహాపః
 అజ్ఞోహ్యేణో జాననాణోఽనుశ్చేతే
 జ్ఞాత్యేనాం భుక్తభోగా మజ్ఞోఽన్యః.

శ్వేతాశ్వతరం

ఒక స్త్రీ కలదు. ఆమె ఎరుపు తెలుపు నలుపు మొదలయిన వివిధరంగుల మోహన స్వరూపము గలిగి తనవంటి పిల్లలనే లెక్క లేనంతమందిని కనుచున్నది. ఆమె కూడ అనాదియైనది. ఆమెయే ప్రకృతి, లేక మాయ. ఆమె ప్రక్కన ఆమెయొక్క మోహజాలములో పడి, ఒక అనాది పురుషుడు బద్ధుడై పడియున్నాడు. ఈయన బద్ధుడైన జీవాత్మ. మరొక అనాది పురుషుడు ఆమె అనేకులచే ననుభవింపబడుటను చూచి వదలివేసినాడు. ఆయన ముక్త జీవుడు.

There is a single Female (Prakriti or Maya) of red white and black colours who is unoriginated and produces numerous offsprings resembling herself. By her side lies one unborn Male (the individual soul in bondage) being attached to her, while another Male (the freed individual soul) also un-originated, forsakes her seeing her enjoyed by many.

22. అనీశశ్చాత్మా బభ్యతే భోక్తృ భావాత్
జ్ఞాత్వా దేవం ముచ్యతే సర్వపాలైః.

శ్వేతాశ్వతర, అ. 1-5.

జీవాత్మ పరమాత్మను తెలిసికొన నంతకాలము ఆ శ్వరములైన సామ్రాజ్య సుఖదుఃఖములకు బద్ధుడై యుండును. చావు పుట్టుకల చక్రములో పడి కొట్టుకొనుచుండును. ఎప్పుడైతే జీవాత్మ పరమాత్మను తెలిసికొనునో, అప్పుడు ఈ సంకల్పగ్నింటి నుండి విముక్తి చెంది, శాశ్వతానందమును పొందును.

As long as the Individual Soul does not realise the Lord (the Supreme Soul) it gets bound to worldly ephemeral pleasures and sorrows and is subject to the cycle of births and

deaths. When it realises Him, it becomes free from all fetters and enjoys eternal Bliss.

23. ఏష సంప్రసాదోఽస్మాచ్ఛరీరా త్సముత్థాయ
 పరంజ్యోతి రువసమ్పద్య స్వేన హావేణాభినిష్పద్యతే.
 ఛాందోగ్య. అష్టమ ప్రపాఠకం. ద్వాదశ. 3

విముక్తుడైన జీవుడు శరీరమునుండి జెడలిన పిమ్మట పరమాత్మను బొంది స్వస్వరూపముతో గూడినవా డగుచు న్నాడు.

The freed Individual soul as soon as he leaves this body attains the Supreme soul and shines in his original blissful nature.

[సూరా:—యావదధికార మవస్థితి రాధికారికాణాం.
 బ్రహ్మమాత్రములు 3—3— 32.

ఈ పరివూర్ణత్వమును చెంది విముక్తులైన జీవాత్మలు భగవన్నియమితమైన ధర్మసంస్థాపనకార్యమును నెరవేర్చు నిమిత్తము - ఆ మహాకార్యము పూరియగువరకును, పునర్జన్మము నెత్తరచ్చును. (బ్రాహ్మమతములో బోధిసత్త్వము గూర్చి కొండ నిటులనే చెప్పబడియున్నది.)]

అ య ద వ పా త ము

ప ర మా త్మ ను పొ ం దు ట

(Realisation of God)

1. అథ యత్తపో దాన మార్జవ
మహింసా నత్యవచన మితీ
తా అన్య దక్షిణాః

ఛాందోగ్య. కృ. సత్తదళ. 3.

తపస్సు, త్యాగము, అందరియందును సమభావము, అహింస, నత్యము, అనునవియే ఈ యజ్ఞమునకు దక్షిణలు.

Tapas (concentrated meditation) self-sacrifice, treating all alike, non-violence and truth are the only offerings in this Yagna.

[షరా:—అహింసా వ్రతములో దౌర్జన్యరాహిత్యము, సర్వభూతములయందును ప్రేమ, సర్వమానవ సోదరత్వము ఇమిడియున్నవి. భగవంతుని వేరే నత్యమనియు, నత్యమే ధర్మమనియు, పైకి పాఠములో చదివియున్నాము. గావున సత్యములో ఈశ్వరారాధనము, ధర్మప్రవర్తన ఇమిడియున్నవి. పరమాత్మను పొందుటకొరకు చేయబడు త్యాగమయమైన కవితమే ఈ మహాయజ్ఞము. ఇంద్రాదిదేవతల అనుగ్రహమును పొంది స్వల్పసుఖములను సంపాదించుటకై, పశ్చాదులను చంపి యజ్ఞయాగాదులను గావించుట హీనమైనదని ఉపనిషత్తులు చెప్పుచున్నవి. (ముణ్డక. ప్ర. ద్వి. 7) ఉపనిషత్తుల ప్రకారము యజ్ఞమనగా త్యాగము. పరమాత్మయొక్క ప్రీత్యర్థము మాత్ర దేశము యొక్కయు, మానవుకోటి యొక్కయు

సేవలో సంపూర్ణ త్యాగము గావించు జీవితమును నడపుట, ధర్మస్వరూపుడగు పరమేశ్వరునియొక్క యుద్దేశ్యమైన ధర్మ సంస్థాపన కార్యములో ఆత్మార్పణము గావించుట, ఈ మహాయజ్ఞము. ఈ మహాయజ్ఞమునకు దక్షిణలు అనగా సాధనములు ఈ సుప్రసిద్ధ మంత్రములో జెప్పబడియున్నవి. ఈ దక్షిణలు సమర్పించి అనగా ఈ సాధనములను ఉపయోగించి ఈ మహాయజ్ఞమును గావింపవలె ననునదియే, భరతవర్షము నాడును నేడును మానవకోటికి ఇచ్చుచున్న సందేశము. ఈ మంత్రములోని ధర్మములను నపిన కాలమున మహాత్మా గాంధీ తన జీవితధర్మముగను తాను తలపెట్టిన యుద్యమము కన్నిటికిని సాధనములుగను అవలంబించియున్నాడు. ఈ మహాయజ్ఞమైన ధర్మసంస్థాపనను గూర్చి పై కి వ పాఠముయొక్క 28 సంబంధ మంత్రముక్రింద వ్రాయబడిన వరాను చూడుము.]

2. హీరణ్యయేన పాత్రేణ సత్యస్యా విహితం ముఖం

తత్త్వం పూషన్నపావృణు సత్యధర్మాయ దృష్టయే.

ఈశావాస్య. 15

సత్యముయొక్క ముఖము బంగారు పాత్రచే మూయబడినది. ఓ ప్రభువా! సత్యధర్మములకే బద్ధకంకణుడైన నేను సత్యమును ధర్మమును బొగుగా చూచుటకుగాను నా కొరకు ఆ పాత్రను తీసివేసి దానిని తెరచుము.

The face of Truth is covered by a golden lid. O Lord, the opener, I pray, remove the lid and open it for me who is devoted to truth and Dharma so that I may behold it.

[పూరా:—పరమాత్మకు సత్యమని పేరనియు, ధర్మము

కయన యొక్క స్వరూపమనియు, ధర్మమనగా నత్యమే ననియు పై మూడవ సారములో చదివెయున్నాము.]

3. సత్యేన లభ్యస్తపసా హ్యేష ఆత్మా
సమ్యజ్ జ్ఞానేన బ్రహ్మచర్యేణ నిత్యం

మ. బృ. తృ. పృ. 6.

ఆపరమాత్మ సత్యము చేతను తపస్సు చేతను, సరియైన యదార్థ జ్ఞానము చేతను, బ్రహ్మచర్యము చేతను ఎల్లప్పుడు లభ్యుడు.

God is always attainable by Truth, Thapas (concentrated meditation) true knowledge of God and a disciplined life of absolute purity.

4. తేమామేవై బ్రహ్మలోకో యేషాం తపో బ్రహ్మచర్యం
యేషు సత్యం ప్రతిష్ఠితమ్. ప. శ్లో. పృథమ. 15.

ఎవరికి తపస్సు, బ్రహ్మచర్యము గలవో, ఎవరియందు సత్యము స్థిరముగా నిలిచియున్నదో, అట్టివారి కే పరమపదము కలుగును.

Whosoever performs Thapas (Concentrated meditation) and Brahmacharya (a disciplined life of absolute purity) and in whomsoever truth is firmly planted, they alone attain eternal Bliss.

5. తపసా బ్రహ్మచర్యేణ శ్రద్ధయా విద్యయా

ఽఽత్మాన మన్విష్యా.

ప. శ్లో. పృథమ. 10.

తపస్సుచేతను, బ్రహ్మచర్యముచేతను, శ్రద్ధచేతను జ్ఞానము చేతను పరమాత్మను ఉపాసించవలెను.

One should worship God by Thapas (concentrated meditation) Brahmacharya (a disciplined life of absolute purity,) devotion and true knowledge.

6. అథ యద్యజ్ఞ ఇత్యాచక్షు తే బ్రహ్మచర్యమేవ
తద్రబ్ధహ్మచర్యేణ హ్యేవ యో జ్ఞాతా తం విందతే.

ఛాందోగ్య. అష్టప. పంచ 1.

దేనిని యజ్ఞ మని (త్యాగమయమైన జీవిత మని) చెప్పుదురో, అది బ్రహ్మచర్యము వలననే సాధ్యమైనది. బ్రహ్మచర్యముచేత ఎవడైతే పరమాత్మను తెలిసికొనునో వాడు ఆ పరమాత్మను పొందును.

What is called yagna (a life of sacrifice) can only be possible by the observance of Brahmacharya. Whosoever realises God by Brahmacharya, he attains Him.

[మఠాః—పై నె 1 రు మంత్రమువలెనే, ఈ నె 6 రు మంత్రముకూడ త్యాగమయమైన జీవితమునే యజ్ఞమని చెప్పుచున్నది. ఆ మంత్రములో ఆ యజ్ఞమునకు సమర్పించవలసిన క్షీణము గూర్చి చెప్పినది. ఈ మంత్రములో నా యజ్ఞమునకు కావలసిన (నిష్ఠ) జీవిత శిక్షణమును గూర్చి చెప్పబడుచున్నది. దానిని బాగుగా జరుపుటకు బ్రహ్మచర్యవ్రతానుష్ఠాన మావశ్యకము. నృష్టిని చేయుటలో ఈశ్వరోద్దేశ్యమైన ధర్మ సంస్థాపన కొరకు, త్యాగమయమైన జీవితమును నడుపుట యజ్ఞము. మాతృదేశము, యొక్కయు, మానవజాతియొక్కయు కష్టనివారణ కొరకు కృషి గలుపుట, ధర్మస్థాపనమై యున్నది.

బ్రహ్మచర్యవ్రతము విద్యార్థి దశయగు బ్రహ్మచర్యాశ్రమములో ప్రారంభమై విమ్మట మానవుని యావజ్జీవితము

నందును అనుష్ఠించబడు ధర్మమైయున్నది. బ్రహ్మచర్యాశ్రమము, గృహస్థాశ్రమము, వానప్రస్థ, సన్యాసాశ్రమములు అన్నియు మోక్షమునకు సాధనములేనని ఛాందోగ్యమునిషత్తు, ద్వితీయ ప్రపాతక, త్రయోవింశ ఖండ, నె 1 రు మంత్రములో చెప్పబడియున్నది. గార్గీ యను ఆమె, యావజ్జీవము బ్రహ్మచారిణిగనే యుండి జీవన్ముక్తురాలయ్యెను. జనకమహారాజు గృహస్థాశ్రమమును, రాజ్యమును, వదలకుండ గనే జీవన్ముక్తుడయ్యెను. యాజ్ఞ వల్క్యుడు కొంత కాలము నకు సంసారమును త్యజించి, సన్యాసాశ్రమమును స్వీకరించి ముక్తి నొందెను. జీవన్ముక్తి అనగా ఈ జీవితములోనే మోక్షదశ ననుభవించుట. తర్వాత తక్కిన ఆశ్రమముల నవలంబించినను, అవలంబించకున్నను, ప్రతి బాలుకుడు బాలికయు బ్రహ్మచర్యాశ్రమము నవలంబింపక తప్పదు. ఈ బ్రహ్మచర్యాశ్రమ విద్యావిధానము ప్రాచీనకాలమున భరత వర్షమును గొప్ప వీర్యవంతుడైన శేజీవంశమైన ధర్మభూయిష్టమైన, ధనధాన్య సమృద్ధి కళకళ లాడుచుండిన విహికా ముష్మిక ప్రదమైన అత్యుత్కృష్టమైన గొప్ప నాగరికత గల జాతిగావించిన జాతీయ ప్రతిష్ఠాపనము.

ప్రతిబాలునికని, బాలికకును కూడ సాధారణముగా ఎనిమిదవ సంవత్సరమున (కొన్ని వేళల అయిదవ సంవత్సరములోకూడ) ఉపనయన సంస్కారమును చేసి గాయత్రీ మంత్రము నుపదేశముచేసి, విద్యాభ్యాసమును ప్రారంభింతురు. ఆవెంటనే, బాలుకు గురుకులాశ్రమమునకుబోయి అచటనే నివసించుచు నిరీక్ష నిరీ సంవత్సరములు వెళ్ళువరకును ఆచార

ర్యులవద్ద విద్య నభ్యసించవలెను. ఇంటియం దుండరాదు. ఆడ పిల్లలకు 16 లేక, 18 సంవత్సరములు వెళ్ళువరకును వివాహ మగువరకును బ్రహ్మచర్యాశ్రమ పద్ధతినే విద్యగరపుచుండిరి. ఆడపిల్లలకును, మగపిల్లలకును, గురుకులాశ్రమములు వేరు వేరుగ నుండెను. ఆడపిల్లలకు ప్రత్యేక గురుకులాశ్రమములు లేనిచోట్ల తమ గృహములయందే విద్య నభ్యసించుచు, బ్రహ్మచర్యాశ్రమమును నడుపు చుండిరి. తల్లి తండ్రిలే ఆమెకు కావలసిన శిక్షణము సచ్చిరి. వారికి స్నేహితుఁడైన లేక స్నేహితురాలైన మరియొక గురువుయొక్క సహాయము ఆమెకు లభించును. ప్రతి విద్యార్థియు, విద్యార్థినియు శైల వారుఝామున నిద్రనుండి లేవవలెను. కాలకృత్యములు దీర్చు కొని స్నాన మాచరించి, నిష్ఠగా కూర్చొని, గాయత్రీ మంత్రమును సూర్యోదయమగువరకును ఉపాసించవలెను. హోమము చేయవలెను. ప్రాణాయామముకూడ నాచరించవలెను. ప్రాణాయామము ఆరోగ్యమునకు బుద్ధివికాసమునకు చాల హానికారి. ఇటులనే సాయంత్రము కూర్చొని సూర్యాస్తమయమయి నక్షత్రములు ననుపడువరకును, గాయత్రీ మంత్రమును ఉపాసించవలెను. ప్రాణాయామమును కూడ చేయవలెను. గాయత్రీ మంత్రము మిగుల మత్కృష్టమైనది. దాని ప్రాశస్త్యమును వర్ణించుచు నవీనభారత సంస్కర్తయగు శ్రీ రాజా రామమోహనరాయలవారు కూడ ప్రత్యేకముగ వ్రాసినారు. గాయత్రీ మంత్ర మిది.

ఓం, భూ భువ స్సువః, తత్, సవితూః, వరేణ్యం
 భర్గో, దేవస్య, ధీమహి, ధియో, యోనః ప్రచోదయాత్ ఓం॥

దీనియర్థమేచునగా “సర్వలోకములకు ప్రభువు, జ్ఞాన
స్వరూపుడు, తేజస్సునకు స్థానము, సమస్త లోకములకు ఆశ్ర
యము, పాపరహితుడు, మంగళశకరుడు నగు పరమాత్మను
మే ముపాసించుచున్నాము. ఆయన మా బుద్ధిని వికసంపజేసి
మాకు జ్ఞానమును ప్రసాదించి మమ్ముల నడిపించును గాక.”

ఇది ప్రాచీన భారతవర్షములో ప్రతి బాలుఁడును
బాలికయు విమ్మట గృహస్థాశ్రమములో ప్రతి పురుషుడు,
స్త్రీ కూడ నుపాసించుచుండిన మహామంత్రము. ఇందులో
నాకు అన్న వస్త్రయుల నిమ్ము నాకు పశువుల నిమ్ము నాకు
భవమునిమ్ము నా శత్రువులను నాశము చేయుము నాకు
చుత్తుల నిమ్ము అను మొదలగు స్వల్పకోరికలు లేవు. “నాకు
జ్ఞానమును ప్రసాదించి నన్ను ధర్మమార్గమున నడిపించుము”
అను ఉత్తమమైన కోరికమాత్రమే కలదు. ఇదియే భారతీయ
జాతీయ ప్రార్థన. మానవకోటియొక్క నైతికాభివృద్ధిలో
(Moral evolution) గొప్ప పై మెట్టు.

బ్రహ్మచర్యాశ్రమ మనుష్ఠించబడు ఆశ్రమము ఏ
గామమునకును మూడుమైళ్ళకంటె నవరూపమున నుండరాదు.
ఇంక నెక్కువదూరమున నుండనచ్చును. ఇవి (Residential Uni-
versities) విద్యార్థులు, అచార్యులు, కాపురముండి విద్యా
భ్యాసము నొందు విశ్వవిద్యాలయములు. ఇవట విద్యార్థులను
సమస్త విద్యాసారంగతులను చేయవలెననియే ఆశయము.
ప్రతివిద్యార్థి పడునెఱిగిని సంవత్సరముల కాలమువరకు
కోజుకు ఇరువదినాలుగు గంటలు ఆశ్రమమునొందు విద్య
నభ్యసించినపుడు ఎన్ని విద్యలనైన సంపాదించగలడు. విద్యార్థి

దశలో తన శరీరమును సుఖపెట్టుకోవలెనని కోరగూడదు. ఉదయముననే చన్నిళ్లన్నానము చేయవలెను. పాగిణాయా మము, పిమ్మట శరీరపరిశ్రమ చేయవలెను. అడవికిబోయి సమీధలు తేచ్చుకోవలెను. చాపమీద పరుండవలెనే కాసి మెత్తని పక్కమీద పరుండరాదు. పేదరికమును స్వీకరించిన బ్రాహ్మణులయొక్క పిల్లలయినను, రాజకుమారులైనను, ధనవంతులయిన వర్తకుల బాలురయినను, పారిశ్రామికుల వ్యవసాయకుల, కార్మికుల పిల్లలయినను ఒకేచోటనివసించి, ఒకే విధమైన శరీరమునకు సుఖమునుకోరని జీవితమున గడపవలెను. ఈవిద్యలంతయు ఉచితముగ నివ్వబడుచుండెను. వివిధ విషయములను బోధించుటకు పెక్కుమంది ఆచార్యులుండిరి. సాధారణముగా ప్రతి ఆచార్యుడును చాలావిద్యలలో నిపుణుడు గనే యుండెను. విద్య ముగించి ప్రధానాచార్యునొద్ద (Certificate) శిక్షణ జయప్రకరముగా ముగించినటుల పత్రమును పొంది, గృహమున కేగునపుడు ప్రతి విద్యార్థి తన కుటుంబ శక్తికొలది గురు దక్షిణను సమర్పించి పోవుచుండెను.

ఆశ్రమములో ప్రతి విద్యార్థి అత్యంతమైన నైతిక శిక్షణమును పొందెను. స్త్రీలతో కలిసి మెలసి యుండరాదు. వారితో నవ్వులాటలు, కేళింతలు సరససల్లాపములు కూడదు. అందరు స్త్రీలను తలులవలె బహుమర్యాదగానూ, వివేచిము గానుచూడవలెను. కామోదేకము వలన ఇంద్రియము పడిపోయినచో అదివరకు జరిపిన బ్రహ్మచర్యవ్రత మంతయు వ్యర్థమగును. మరల బ్రహ్మచర్యవ్రతమును ప్రారంభించవలెను. మూంసాహారము కూడదు. ప్రస్తుత నవనాగరికులగు విద్యార్థు

లుపయోగించుచున్నటుల చుట్టలు, బీడిలు, సిగరెట్లు, నన్యము మొదలగు వాటిని ఆ కాలపు విద్యార్థులు ఎరుగనే ఎరుగరు. అప్పటి విద్యార్థి హృదయ పాఠశుద్ధ్యము కలిగి జితేంద్రియుడై భక్తి జ్ఞాన వైరాగ్యముల నభ్యసించి, గొప్ప ఆధ్యాత్మిక సంపన్నుడయ్యెను. విద్యార్థికి త్యాగము, నేవ ఈ రెండు జీవితపరమావధిగ నేర్పబడెను. విద్యా విధానవిషయములో, (1) వేదాధ్యయనము — దీనితో నిరుక్తము, శిక్ష, వ్యాకరణము, ఛందస్సు (కవిత్వము) అను భాషావిషయిక జ్ఞానము; (2) వేదాంతశాస్త్రము — ఉపనిషత్తులు మొదలగునవి, తర్కశాస్త్రము (Logic) మానసికశాస్త్రము (Psychology) (3) ఆయుర్వేదము — శరీరశాస్త్రము, జంతు, వృక్ష, ప్రకృతి శాస్త్రములు (4) జ్యోతిషశాస్త్రము, గణితశాస్త్రము, రేఖాగణితము, భూగోళశాస్త్రము, భూగర్భశాస్త్రము (5) ధనుర్వేదము — సైనిక శిక్షణము (6) శిల్పవేదము — ఇంజనీయరింగు, శిల్పము, చిత్తరువులు, (7) అర్థశాస్త్రము — ఆర్థిక రాజకీయశాస్త్రము, ప్రభుత్వవిధానము (8) ధర్మశాస్త్రము — నీతి చట్టములు (Law) సాంఘికశాస్త్రము (Sociology) కుటుంబమునకు సంఘమునకు దేశమునకు విధులు మొదలగునవి. (9) గాఢధర్మవేదము — సామవేదము మొదలగు సంగీత శాస్త్రము. (10) వృత్తివిద్యలు — వ్యవసాయము, తోటలు వేయుట, వరిశ్రమలు, చేతిపనులు, వర్తకవ్యాపారవిద్యలు.

ఈ విద్యలన్నియు ఆ ఆశ్రమములలో నేర్పబడుచుండెననియు విద్యార్థి ఆశ్రమమును వదిలివచ్చుటకు ముందుగా

శానుశాస్త్రము (Sexual Science) అనగా భార్యతో ధర్మముగాను, సౌఖ్యముగాను ఎటుల ప్రవర్తించవలెనో, మంచి పుత్రులను పుత్రికలను కని యెటులపెంచవలెనో, దానినికూడ నేర్పి వంపిరనియు, శ్రీ దయానంద సరస్వతి స్వాములవారు తమ సత్యార్థప్రకాశికలో వాసిసియున్నారు. మనుస్మృతిలో కూడ నిటులనే చెప్పబడినది. అయితే విద్యార్థులకును, విద్యార్థినులకును విద్యావిధానములో కొంత భేదముండెను. అంతే గాక, ఏవిద్యార్థికి జీవితములో ఏవిద్యలు ఏపృతివిద్యలు ఎక్కువ అవసరములో వాటి నెక్కువ నేర్చుచుండిరి. ధర్మము, సత్యము, తపస్సు, ఇంద్రియ నిగ్రహము హృదయపారిశుద్ధ్యములతో బాటు “మానుషంచ స్వాధ్యాయ ప్రవచనేచ” అనగా ఐహికవిద్యలను సంఘమునకు దేశమునకు మానవజాతికి చేయవలసిన సేవావిద్యలను కూడ నేర్చుకొని ఆచరించుచు ఇతరులకు బోధింపుము అనియు, “ప్రజాచ, ప్రజనశ్చ ప్రజాతిశ్చ స్వాధ్యాయ ప్రవచనేచ” అనగ ధర్మపత్నీకి, మంచి పిల్లలను కనుటకు పెంచుటకు, కుటుంబ సుఖమునకు, సంబంధించిన ధర్మములను కూడ నేర్చుకొని ఆచరించుము, ఇతరులకు బోధింపుము” అనియు తైత్తిరీయోపనిషత్తు, శిక్షావల్లి, అనువాకము, నవమ మంత్రములో శాసించబడినది.

ఇంకొక ముఖ్యమైన విషయమునుగూర్చి చెప్పి ఈ బ్రహ్మచర్యాశ్రమమును గూర్చిన షరాను ముగించెదను. ఉపనిషత్తుల కాలము కేరువాత చాల శతాబ్దములవరకును ఈ శిక్షణమంతయు పురుషులతో బాటు స్త్రీలకును బ్రాహ్మణక్షత్రియ వైశ్యశూద్ర విభేదములు లేకుండా ఆర్యధర్మము

క్రింద చేరిన యావత్తు భారతజాతికిని యివ్వబడినది. యజుర్వేదము 26-2 వ మంత్రములో స్పష్టముగా “బ్రాహ్మణ, క్షత్రియ, వైశ్య, శూద్రులందఱును, స్త్రీలును, తిందరు మానవులును వేదముల నభ్యసించి యితరులకు కథించవలెను” అని స్పష్టముగా నున్నది. ఇటులనే తథర్వణవేదము 11-16-3, 18మంత్రములలో బాలురు బ్రహ్మచర్య విధానమును అనుష్ఠించి, విద్యలు నేర్చుకొని, పిమ్మట కుటుంబ తమ ఇచ్చవచ్చిన మంచి ఆడపిల్లలను వివాహమాడవలెనో, అటులనే బాలికలుగూడ బ్రహ్మచర్య విధాన ప్రకారము వేదములను ఇతర విద్యలను అభ్యసించి పిమ్మట తమ ఇచ్చవచ్చిన యోగ్యులైన విద్యావంతులైన పురుషులను వివాహమాడవలెను అని చెప్పబడినది. శ్రావణ సూక్తములలో తథర్వణ యజ్ఞకాలమున మంత్రములను చెప్పవలెను అనియున్నది. ఈ వై మంత్రములను శ్రీ దయానంద సరస్వతీ స్వాములవారు తమ సత్యార్థప్రకాశికలో వ్రాసియున్నారు. బౌద్ధులైన రావణాసురుడుచు లంకలోని రాక్షసులును, వేదానిరాయణము చేయుచుండిరని వాల్మీకి రామాయణములో చెప్పబడియున్నది.

కాని చాల శతాబ్దములకు పిమ్మట చాలమంది వేదాభ్యయనము చేయుటను మానివేసినారు. అటుల వేదాభ్యయనము చేయనివారి నందరిని శూద్రులుగ చేసినారు. పిమ్మట శూద్రులు స్త్రీలు వేదములు చదువుట కధికారము లేదని భ్రాసినారు. కాని వేదాంత విజ్ఞానముపొందుటకును, మోక్షము పొందుటకును, శూద్రత్వము స్త్రీత్వము అడ్డురాదనియే వ్రాసి

నారు. స్త్రీలకును శూద్రులకును వేదములలోని జ్ఞానము నిచ్చుటకే శ్రీమహాభారతము, శ్రీమద్భాగవతము పుట్టినవన్నాడు. శ్రీమహాభారతమునకు పంచమ వేదమని పేరుపెట్టినారు. వేదవిద్యయందు శ్రీధర్మగల శూద్రులు ద్విజులగుట, ద్విజులు శూద్రులుగ చేయబడుట జరుగుచుండెను. పుట్టుకను బట్టిగాక గుణకర్మలను బట్టియే వర్ణవ్యవస్థ జరుగుచుండెడిదని శ్రీమద్భాగవతములో వ్రాయబడినది. అప్పటి కాలమునకు స్త్రీలు శూద్రులు వేదము చదువుటలేదు. కాని వేదాంశ విజ్ఞానమును శౌనకాది మహాబుఘులకు కలుగచేయుటకు శ్రీమద్భాగవతము మొదలగు పురాణములను చెప్పినవాడు శూద్రుడగు సూతమహర్షియే. శ్రీమద్భాగవత సప్తమస్కంధములో ధర్మరాజునకు నారదుడు ఈ క్రిందివి సర్వవర్ణముల ధర్మములై యున్నవని బోధించెను:—

“సకల వర్ణంబుల జనులకు సత్యంబును, (Truth) దయ యును, (Love) నుపవాసాది తపంబును, (Thapas) శౌచంబును, సైరణయు, సదసద్వివేకంబును, మనోనియమంబును, బహిరింద్రియ జయంబును, (Self control) హింసలేమియు, (Nonviolence) బ్రహ్మచర్యంబును, (Brahmacharya) దానంబును, (Self sacrifice) యథోచిత జపంబును, సంతోషంబును, మార్దవంబును సమదర్శనంబును (Human equality) మహాజన సేవయు, (Service to country and humanity) గాఢమ్యంబులయిన కోరికలు మూనుటయు, నిష్కలక్రియలు విడుచుటయు, మితభాషిత్వంబును, దేహంబుగాని తన్ను వెడలికొనుటయు, నన్నోదకంబులు ప్రాణులకుం బంచించుచుటయు,

క్రొలులందు దేవతాబుద్ధియు నాత్మబుద్ధిం జేయుటయు, (love all as part of God and as one's own self) శ్రీనామయణ చరణ స్మరణ కీర్తన శ్రీవిగా సేవార్చన సమస్కార వ్యాత్మ సమర్పణా సఖ్యంబు లనియెడి త్రింశల్లక్షణంబులు యుగవలయు.”

దీనినిబట్టి బ్రహ్మచర్యము, మానవసేవ, దేశసేవ, ఆత్మవర్పణము, తపస్సు, త్యాగము, అందరియందును సమభావము, హింస, సత్యము, భక్తి, జ్ఞాన, వైరాగ్యములు మొదలగు షడ్గుణము లన్నిటిని అందరు మానవులును అనుష్ఠించి నాక్షమును పొందుట విధియని స్పష్టపడుచున్నది.

కాలక్రమేణ నైతిక పతనము కలిగినది. ఇటీవల దేశలో ప్రవరించిన పాశ్చాత్య నాగరికతా ప్రచండ వాయువు బ్రహ్మచర్యము సాంతముగను ఆధ్యాత్మిక జీవితము అవకాశముకొట్టుకపోయినది. హిందూసంఘములోని బ్రాహ్మణుని చెప్పకొనెడివారలలో కూడ వేదము చదువుకొన్న వారే వేళ్లమీద లెక్కించవచ్చును. ఆవేదపండితులు కూడ యు చదువుకొను వారి కుమాళ్ళు వేదము చదువరు. దీనినిబట్టి మనుస్మృతి ప్రకారము అందరు శూద్రులే అయి పోవరికిని ద్విజత్వములేదు. అందరు సమానులైనారు. నాడు ఆధ్యాత్మిక నైతికత్వంలో అందరు సమానులు. ఆధ్యాత్మిక నైతిక పతనములో అందరు సమానులు మిగుల శోచనీయమగు స్థితిలో నున్నాము.

ప్రస్తుత కాలమున మరల ఉత్కృష్టమైన బ్రహ్మకీమ పద్ధతిని మన భారతీయ యువకులకును, యువతులకును

కును విద్యగరపుట ఎట్లు? మరల మన జాతినీ ఉన్నతస్థితి
 తెచ్చుట ఎట్లు? అనునదియే ప్రస్తుత ప్రధాన జాతీయ విద్యా
 సమస్య. శ్రీ దయానంద సతస్వతీ స్వాములవారు వర్ణ భేదము
 లేకుండ బాలురకు వేరుగను, బాలికలకు వేరుగను, గురుకుల్లు
 శ్రీమములను స్థాపించి బ్రహ్మచర్యాశ్రమ పద్ధతినే విద్య
 గరపుటకు ఏర్పాటు చేసినారు. శ్రీ వివేకానంద స్వామివారు
 "మరల గురుకులవాసమున మన బాలురను, బాలికల
 విద్యాభ్యాసముచేసి బ్రహ్మచర్యాశ్రమమును నడుపుట అత్య
 వసమీ యున్నది. విద్యావిధానములో ప్రస్తుత కాల
 తవనరమైన పాఠ్యము చేసినోచుచును. ప్రస్తుత ప్ర
 ప్రకృతిశాస్త్ర విజ్ఞానమును కూడ మనము తీసికొనవలె
 ఇంగ్లీషుభాషను కూడ మన పిల్లలకు నేర్పవచ్చును. ఇట్లు
 విశ్వవిద్యాలయములలో గుమాస్తాలుగ పనిచేయు విద్య
 మాత్రమిచ్చుచున్నాడు. దానివలన ప్రయోజనమేమి
 లేదు. భోజన సంపాదనకు అవసరమైన వృత్తి విద్యలనుక
 మనము నేర్పవలెను. దేశములోని అందరి జనులలోను
 యైన విద్యావ్యాపకము చేయవలెను. విదార్థుల యొక్క
 విద్యాత్మీనుల యొక్కయు శారీర మానసిక పటిమ
 పాటు నైతిక ఆధ్యాత్మిక తేజస్సునుకూడ కలుగచేయవలె
 అప్పుడే భారతీజాతి ప్రపంచములోని న్యతంత్ర జాతు
 ఉత్తమ స్థానమును పొందగలదు." అని చెప్పియున్నా
 ఇకముందు మనము స్థాపించెడి జాతీయ విద్యావిధాన
 సమస్త వర్ణముల వారికిని సొందూ, మహమ్మదీయ, క్రై
 భేదములేక అందరు భారతీయులకును వినయోగపమన దై

లెను. భారతజాతిఅంతయు పైకి లేవనలెను. కావున మన కనాయకులును, విద్యావంతులును, జాతీయ విద్యాశాలల ముఖమానులును ఎటుల బ్రహ్మచర్యమును భారతీయ యువకులలో స్థాపించవలెనో మిగుల ఆతృతతోను, శ్రద్ధతోను పోచించవలసి యున్నది.]

7. అహం వృక్షన్యరేణివా ఊర్ధ్వపవిత్రో వాజినీవ
న్యమృతమస్మి. తైత్తిరీయ. ౪౫. ౫౪మ.

నాయొక్క అహం అనెడి (అహంకారమనెడి) వృక్షము నశింపచేయువాడను అగుదునుగాక! నేను మిక్కిలి పవిత్రుడనై భోక్తయుగు పరమాత్మకు అనుభవనీయ మగువాడను పదును గాక! (నేను మిక్కిలి పవిత్రుడనై ధర్మస్వరూపుడగు మాత్రమే సృష్టిచేయుటలోగల ఉద్దేశ్యమగు ధర్మనంస్థాపన క్షేమములో సమీధను అగుదునుగాక! అనగ భగవంతునికి పూర్ణముగ ఆత్మార్పణము గావించెదను గాక!)

May I destroy the tree of my own Aham (self-importance) & I become absolutely pure and renounce myself completely in the cause of God (which is the establishment of dharma) May I become a worthy instrument in His hands & a worthy offering for that great yagya (sacrifice).

[షరా:—ఈ గొప్పమంత్రమున కిది శ్రీ రామానుజాచార్యులవారు (విశిష్టాద్వైత స్థాపకులు) గావించిన అర్థము.]

8. య స్త్వవిజ్ఞానవా న్భవత్యమనస్క స్పదాశుచిః
నన తత్పద మాప్నోతి సగంసారం చాధిగచ్ఛతి.

కఠ. పు. తృ. 7.

ఎవడు ఎల్లప్పుడు అశుచియై స్వాధీనపడని మనస్సు కలవాడగునో వాడు జ్ఞానహీనుడగును. వాడు ఆ పరమపదమును పొందడు. దుఃఖపూరితమైన సంసారమునే పొందును.

Whosoever is always impure and has no control over his mind, he becomes devoid of true knowledge. He cannot attain Bliss. He is only immersed in grief.

9. యస్తు విజ్ఞానవాన్భవతి, సమనస్క స్సదా శుచిః

సతు తత్పద మాప్నోతి, యస్మా ద్భూయో నజాయతే
కఠ. ప్ర. త్ప. 9.

ఎవరైతే యెల్లప్పుడు పవిత్రుడై వశ్యపడిన మనస్సు కలవాడగునో వాడు జ్ఞానవంతుడగును. ఏది కలిగినయెడల పునర్జన్మము బుండవో అట్టి పరమపదమును వాడు పొందుచున్నాడు.

Whosoever is always pure and self-controlled he alone can attain true knowledge. He can attain that blissful state in which there will be no births and deaths.

[షరాః—మనఃపారిశుద్ధ్యము, ఇంద్రియ నిగ్రహము, ఈశ్వరునిచేరు ఆధ్యాత్మిక జీవితమునకు ప్రథమ ఆవశ్యకములని ఉపనిషత్తులు చెప్పుచున్నవి.]

10. పరాచః కామా ననుయన్తి బాలా

స్తే మృత్యోర్న్యన్తి వితతన్య పాశమ్ - కఠ. ద్వి. ప్ర. 2
న సాంపరాయః ప్రతిభాతి బాలం

ప్రమాద్యంతం విత్తమోహేన మూఢమ్

అయం లోకో నాస్తి పర ఇతి మానీ

పునః పున ర్వశ మాపద్యతే మే. - కఠ. ప్ర. ద్వి. 6.

అల్పజ్ఞులు విషయ కామోపభోగములలో నిమగ్నులై అంతటను వ్యాపించియున్న మృత్యుపాశమును పొందుచున్నారు. ధనమోహముయొక్క వలలోపడిన మూఢుడగు అవివేకి శ్రేయస్సాధనముగు ఉత్తమమార్గము మనస్సున కెక్కడు. అతడు ఈ కనపడుచున్నదే లోకము, ఇంతకన్న మరియొకటిలేదు, అని తలచుచున్నాడు. మరల మరల నా అధీనమును (సరకమును) పొందుచున్నాడు. ఆని యమధర్మరాజు సచి కేతునితో చెప్పెను.

Yama said to Nachiketa:—

(Unwise) Ignorant people are immersed in sensual pleasures and attain chains of Death which is pervading all round. The stupid and ignorant man who is greedy for wealth (whose object in life is only the acquisition of wealth) cannot think of the noble path that leads to Bliss. To him this world is everything and he cannot conceive of anything beyond the pleasures of this world. So he comes again and again under my control i. e. to hell.

11. సర్వేవేదా యత్పద మామనన్తి

తపాగ్ంసి సర్వాణి చ యద్పదన్తి

యదిచ్ఛన్తో బ్రహ్మచర్యం చరన్తి

తత్తేషదగ్ం సంగ్రహేణ బ్రహ్మోమిశ్యేత్.

కక. పృ. ద్వి. 15.

సమస్త వేదములు ఎవనిని గమ్యస్థానమని చెప్పుచున్నవో సర్వతపస్సులును ఎవ్వనిగూర్చి చేయబడుచున్నవో బ్రహ్మచర్యవ్రతము లన్నియు ఎవనిని కోరి ఆచరించబడుచున్నవో, ఆ గమ్యస్థానమును గూర్చి నీకు సంగ్రహముగా చెప్పుచున్నాను. ఆపరమాత్మకు “ఓం” అని పేరు.

The goal which all Vedas proclaim, whom all Tapas leads to and desiring whom all Brahmacharya is observed—I tell briefly to you that He is "Om".

12. ప్రాణావో ధనుశ్శ్చో హ్యత్మా
బ్రహ్మ తల్లక్ష్మ్య ముచ్యతే.

ముణ్డక. ద్వి. ద్వి. 4

ఓమి త్యేవం ధ్యాయథాత్మానం
స్వస్తి వః పారాయ తమస్య పరస్మాత్.

ముణ్డక. ద్వి. ద్వి. 6.

(ప్రాణావము) ఓంకారము ధనుస్సు, జీవుడే బాణము, పరబ్రహ్మమే లక్ష్మ్యము, అని చెప్పబడుచున్నది.

అంధకారమున కావలి యొడ్డున నున్న గమ్యస్థానమును చేరుటకు గాను పరమాత్మను "ఓం" అని ధ్యానముచేయుడు. మీకు సమస్త శుభములు కలుగును.

[Pranava] "Om" is said to be the bow, Jeevaatma [individual soul] is called the arrow and Paramaatma the target.

In order to reach the goal which is on the further shore beyond darkness, meditate on God as "Om". All blessings ill be showered on you.

[వరాః—ప్రాణావము యొక్క ప్రాధాన్యము మాం దూత్యోపనిషత్తులో ప్రత్యేకముగా చెప్పబడినది. ఓం అనునది అకారము, ఉకారము, మకారము, ఈ మూటిని ఏకముచేయు నావరూపమగు అర్థమాత్ర, అను నాలుగు పాదములుగలది. "అకారము మేలుకొనియున్న జాగ్రదవస్థలో నున్న మానవునికి (జీవాత్మకు) జ్ఞానమునొసంగువాడు, జాగ్రదవస్థకు ప్రభువు. "ఉ" కారము స్వప్నావస్థకు ప్రభువు. జీవునికి

స్వప్నావస్థకు సంబంధించిన జ్ఞానము నొనంగువాడు. “మ” కారము సుషుప్త్యవస్థలో జీవునికి పరమానందము నొనంగు వాడు. “నాదరూపము” సుషుప్తి కానిది, మేల్కొన్నదికానిది, స్వప్నము లేనిదిఅగు (తురీయ) యోగావస్థలో (అత్యంత మైన మనోనిగ్రహముచేసి కేవలము ఈశ్వరునిమీద మనను నిల్పుటవలన ప్రపంచమును తన శరీరమును మరచిపోవుచుండెడి యోగనమాధిలో) జీవునికి పరమానందము నొనంగువాడు, నగు పరమాత్మయొక్క నాలుగు స్వరూపములు కలిసి “ఓం” అను ప్రాణవము అయిన దని ఆ యుపనిషత్తు వర్ణించుచున్నది. అట్టి పరమాత్మ “ప్రపంచోపశమం శాంతం శివ మద్వైతం” అని చెప్పబడినది అతడే తెలియబడవలసినవాడు. అతనిని వాసుదేవుడని పిలుతురు. సుషుప్త్యవస్థలో జీవుడు తాత్కాలికముగా పరబ్రహ్మములో నైక్యముజెంచి ఆయనలో విశ్రమించుచు బ్రహ్మానందమును అనుభవించుచుండునని బృహదారణ్యోపనిషత్తులో చెప్పబడియున్నది.]

18. సహోవాచ నవా అరే పత్యుః కామాయ పతిః
 ప్రియో భవతి, ఆత్మనస్తు కామాయ
 పతిః ప్రియో భవతి; నవా అరే జాయాయై
 కామాయ జాయా ప్రియా భవతి, ఆత్మనస్తు
 కామాయ జాయాప్రియా భవతి; నవాఅరే
 వుత్తాగ్రాం కామాయ వుత్తాః ప్రియా
 భవన్తి ఆత్మనస్తుకామాయవుత్తాః ప్రియాభవన్తి;
నవా అరే భూతానాం

కామాయ భూతాని ప్రియాణి భవన్తి, ఆత్మ
 నస్తు కామాయ భూతాని ప్రియాణి భవన్తి;
 ఆత్మావా అరే ద్విష్టవ్యః శోత
 వ్యో, మంతవ్యో నిధిధ్యాసితవ్యో మైత్రీయి
 ఆత్మని ఖల్వరే ద్వప్తే శ్రుతే మతే విజ్ఞాత
 ఇదం సర్వం విదితమ్.

బృహదారణ్యక. 4-5-8.

యాజ్ఞవల్క్యుఁడు తన భార్యయగు మైత్రీయితో నిటుల
 చెప్పెను. ప్రియురాలా! భార్య భర్తను ప్రేమించుట భర్త
 కొరకుకాదు. భర్త భార్యను ప్రేమించుట భార్యకొరకు కాదు.
 తమ ఆత్మోన్నతికై ప్రేమించుచున్నారు. పుత్రులను తల్లి
 దండ్రులు ప్రేమించుట పుత్రుల కొరకుగాదు. తమ యొక్క
 ఆత్మోన్నతికొరకై ప్రేమించుచున్నారు. మనము భూతములను
 ప్రేమించుట వాటి కొరకుగాదు. మన ఆత్మోన్నతికొరకై
 ప్రేమించుచున్నాము. (మానవుని హృదయములో ప్రేమ అను
 నర్థము నాటబడియున్నది. దానికి దయ అనికూడ పేరు.
 తేదు తన దారాపుత్రాదులను పొరుగువారిని ప్రేమించుట
 మాలముగా నా నర్థములను వృద్ధి చేసికొననియెడల
 క్రితకవతనము నొందుచున్నాను. కుటుంబముయొక్కయు,
 ఇరుగు పొరుగు వారియొక్కయు, ప్రేమ, లోకమును విశ్వ
 మును ప్రేమించుటకు నేర్చుకొనుటకు ముఖ్యమైనయెట్టు. భగ
 వంతుఁడు ప్రేమస్వరూపుఁడు గనుక ఆయనను పొందుటకు
 మాత్రమే శ్రమము మావవకొటిని సమస్తభూతములను విశ్వ
 మును ప్రేమించుట అవసరమైయున్నది.) నాప్రియురాలైన
 మైత్రీయి! పరమాత్మను గూర్చి వినవలెను. ధ్యానమనన

ములను చేయవలెను. వినుటవలనను ధ్యానమననముల వలనను ఆయనను తెలిసికొనినపుడు పైన చెప్పబడిన దంతయు పూర్తిగా తెలియును.

Yaagnavalkya said to his wife Maitreyi :—It is not for the sake of the husband, my dear, that he is loved, but for the sake of one's own soul, that he is loved. It is not for the sake of the wife, my dear, that she is loved, but for the sake of one's own soul that she is loved. It is not for the sake of sons, my dear, that they are loved but for the sake of one's own soul that they are loved. It is not for the sake of beings that they are loved but for the sake of one's own soul that they are loved. [If man does not develop the divine virtue of love that is implanted in him by loving his wife, children and neighbours, he becomes degraded. Domestic and neighbourly love is a step in the direction of developing universal love which is necessary for the realisation of God who is love itself]. The supreme self, my dear Maitreyi, should be realised, should be heard of, reflected and meditated upon. When the self is being realised, reflected and meditated upon, all this is known.

[షరా:—వకాదశోపనిషత్తులలో కెల్ల బృహదారణ్యోపనిషత్తు గొప్పదని శ్రీ శంకరాచార్యులవారు దాని ప్రత్యేక వ్యాఖ్యానమును వ్రాసినారు. అసలు స్వభావములో జీవేశ్వరుల యేకత్వమును గూర్చి అది ప్రధానముగా చెప్పినది. కొన్ని శతాబ్దములకు పిమ్మట “నేను నాతండ్రి యొకటే” నని ఏసుక్రీస్తు ప్రభువు చెప్పినాడు. యాజ్ఞవల్క్య మహాముని మహావిద్వాంసురాలగు తన భార్యయైన మైత్రేయికిని జీవన్ముక్తుడైన జనక మహారాజునకును జేసిన అద్వైత తత్వ బోధయే ఈ ఉపనిషత్తులో ప్రధానభాగము నాకోటంచుచున్నది.]

14. ప్రియ మిత్యేన దుపాసీత.

బృహదారణ్యక, 4-1-3

అయనను 'ప్రేమ' యని (ప్రేమస్వరూపుడుగా) ఉపాసించవలెను.

God should be worshipped as 'Love'.

15. తదేత త్రేయః పుతాత్, ప్రేయో విత్తాత్,
 ప్రేయోఽన్యస్మా త్వర్వస్మాత్ అన్తరతరం
 యదయమాత్మా నయోఽన్యమాత్మనః
 ప్రియం బ్రహ్మణం బ్రూయాత్
 ప్రియం రోత్స్యతీతి ఈశ్వరోహ తథై వస్యాత్
 ఆత్మాన మేవ ప్రియ ముపాసీత,
 న య ఆత్మానమేవ ప్రియ ముపాస్తే
 నహాన్యప్రియంప్రేమా యుకం భవతి.

బృహదారణ్యక, 2-4-8

పరమాత్మ మనకు పుత్రునికన్న ప్రియమైనవాడు. ధనముకన్న ప్రియమైనవాడు. ఇతరమైన దేనికంటెను ప్రియమైనవాడు. మన హృదయములోపల నున్నాడు. పరమాత్మ కంటె దేనినైనను ప్రియముగా నెంచువానితో అన్నిటికంటె పరమాత్మనే ప్రియముగా నెంచువాడు "నీవు ప్రియముగా నెంచునది నాశమగును, అనగా మరణించును" అని చెప్పినచో అటుల చెప్పుట కతనికి అర్హత కలదు. నిజముగా నటుల జరుగును. పరమాత్మనే మిక్కిలి ప్రియతమమైనవానిగా ఉపాసించవలెను. పరమాత్మనే ప్రియమైనవానిగా నుపాసించువానికి ఇతర ప్రియమైనవేమియు మరణించునవి కావు.

The Parabrahma is dearer than a son, dearer than wealth, dearer than everything else and is innermost. Should a person holding Brahman as dearer say to one, calling anything else dearer than Brahman, "what you hold dearer will die" he is certainly competent to say so, it will indeed come true. One should meditate upon Brahman alone as dear. Of him who meditates upon Brahman alone as dear the, dear ones are not mortal.

[పరా:— భక్తుడు భగవంతుని తనకు తండ్రి యనియు తల్లియనియు ప్రేమించును. శ్రీ రామకృష్ణపరమహంస భగవంతుని తల్లియని యుపాసించి యున్నాడు. వసుక్రీస్తు ప్రభువు భగవంతుని తండ్రిగ నుపాసించినాడు. భగవంతుని ప్రేమించుటయనగా ఆయనను శుష్కస్తాత్రిము చేయుటగాదు. ప్రతిదినము భగవంతుని ధ్యానించుట వలనను ఆయనయొక్క కళ్యాణగుణములను వర్ణించి మననము చేయుటవలనను ఆ కళ్యాణగుణములలో శొన్నియైనను మానవులలో నలవడుట కును మానవులలో హృదయపాకశుద్ధ్యము నృద్ధిచెందుటకును మనశ్శాంతి, మనోధైర్యము ఆనందము కలుగుటకును తోడ్పడ గలదు. కాని చేయవలసినపని యేమనగా ఆయనకు ప్రియమైన మానవకోటిని మాతృదేశములోని ప్రజలను ప్రేమించి వారి కష్టములనే తమవిగా నెంచి తన్నివారణకై వారికి సేవ చేయవలయును. ద్వేషమునకు హృదయమున నెచ్చుటను తా వ్రుండగూడదు. ధర్మసంస్థాపన శార్యమును చేయుటలో ధర్మమునకు వ్యతిరేకపక్షమున నున్నవారితో పోట్లాడవలసివచ్చినను వారిని ద్వేషించకుండగనే పోరాడవలెను. వారు అధర్మమును విడిచి మంచి మార్గమునకు రావలెననిడే అనుక్షణము తోరికయై యుండవలెను. వ్యతిరేకించునది ప్రతిఘటిం

చునది అభర్మము మాత్రమే. మానవులమీద ద్వేషముండ కూడదు. నీకు అపకారము చేసినవారిని సయితము ప్రేమించుము అని ఉపనిషత్సూత్రము.]

16. తదమృత మభయం.

ఛాందోగ్య - ఆష్ట-కృతీయ. 3

ఏష ఉ ఏవవామనీ రేష హి సర్వాణి వామాని
నయతి సర్వాణి వామాని నయతి య ఏవం వేద.

ఛాందోగ్య - చతుర్థ, పంచదశ. 1

ఏత ద్విదు రమృతా స్తే భవన్తి. అథేత రే దుఃఖమే
వాపి యన్తి.

బృహదారణ్యక. 4-4-14.

ఈ పరమాత్మయే అమృతము. సమస్త భయములను పోగొట్టునది. (ఈ పరమాత్మ నుపాసించువారికి దుఃఖముండదు. ఆనందమే కలుగును. దేనిని గూర్చి గాని భయముండదు. మంచిధైర్యము కలుగును. ధైర్యముతో ధర్మపక్షమున పోరాడగలరు.)

ఈ పరమపురుషుడు (ఆశ్రితులకు) భక్తులకు శ్రేయస్సు కలుగచేయువాడు. వీడేకదా సమస్త కళ్యాణములను పొందించువాడు. దీని నిట్లు తెలిసికొనువాడు సమస్త శోభనములను పొందును. (పరమేశ్వరుడు తనతో కూడ నున్నాడు. తనకు నర్పవిధములను సహాయము చేయును. తన జీవితావసరములను సమకూర్చును. తనను మంచిమార్గమున నడపును. కష్టములు లేకుండ చేయును. కష్టము లొకవేళ వచ్చినను అవి అన్నియు తన మేలుకొర కేరని విశ్వాసముతోను ధైర్యముతోను

అతడు తన విధ్యుక్త ధర్మములను నెరవేర్చ గలడు.) పరమే
 శుని తెలిసికొన్నవారు అమృతత్వమును పొందుదురు. ఇత
 యును (పరమాత్మను తెలిసికొననివారికి) దుఃఖమే కలుగును.

Paramaatma is Bliss and gives protection from fear. There will be no grief to the devotee. He will only have joy. He will have no fear about anything. He will be very courageous. He can fight with great courage for the right cause).

It is this great God that causes good to the devotees. It is He that showers all blessings on them. He who realises God will get all blessings. (The devotee can discharge his duties with courage under the faith that God is with him and helps him in all ways, that he will supply him with all the necessities of life and guide him in a proper path, that by the grace of God he will be free from all difficulties, and that even if difficulties come they will be only for his good).

Those who realise Parabrahma attain eternal Bliss. Those who don't realise Him get only misery.

17. జ్ఞానప్రసాదేన విశుద్ధసత్త్వ, సతస్తుతం వశ్యతే
 నిష్కలం ధ్యాయమానః.

మణ్డక. తృ. పృ. 8.

నిరవయవమైన సర్వేశ్వరుని ధ్యానించువాడు, పర
 శాస్త్ర యొక్క అనుగ్రహముచేత పరిశుద్ధమైన అంతఃకర
 ము కలవాడై విచ్ఛుట అ పరమాత్మను చూచుచున్నాడు.

He who meditates upon God will become purified and attains mental purity by His grace. Then he will realise God fully.

[వచనం:—ఇది పాపాత్ములకు మంచిమార్గమునకు రా
 వలసిన దని పిలుపు. పాపముల కలవాటుపడినవారు నిరాశ
 పడనక్కరలేదు. వారు పశ్చాత్తులై ఈశ్వరధ్యానమును

అభ్యసించినచో ఈశ్వరుని అనుగ్రహమువలన క్రిమముః
పరిశుద్ధులై పాపచింత లన్నియు నశించి మనఃపారిశుద్ధ్యము
నొందుదురు. పిన్నుట మంచి భక్తులై, జ్ఞానులై, శర్మదే
గులై ఈశ్వరుని పొందుదురు. దుర్గుణముల కలవడినవారి
బాగుపడి ఉత్తమమార్గమునకు వచ్చి పరిశుద్ధులై బ్రహ్మజ్ఞా
మును పొందవలయు ననియే ఈశ్వరోద్దేశ్యము. బాగుపడవల
యునని ప్రయత్నించువారికి ఈశ్వరసహాయము కలుగును.

18. మహాస్తం విభు మాత్మానం
మత్యా ధీరో న శోచతి.

శక. ద్వి. త్రి.

ఉత్కృష్టముడును నర్హవ్యాపియును అగు పరమేశ్వ
ర్యానించి జ్ఞానియైనవాడు దుఃఖరహితు డగుచున్నాడు.

The wise man becomes free from all grief by meditating
upon the great all-pervading God.

19. యుజ్జాతే మన ఉత యుజ్జాతే ధియో
విప్రోవిప్రన్య మహతో విపశ్చితః
విహోత్రాదధే వయునా విశేక
ఇన్మహీ దేవన్య సవితూః పరిష్టుతిః

శ్వేతాశ్వతర 24వ

జ్ఞానులగుచారు తమ ఇంద్రియములను బిగబట్టి ముఖ
స్యుడ బుద్ధిని లోబరచుకొని ధ్యానమును నమాధిని ఆధా
నము చేతురు. సర్వవ్యాపియై అనంతుడై సర్వజ్ఞుడై స్వయం
ప్రకాశుడై తమ హృదయములలోనున్న పరమాత్మయొక్క
మహిమ ఉత్కృష్టమైనది. (ఆ మహిమ వారు చూతురు.)

The wise restrain their senses and control their minds, intellect and practise meditation and concentration. That is the glory of the all-pervading, Infinite, all-knowing, all-illuminous Paramaatma who resides in their hearts. (They realise that glory).

తాం యోగమితి మన్యంతే స్థిరా మిన్ద్రియధారణామ్
అవ్రమ త్తస్మాదా భవతి యోగోహి ప్రభవాప్యయా.

కఠ. ద్వి. త్ప 11

నిశ్చలమైన ఇంద్రియధారణమును యోగమని తలంపి, అది కలిగినపుడు మనుజుడు ప్రమాదములేనివాఁడగును. యోగము మనను నిలకడలేనపుడు పోవును.

Firm control of the senses and fixing the mind on Paramaatma is known as Yoga. Then the Yogi becomes free from vagaries of mind. Yoga will be lost by want of steadiness of mind or inefficient control of the mind.

సత్యం జ్ఞాన మనంతం బ్రహ్మ
యోవేద నిహితం గుహాయాం
పరమే వ్యోమకా సాక్షు తే సర్వాన్కామా
స్థనా బ్రహ్మణా విసశ్చి తేతి.

తైత్తిరీయ. బ్రహ్మవల్లి. ప్రథమ. 1

ఆ పరమాత్మ ఎట్టి మార్పును చెందని శాశ్వతసత్యము, నిత్యము, అనంతమునై యున్నది. ఏయుపాసకుడు ఆ పరమపురి తన హృదయగుహయందుకూడ నున్నటుల చూచుకొంటే ఆ యుపాసకుడు సర్వజ్ఞుడైన పరమేశ్వరుని సహజలన సమస్తమైన ఉత్తమ కోరికలను అనుభవించును. మరియు పరమేశ్వరుని చేరుచున్నాడు.

Paramaatma is Truth, Intelligence and Infinitude. That is who sees Him also in the cavity of his own heart.

realises all his noble desires by the help of the Omniscient Lord and also attains Him;

22. సర్వం ఖల్విదం బ్రహ్మ తజ్జలానితి
 శాన్త ఉపాసీతం.

ఛాందోగ్య. కృత్య. చతుర్థ 1.

ఈ విశ్వమంతయు పరమాత్మలోనుండి వచ్చినది, పరమాత్మకలన బోషించబడుచున్నది, తిరిగి లయమై పరమాత్మలో కేరేరును, పరమాత్మ దీని యంతటిలో వ్యాపించియున్నాడు. ఇది యావత్తు బ్రహ్మకృత్యమే, అని శాంతమనస్కుడై ఇంది యనిగ్రహము కలిగి ఛక్రు మపాసింపవలెను.

The devotee with control of passion and in a perfectly calm mind should practice meditation that this whole universe has come out of God, is maintained by Him and will finally be dissolved again into Him and that God is pervading the whole universe and that everything has God as its soul.

23. యస్మిన్ సర్వాణి భూతాని

ఆత్మైవాభూ ద్విజానతః

తత్రోకో మోహః కల్పోక

ఏకత్వ మనుపశ్యతః.

ఈశావాస్య. 1.

విశ్వముయొక్క ఏకత్వమును గ్రహించి సర్వభూతములను తన ఆత్మవలెనే చూచుకొనువారికి భ్రమ యెక్కడిది? దుఃఖ మెక్కడిది?

What delusion, what sorrow is there for the wise man, who sees the unity in existence and perceives all beings as his own self.

24. యస్తు సర్వాణి భూతాని

ఆత్మన్యైవానుపశ్యతి

at వర్కభూతేషు చాత్మానం
తతో నవిజగుప్పతే.

ఈశావాస్య. 6.

1. ఎవరైతే పరమాత్మయందే నమస్తభూతములను జూచు
న్నాడో, నమస్తభూతములయందును పరమాత్మను జూచు
న్నాడో అట్టివాడు ఏ భూతమును తనకన్న తక్కువగా
కాడడు.

2. He, who sees all beings in Paramaatma and Paramaatma
all beings will not look down upon anything with contempt
as inferior to himself.

3. [మరా:—జీవన్ముక్తుడైన పురుషుడు తనను యావత్తు
స్వముతో వికృతములనుచు అను ఆదర్శమును బోధించు
శ్రీమద్భాగవతములో నొక చక్కని కథ యివ్వబడినది.
వేద వ్యాసులవారి కుమారుడగు శుకమహర్షి చిన్న
మునుంచియు బ్రహ్మజ్ఞునియై శత్రువులయై కామేచ్ఛ
త్తిగా లేక యావజ్జీవము బ్రహ్మచారిగానే యుండెను. ఆయన
స్వము సంతతితోను తనను వికృతచేసికొనిన జీవన్ముక్తుడు.
దినము ఆయనను వెదకుటకై వేద వ్యాసులవారు బయలు
దేరి 'ఓహో కుమార! యని పిలువగానే చుట్టునున్న వృక్షము
వృక్షము శుకమహర్షితో తస్మయత్వమును చెందినవియై 'ఓ!
ని బదులుచెప్పినవి. శ్రీమద్భాగవతము ప్రథమస్కంధ
లో బమ్మెర పోతన్నగారు యిటుల వ్రాసిరి:—

ముడై యెవ్వడు ముక్తకర్మచయుడై సన్యాసియై యొంటిబో
మహాభీతి నొహోకుమార! యనుచు వ్యాసుండుచీరంగ వృ
క్షములుకా దస్మయత్వ ప్రతిధ్వనులుచక్కండే సమున్నట్టిభూ
తయుకా మొక్కెద బాదరాయణితపోధన్యాగ్రణి ధీమణి

ఈ శుకమహర్షి యే శ్రీమద్భాగవతమునంతను పరీక్షిస్తూ హారాజునకు బోధించిన మహాజ్ఞాని. ఇట్టి ఆదర్శములను ఉపనిషత్తులు బోధించుచుండ నూనవులలో ఎక్కువ తక్కువ భేదము లేకుండుండగలవు; అట్టి భేదభావమును, అందువలన కలిగడి అహంకార భావమును రూపుమాపి సర్వమానవ నమానత్యమును స్థాపించవలసియున్నది.]

25. విద్యయా కరోతి శ్రద్ధయోపనిషదా తజేవ
వీర్యవత్తరం భవతీతి ఖలు.

ఛాంద్యోగ్యం పృ, పృ. 10.

తెలివితోడను శ్రద్ధతోడను బ్రహ్మజ్ఞానముతోడను చేయుటను ఏ మంచికార్యమైనను లేక నేవయినను వీర్యవత్తరమగును.

Any good deed or service performed with intelligence, devotion and true knowledge of God will be productive of great results.

26. కుర్వన్నే వేహకర్మాణి
జీవీషే చ్చతగం సమాః
వీవం త్స్యి నాన్యధేతోఽస్తి
నకర్మ లిప్యతే సరే.

ఈశానాస్య. 2.

ఈవిగతునందు మంచికర్మలను చేయుటకొరకే, అనగా సంఘమునకును, దేశమునకును, మానవజాతికిని, సర్వభూతములకును నేవాధర్మమును నిర్మర్తించుటకొరకే, మానవుని ఆయుః పరిమాణమును నూచి సంవత్సరములు పూర్తిగ జీవించి యుండవలెనని నీవు కోరదగియున్నది. అటుల గానిచో నది

వ్యర్థపుణ్యము. ఈ సేవాధర్మము సీయం దుంచబడినది. ఇంతకన్న మార్గాంతరము నీకు లేదు. నీవు ఫలాపేక్ష రహితముగా భగవదర్పణముగా నీ విధియని తలచి సేవాధర్మమును నిర్వహించిన యెడల నీవుచేసిన కర్మలన్నియును నిన్ను పునర్జన్మమునకై బంధించునవిగాక నీకు జనన మరణ చక్రమునుండి విముక్తి శాశ్వతానందము కలుగును.

It will be proper on your part to desire to live for the full one hundred years which is the span of human life only for the purpose of performing good deeds, that is for the purpose of doing service to society, country, humanity and all living beings. Otherwise, the life you lead will be a useless one. This duty of service is placed on you. There is no other Path for you. Then the works you do as offerings to God, without attachment to the fruits thereof in a selfless manner, and as a matter of duty, will not bind you down to the next birth but will free you from the cycle of births and deaths and make you attain eternal bliss.

[షరా:—ఈ మహామంత్రము మానవుని జీవిత పరమావధిని శాసించుచున్నది. ఇది సర్వమానవుల ధర్మము. ఇదియే భగవద్గీతలో విస్తరించి చెప్పబడిన నిష్కామకర్మ. త్యాగము (Renunciation) సేవ (Service) భారతజాతికి ఆర్థము లని శ్రీ వివేకానందస్వాములవారు చెప్పియున్నారు. ఈశ్వర సేవ అనగ మాతృదేశమునకును సర్వమానవకోటికిని సర్వభూతములకును సేవ చేయుటయే అయియున్నది.]

27. పదాపామేతం పురుషం మహాంతం

ఆదిత్యుషర్ణం తమసంపరన్తాత్

తమేవ విదిత్వాతిమృత్యుమేతి

వాన్యఃపన్థా విద్యతేయనాయ.

శ్లోతాశ్వాతక 3-8

శ్వేతాశ్వతరమహాముషి ఇటుల ప్రకటించినాడు. అంభికారమును దాటి జేజున్నకు స్థానమై స్వయంప్రకాశమానుడుగ నున్న పరమపురుషుని నేను పొందినాను. ఆయనను పొందుటవలననే ఏ పుణ్యముడైనను న్యుత్పన్నము గాటగలదు. ఈ దుఃఖభూయిష్టవైన జననమరణ చక్రమునుండి తరించుటకు ఆయనను పొందుటతప్ప వేరు మార్గములేదు.

The Maharshi Svetasvatara has declared thus :-

I have realised the Paramapurusha, the self illuminous and omniscient who is beyond all darkness and ignorance. Any person who wants to conquer death can only do so by attaining Him. In order to become free from the cycle of births and deaths which are full of sorrow there is no other way except attaining Him.

[షరా:—మోక్షమునగా పరమాత్మను పొంది శాశ్వతానందమును అనుభవించుట యని మనము తెలిసికొని యున్నాము. మోక్షమును పొందిన జనార్మ పరమాత్మ యనెడి వీరయొక్క వివిధ శ్రుతులలో నొక శ్రుతియై పరమాత్మతో కలసియే తన మధురగానమును విని పొందునని బృహారణ్య కోపనిషత్తు 4-9-10 లో యాజ్ఞవల్క్యుడు తన భార్య యగు మైత్రేయితో చెప్పెను. అప్పుడు పరమేశ్వరుడు గావించుచున్న కార్యములో భాగస్వామి యగును. కాని పరమాత్మయొక్క ఇచ్ఛాప్రకారము ముక్తులైన జీవాత్మలు ఆ సేకలోకములలో సంచరించుచు భిక్షుసంస్థాపనవిధిని నిర్వర్తించుచు తమ వ్యక్తిత్వమును కోలిగియే యుందురు. (తైత్తిరీయ; ఛాందోగ్య) ఇట్లవారిని అపతారపురుషులని పిలుచెదరు. ఈశ్వరాకాశనయొక్క యుద్దేశ్యము మోక్షమునొందుటకే. ఈశ్వ

దునివలె అయినగాని ఈశ్వరునిలో చేరుటకు జీవాత్మకు అర్హత కలుగనేరదు, మోక్షము కలుగదు, ఆపీఠయొక్క మధుర శ్రోతలలో నొకశ్రుతిగాకపోయినచో మధురగానమునివ్వక అపశబ్దము పలుకును నాభురశ్రుతియైనపుడే దానిని వీణా లాభాగముగా తీసికొనవలెను. గావున ఈశ్వరారాధనముపలన జీవాత్మ పరమాత్మవలె కావలెను అపఃపూరుడైన మానవుడు పరిపూరుడైన ఈశ్వరునివలె నగుటకే ఈశ్వరారాధనము సాధనమైయున్నది. అంతవలెన స్థితితోనుండి అనంతమైన స్థితిని పొందుట (from finite to infinitude) అపభూయిష్టమైన అపరిపూర్ణత్వమునుండి పరిపూర్ణత్వమును పొందుట (from imperfect to perfect) మానవత్వమునుండి ఈశ్వరత్వమును పొందుట (from human to divine) ఇదియే మానవజీవితము దిశాకొనవలసినది. "Be ye perfect as your Father in Heaven is" 'నా కంటె యింక భగవంతునివలె దివ్యుడౌట పరిపూర్ణత్వమును పొందుడు' అని ఏసుక్రీస్తు ప్రభువు కూడ చెప్పియున్నాడు. ఈశ్వరారాధనమునందు (1) సై. నె. 26, 24 ల్ల మంలలో చెప్పబడినటుల యావత్తు విశ్వము పరమేశ్వరునున్నది, యావత్తు విశ్వములో పరమేశ్వరు డున్నాడు జ్ఞానము. అందువలన సర్వయాగవులును ననున భూతములు తనవలెనే చూచుకొనుట, వారి కష్టములనుతన విగనే భావితన్ని దారాకొకై కృషిసలుపుట, (2) సై. నె. 13, 14, 1 మంత్రములలో చెప్పబడినటుల పరమేశ్వరుడు ప్రేమస్వరూపుడని యుపాసించి పరాత్మ దేశమును సర్వమానవులను భూతములను ప్రేమించి వారి కష్టములు దివారాకొకై

పడుట. (3) పై నె 19, 20 ల మంత్రములలో చెప్పబడినటుల యోగసమాధిలో పరమాత్మ మీద యావత్తు మనస్సును ధారణముచేసి ఆయనను తన హృదయములో దర్శించుచుండుట. యోగసమాధి చాలించిన అత్యంత మైన క్షేమస్థిలో ఆత్మశక్తిలో దేశోద్ధరణమునకు ప్రపంచోద్ధరణమునకు పూనుకొనుట. (4) పై 25, 26 ల మంత్రములలో చెప్పబడినటుల నేనాతత్పరతను పొంది సంఘోద్ధరణ దేశోద్ధరణ లోకోద్ధరణ కార్యములలో నిమగ్నుడగుట. (5) పై నె 7 రు మంత్రములో చెప్పబడినటుల పరమాత్మయొక్క ధర్మసంస్థాపనయజ్ఞము నందు సమీపయై ఆత్మార్పణము గావించుట. అందుకు కావలసిన వై రాగ్యము త్యాగము - ఇవన్నియు ఈశ్వరారాధనముయొక్క భాగములై యున్నవి. శ్రీ వివేకానంద స్వాములవారు చెప్పినటుల జ్ఞానయోగము, భక్తియోగము, రాజయోగము, కర్మయోగములు, మరియు చెప్పినటుల భక్తి జ్ఞాన వై రాగ్యములు ఈశ్వరారాధనముయొక్క వివిధభాగములై యున్నవి. పరస్మినునివలె నగుట యనగా సేమూడవపాఠములో చెప్పబడిన సుశ్చరుని గుణములగు ఆత్మశక్తి, పరిశుద్ధత, సత్యము, ధర్మము, విజ్ఞానము, ఆనందములను పరిపూర్ణముగా పొందుట. ఇందుకు బ్రహ్మచర్యము గొప్ప సాధనము. పైవిధముగా శ్రీధర్మోను విశ్వాసముతోను ఈశ్వరారాధనము చేయ యుత్సించినకొలదియు మానవుడు పై మెట్ల కెక్కి ఈశ్వర సహాయముచే పరిపూర్ణత్వమును పొందును. శ్రీమధుసూదన నరస్య తులవారు చెప్పినటుల భ్రమరము ఒక కీటుకమును తొచ్చి తన

వలెనే చేసినట్లుల ప్రేమస్వరూపుడైన పరమాత్మ నిజమైన భక్తునికి చేయూతనిచ్చి వైకృతి తన వలెనే అగునట్లు చేయును.]

28-(1) పరమం సామ్యముపైతి. మ. త్ప. ప్రథమ కి.

నము క్తజీవుఁడు పరమేశ్వరునితో మానుడగును.

The liberated soul attains equality with God.

(2) స యథా వీణాయై వాద్యమానాయై

నవాహ్యో ఇచ్చిబ్దో ఇచ్చిక్నుయాద్

గ్రహణాయ వీణాయైనుగ్రహ

జేన-వీణావాదస్యవా-శబ్దో గృహీతః

బృహదారణ్యక 4-5-10

వీణాగానము చేయునపుడు దాని వివిధప్రత్యేకశ్రుతులను వేరువేరుగ తెలిసికొనజాలము. అవన్నియు ఆ వీణాగానములో కలసిపోవును. వీణయొక్క వివిధ వాయిద్యములు మొత్తపుగానములో చేరిపోవును. (ఇట్లునే ముక్తుడైన జీవాత్మకుళ్ళరు దనెడి వీణాగానములో నొక శ్రుతి యగుచున్నాడ)

As when a Veena is played on, one cannot distinguish its various particular notes, but they are included in the general note of the Veena or in the general sound produced by different kinds of playing (so the liberated soul becomes a note in the harmonious music of the Veena, namely God).

(3) పు స్యతా ద్భవతి

తస్య సర్వేషు లోకేషు కామచారో భవతి.

ఛాందోగ్య. కత్తను. ఉంచవి.

ముక్తజీవుడు ఈశ్వరత్వమును పొందుచున్నాడు.

స్వకంఠశ్రుతి పరమాత్మయొక్క యుద్దేశ్యమైన ఈశ్వర

కొరకు ముక్తజీవుడు సమస్త లోకములలోను సంచరించుచున్నాడు.

The liberated soul attains the perfection of Godhood. He moves about, with absolute freedom, in all the worlds for the purpose of establishing Dharma (righteousness.)

అద్వైతానుభవాసము

[ప.రా:—జీవుడు నిరమాత్యుడగును మండునున్న అగ్ని గుండి వచ్చిన నిర్వచనములనుచు మరల నాయగ్ని లోనే చేరుకొను వెనుకటి వినివకము నెక రు మంత్రములో చెప్పబడినది. ఈమంత్రములో ఈశ్వరునివలె అయిన జీవాత్మ మరల ఈశ్వరుని పొందుచున్నచోయు, ఈశ్వరత్వమును పొందుచున్నచనియు చెప్పబడినది. ప్రత్యేకముగ వచ్చిన నిర్వచన మరల మండుచున్న అగ్నిలో భాగమైనది. ఇట్టి స్థితిలోనికి (జీవుడు) మానవుడు పచ్చుటకు ఈపాఠములో చెప్పబడిన విధముగా ఈశ్వరునిచాధనను చేయవలెను. అనగా మానవుడు ఈపాఠములో చెప్పబడిన విధముగా జితేంద్రియుడై హృదయపాదీశుద్ధులగునుపొంది పాపరహితుడై ఇందులో చెప్పబడిన విధముగాను పొంది ఉపాసనలను గావించి అత్యంతమైన తనను మానవసేవను చేసి భర్తాపంథాభివశిత కల్పిండ్లవలె నున్నాడునుకని ఈశ్వరునిరొలుక్క నమస్తవద్గుణాంబులలో పరిత్యక్త కర్మలను పొంది జ్ఞానానందస్వరూపుడుగ కావలెను. ఇట్టి స్థితిలోనికి వచ్చినవాడే 'అహం బ్రహ్మస్మి' 'శివోహం' 'నేనే పరబ్రహ్మము' అని కలచుటకు, చెప్పుటకు అర్హులకలవాడగుచున్నాడు. ఇట్టి స్థితిని పొందినవాడు జీవస్ముక్తుడు. అందుకొరకు మానవుడు సర్వదా కృషిసలువవలెను. "బ్రహ్మ

వారి, యతి, గృహస్థుల డేవ్యదేవీయ, చిత్తంబు పరిపక్వంబు
 గాక అద్వైతానుసంధానంబు చేసినయెడల మూఢుండగును”
 అని శ్రీమద్భాగవతము సప్తవిష్కంధములో నారదుడు ధర్మ
 రాజునకు చెప్పినదానిలో కలదు. ప్రపంచములో పుట్టిన
 అత్యుత్తమ ఆధ్యాత్మిక, నైతిక మేధావి (Great spiritual
 and moral genius) యగు శ్రీ శంకరాచార్యులవారి అద్వైత
 తత్వమును, ‘మాయ’ (భ్రాంతి) సిద్ధాంతమును, కర్మసిద్ధాంత
 మును, తెలియని అపార్థములచే అనేకమందినమూఢులు పాదుచేసి
 “సర్వము మూఢులు, వాదపుణ్యములు భ్రాంతి, కది ఇది ఒకటే
 నుంచినెట్లు అంతా బ్రహ్మమే, అంతా ప్రాణర్థకర్మమే, మనము
 చేయుకలది ఏమియు లేదు” అనుమూఢులను ప్రయోగించుచు,
 నజలను నిప్పుకొనులులగుచు అనీతిపరులుగను గావించి ఉత్కృష్ట
 మైదు వేదాంతముయొక్క గౌరవమును చెడగొట్టుచున్నారు.
 అట్టి వారిని మూఢులని స్పష్టపరచుట మోనగాండ్రని ప్రజలు
 గ్రహించవలెను.]

అ జ న పా త ము

మోనవధర్మములు (Duties of Brahmin)

1. యుః ఛందసా మృషభో విశ్వరూపా
 నమందోక్తి మేధయా స్మరణోక్తు
 శరీరం మే విచరోవణమ్
 జిహ్వమే మధుమత్తమా, కర్ణాభ్యాం భూరి విశ్రవమ్.
 తైత్తిరీయ. 1వ. అనుక. 1,

వేదమంత్రము; తవనిని . పరమపురుషుడని తెలుపుచున్నవో, ఎవరు శక్తుల న్యాయమైన కోరికలను దీర్చువో, అట్టి పరమాత్మ నాకు బుద్ధిబలమును ప్రసాదించునుగాక.

నా శరీరము బలారోగ్యములు గలదియై ప్రకాశించునుగాక; నా నాలుక మధురవాక్కుగా నుండునుగాక; నా చెవు తెల్లవ్వుడును యోగ్యమైన వాటినే వినుచుండునుగాక.

May He who is the most excellent in the sacred hymns and He who is the Supreme Lord that fulfils all the proper desires of the devotees grant me intellectual vigour.

May my body shine in health and strength, may my speech be sweet and gentle, may my ears always listen to good things.

[పఠా:—శరీరమును దృఢముగాను ఆరోగ్యముగను ఉంచుకోవలసినదని, బుద్ధిబలమును బాగుగా వృద్ధిచేసికొని జ్ఞానమును సంపాదించవలెనని, ఇంద్రియనిగ్రహము కలిగి యోగ్యమైన ప్రవర్తన కలిగియుండవలెనని, చెడునంగతులు గనకుండ ఎల్లవ్వుడును యోగ్యమైన వాటిని, ఉపయోగమైన వాటినే వినుచుండవలెనని, ఇతరులతో చేయు సంభాషణ ఎరువముగా నుండక బహుమర్యాదకరమైనదిగ నుండవలెనని ఉపనిషత్తులు ప్రకటింపబడి చెప్పుచున్నవి. శరీరమునకు ఆరోగ్యమును బలమును అడుగుర్పర్చిని కలుగజేయుటకు మిగుల ముఖ్యమైనవి (ఉపవ్రంతంభములు) మంచి ఆహారము, నరియైనది, బ్రహ్మచర్యములని చరకసంహిత నూత్నస్థానము ఏకాదశాధ్యాయమునందు చెప్పబడినది. (త్రయ ఉపవ్రంతంభాణ్ణి ఆహారః స్వప్నో బ్రహ్మచర్యమితి.)]

2. మాతృదేవో భవ; పితృదేవో భవ;
అచార్యదేవో భవ; అతిథిదేవో భవ;

తైత్తిరీయ, శిక్ష. ఏకాదశ. 3

తల్లిని, తండ్రిని, గురువును, అతిథిని దైవమువలె భజించవలెను.

Treat your mother, father, preceptor, and guest (like God) with the utmost respect.

3. యా న్యనవద్యాని కర్మాణి; తాని నేవితవ్యాని; నో
ఇతరాణి;

తైత్తిరీయశిక్ష, ఏకాదశ 4

ఏపనులు నింద్యములుకావో ఆ పనులు చేయదగినవి. ఇతరములు ఆచరింపదగినవి కావు.

Those acts which are irreproachable alone are to be performed and not others.

4. అన్నం నపరిచక్షీత; తద్వ్రీతమ్;

తైత్తిరీయ శ్లో. అష్ట.

అన్నం బహుకుర్వీత; తద్వ్రీతమ్;

తైత్తిరీయ శ్లో. నవమ

అన్నమును పారవేయకూడదు. అది వ్రీతముగా భావించవలెను.

అన్నమును వృద్ధిచేసి బహుజనోపయుక్తముగా చేయవలెను, ఇది వ్రీతముగా భావించవలెను.

You should not throw away food. This should be observed as a pious rule.

You should increase the production of food and make it available to many. That should be observed as a pious rule

క. కళంకన వనశో ప్రోక్త్యావక్షిణః తద్వృతమ్;
 తస్మాద్ద్యుహా కలంకచ విభయా బహ్వాన్నిం ప్రోవు
 యాత్ తైత్తికీయ భృశ దశమ.

స్మృతానుఃకు వచ్చిన యే అతిథినిగాని నిరాకరించ
 నూడదు. అది జీవితముగా భావించవలెను. అందువలన బహు
 జనోపయోగముగా నియుటకై నీజోటక (వ్యాధిమైన) వస్త్రతి
 ష్టాన నావృత్తిని నివారించు నుపాదించ వలెను.

You should not reject your guests who seek hospitality
 at your house. This should be observed as a pious rule.
 Therefore you should provide food plentifully by all (proper)
 means to be used for the benefit of many.

[పదా: -- స్త్రీ వాలక్యో బు మంత్రోచ్యుల యుద్దేశము
 మన చుట్టూనున్న నాథులయొక్క నీ నుగాని తిండిలేక మలముల
 మాడకూడదు. భోజనములేక వస్త్రుల మాడకూడదు. అన్నము
 లేక చావకూడదు. ఇది మన భారతీయ వానికత యొక్క
 పునాదులలో నొకటి.]

తి ఈశాహస్య మిహిం నర్కం
 యత్కిశ్చి జగత్సా జగతో
 తేన త్వక్తోన భక్తిభా
 మా గృధః తస్యోస్మి త్వనమ్. ఈశాహస్య 1.

ఈ మూర్తిపోవునండేటి నర్కం నత్తు దానికి నియామక
 మను ప్రభువును అయిన ఈశ్వరునిచే న్యాయించబడి యున్నది.
 జగత్తుయొక్క నీలి చిన్న భాగము కూడ ఆయనచేత న్యాయం
 చబడి యున్నది. (కావున జగత్తునొక ప్రతి వస్తువు ఆయనచే.
 నీ ప్రాధేయములొనరి తన్వికూడ అంతున గే.) కావున నీకు లభి

అస్తిని త్యాగబుద్ధితో మాత్రము అనుభవించవలెను. తో సీ కింతవరకు అవసరమో అంత మాత్ర మనుభవించి లిస దానిని పరోపకారమునకై వినియోగించుము.) ఇక చెందిన దానికొరకై ఎన్నడును ఆశించకుము.

The whole changing universe is pervaded by Iswara who is the Lord and Controller and every small part of it is pervaded by Him. (Therefore everything in the universe belongs to Him. The property that is in your possession also belongs to Him.) Therefore you should only enjoy in a spirit of sacrifice. (Enjoy only to the extent that is absolutely necessary for you. Use the rest for the good of others.) Never covet what which belongs to another.

[మ రాజులు తమ మంత్రీముయొక్క యుద్దేశ్యము 'సర్వే సుఖినోభవన్తు' అయియున్నది. మానవులు తోడిమానవుల మానవసంఘములకు తోడి మానవసంఘములను, మానవులు తోడిమానవజాతులను, ఆణగద్రోక్కి వారి స్వత్వము, ఆస్తిని, సంపదను అపహరించుటకు యత్నించకూడదని పో మంత్రీము శాసించుచున్నది. అట్లు అపహరించవలె పరాశను విడిచి పెట్టినయెడల నర్హమానవులును, మానవులును, మానవజాతులును సుఖవంతు లగుదురు. లోక శాంతి, ప్రేమ, సోదరత్వము వర్ధిల్లును. ఇంతేగాక వ్రలు తమకు లభించిన ఆస్తికి తాము (ప్రీస్తీలమని) ధర్మముని మాత్రమే యని తలచి తమ అవసరములకు పది పోగా మిగిలిన దానిని దేశమునకు మానవజాతికి కుము చేయుట కుపయోగించవలెనని కూడ యీ ము చెప్పవచ్చును.]

7 స్త్రీనో హిరణ్యస్య సురాం పీబగ్శ్చ గురోస్తల్ప
 మావసా బ్రహ్మహాచ ఏతే పతన్తి
 తత్కారః పంచమ క్షావరగ్ స్థితిః.

భాంధోగ్యపంచమ. దశవ

బంగారము దొంగిలించినవాడు, సురాపానము చే
 వాడు, గురుభార్యతో వ్యభిచారము చేయువాడు, బ్రహ్మ
 యైన వానిని హత్యచేయువాడు, ఈ నలుగురును మహా
 కులు. వారితో నహవానము చేయువాడు కూడ అయి
 పాతకుడు. ఈ అయిదుగురికీ పంచమహాపాతకు లని పేరు.

He who steals gold, he who drinks toddy and liquor,
 who commits adultery with his preceptor's wife and he
 kills a good and holy person—these four are the great
 sinners. He who associates with any of these four is the
 sinner. These are called the "Five great sinners."

[వరా:—ఇందులో నాలుగు చెడు పనులు బహు
 గొప్ప పాప కృత్యములని చెప్పబడినవి. సురాపానమును చే
 వాడు వివేకము సాంతము సశించి ఎట్టి యితర పాపకృత్య
 లను చేయుటకు నెఱుతీయుడు. గనుక ఇది మహాపాతకము. ఈ
 విద్యవిద్భిర గురువుయొక్క భార్య తనకు తల్లివంటిది. ఆ
 వంటి గురువొక్కతోడ గుండ్లమును చేసినవాని ఇంద్రియ
 త్యమునకు మీరయించుట. కావలయునగు అతడు పూర్తిగా
 ప్రాణియనాడు- గనుక ఇది మరొకటి మహాపాతకము. ప్రతి
 జ్ఞానియు ఎవరికిని అపకారము చేయక ఇతరుల కుపకార
 చేయుటయందే కాలము గడుపు పుణ్యాత్ముని చంపినవా
 యవని హింసించుటకును హత్యచేయుటకును నందేహింస
 లకుని వ్రోకముగకు మేనలేదు. గనుక ఇదికూడ మహాపా

ముదటి మహాపాతకమైన దొంగతనములో బంగార
 మాత్రము చేస్తుటలో చాల అర్థము కలదు. ఒకమాన
 విడిలేక మలమలమాడుచు దగ్గరగా కనుపడిన అన్నమును
 భోజ్యములనుగాని దొంగిలించి తిన్నచో బియ్యమును
 పస్తుపడుకొనియున్న తన దారాపుత్రులకు పెట్టి
 నేరముగ నెంచక శిక్షించక విడిచిపెట్టవలెనని
 త్రాంట్రంబులజొచ్చి ఉపచారణ మాత్రంబు దొంగిలిం
 దండింపక విడిచిపెట్టవలెనని నారదుడు ధర్మరాజున
 శ్రీ మహాభాగవతము సప్తమస్కంధములో
 అటులగాక బంగారమును దొంగిలించుచున్నవాడు
 బాచుకొని కొంత ఆస్తిగ మాపుకోవలెనని యుద్దే
 బంగారముయొక్క దొంగతనమునగా ఇతరుల
 అపహరించుటయే యున్నది. ఇదికూడదని పైన చెప్ప
 నది (ఈశావాస్య మీదగ్గం నర్వం) అను మంత్ర
 శాసించబడి యున్నది.
 తదేత దేవైషా దేవో వాగనువదతిస్తన
 యిత్నుర్ "ద" "ద" "ద" ఇతి
 దామ్యుత దత్త దయధ్ త్రమితి తదేతత్రయం శిక్ష్యత్
 దమం దానం దయామితి.

బృహదారణ్యక 6-2-3

"ద" "ద" "ద" అని మూడు మార్లు ఈశ్వరవాణి
 ములోనుండి పలికినది. అనగ 'ఇంద్రియనిగ్రహముకలిగి
 కును. ల్యాగముచేయును. దయకలిగి యుండును' అని;
 వ్రతీ వారును దానము అనగా ల్యాగము, దయము

అనగా ఇంద్రియ నిగ్రహము, దయఅనగా ప్రేమ, అనుమూ సద్గుణములను బొగుగా అభ్యసించవలెను.

That very thing is repeated by the heavenly voice t cloud as 'Da.' 'Da,' 'Da,' control yourself; 'Give and be compassion'. Therefore, every one should practice the three virtues, self control, self sacrifice and love.

- 9. శ్రద్ధయా దేయం; అశ్రద్ధయాఽ చేయం;
- శ్రియా దేయం; హియా చేయం;
- భియా దేయం; సంపదా దేయం;

శైలిరీయ శిక్ష, ఏకాభి

దానము చేయునపుడు శ్రద్ధగా చేయవలెను. అశ్రద్ధ చేయ గూడదు. సంతోషముగాను, అడకువతోను భయభక్తి తోను, సంకల్ప పూర్వకముగాను దానము చేయవలెను.

Gifts must be made with diligence but never in a careless manner. When you make a gift you must do it with pleasure, humility, fear and willingness.

- 10. అథ య త్తపో దాన మ్భావ నుహింసా
- సత్యవచన మితి తా అస్య దక్షిణాః

భావోగ్య త్పత్తియ సత్తద

తపస్సు, త్యాగము, అందరియందును సమభావము అహింస, సత్యము, అనునవియే ఈ యజ్ఞమునకు దక్షిణలు.

Tapas (concentrated meditation), self sacrifice, treating all alike, non-violence and truth are the only offerings in the yagna (sacrifice.)

[మరః—వీసెసెగూర్చి పై బయిదవ పాఠము: 1 నుంత్రిమునో చెప్పబడిన మరఃను చూడుము.]

11. సత్యమేవ జయతే, నాన్యతం.

సత్యమే జయించును. అసత్యము జయించదు.

ముజ్జక త్ప. పృ. 6

12

Truth alone will triumph. Untruth will never succeed.

12. సత్యంవద, ధర్మంచర.

తై త్రియ శిక్ష. ఏకాదశ 1.

సత్యము జలుకుము. ధర్మముగా ప్రవర్తించుము.

Be truthful; Let your conduct be righteous.

13. తచ్చేయో నూప మశ్యస్యజత ధర్మం తస్మా

ధర్మా త్పరం నాస్తి అధో బలియాన్

బలియాన్స కు కంసతే ధర్మేణ

యోవై సధర్మః సత్యం వై తిత్.

బృహజారణ్యక 1-4-14.

ధర్మము అను ఉత్కృష్టమైన నూపమును అయిన

అపమపురుషుని) దాల్చెను. ధర్మము కన్న గొప్పది లేనేలేదు.

సపక్షమున ధర్మముగల బలిహీనుడు ఎంతటి బలవంతుడైన

నోడించగలడు. ధర్మమే సత్యము.

He (Paramaatma) projected that excellent form of His, namely Dharma (righteousness and justice). There is nothing higher than Dharma. Even a weak man can defeat a mighty person with the weapon of Dharma. Dharma is truth.

14. సత్యా స్మప్రమదికవ్యం, ధర్మా స్మప్రమదికవ్యం

కుశలా స్మప్రమదికవ్యం, భూత్యై నపమదివ్యం.

తై త్రియ. శిక్ష. ఏకాదశ. 2.

సత్యమునుండి తప్పిపోకుము ధర్మసర్వహానము నుండి

బ్రహ్మోక్తుము. యోగ్యమైన కార్యములనుండి తప్పిపోకుము.

అపకార కార్యములనుండి తప్పిపోకుము.

Do not swerve from truth. Do not swerve from duty. Do not swerve from righteous conduct. Do not swerve from doing good to others.

15. ఋతంచ స్వాధ్యాయ ప్రవచనేచ
 సత్యంచ స్వాధ్యాయ ప్రవచనేచ
 తపశ్చ స్వాధ్యాయ ప్రవచనేచ
 దమశ్చ స్వాధ్యాయ ప్రవచనేచ
 అగ్నయశ్చ స్వాధ్యాయ ప్రవచనేచ
 అగ్నివహోత్రంచ స్వాధ్యాయప్రవచనేచ
 అతిథయశ్చ స్వాధ్యాయ ప్రవచనేచ
 మానుషంచ స్వాధ్యాయ ప్రవచనేచ
 ప్రజాచ స్వాధ్యాయ ప్రవచనేచ
 ప్రజనశ్చ స్వాధ్యాయ ప్రవచనేచ
 ప్రజాతిశ్చ స్వాధ్యాయ ప్రవచనేచ

తైత్తిరీయ, శిక్ష. నవమ 1.

ధర్మమును గూర్చి బాగుగ దెలిసికొని ఆచరించు
 ఇతరులకు బోధించవలెను.

సత్యమును గూర్చి	20
తపస్సును గూర్చి	21
ఇంద్రియ నిగ్రహమును గూర్చి	22
మనః సారిత్యమును గూర్చి	23
కొన్ని మంచిసమయములందు ప్రత్యేకముగ చేయు అగ్ని వహోత్రమును గూర్చి	24
నిత్యాగ్ని వహోత్రమును గూర్చి	25
అతిథిని గౌరవించుటను గూర్చి	26

సిరిసంపదలకు, ప్రపంచ వ్యవహారములకు

కావలసిన విద్యలను గూర్చి ఇరులకు బోధించవలెను

పిల్లల పెంపకమును గూర్చి

”

ధర్మపత్నికి సంబంధించిన ధర్మములను గూర్చి

”

కుటుంబధర్మములను గూర్చి

”

You should learn properly and act up to it, and preach to others about Dharma

- ” Truth
- ” Tapas
- ” Self control
- ” Mental purity
- ” Performing oblations in fire on auspicious occasions
- ” Performing oblations in fire every-day
- ” Hospitality
- ” Sciences necessary for prosperity and worldly affairs
- ” Bringing up children
- ” Your duties to your wife,
- ” Your duties as a house-holder.

[షరా:—1. ఇంద్రాదిదేవతల వీర్యార్థము గాక

బ్రహ్మము నవేక్షించి అగ్నిహోత్రములో హోమము చేయుట కూడ నొక అపాధనావిభానముగా ముద్దాకోపనిషత్తు

వ్రీ. ద్వి. 1) లో చెప్పబడియున్నది. సాధారణముగ ఈర్ష్యా కాధాన మానసికముగనే చేయుట ఉపనిషత్తులలో చెప్పబడి

యున్నది. ఏ కాదకోపనిషత్తులలో నెచటను విశిష్టాకాధానము తెప్పబడియుండలేదు. ఛాందోగ్యోపనిషత్తు త్రయోవింశతిం ద

ములో కూడ గృహస్థాశ్రమమునందు అగ్నిహోత్రములో

పరమాత్మ నుద్దేశించి హోమము చేయుటనుగూర్చి చెప్పబడినది.

2. మానవులకు ధర్మార్థకామమోక్షములను చతుర్విధ పురుషార్థములను కలుగజేయు నుద్దేశించిన మహోమంత్రమిది. “మానుషం చ” అని చెప్పుటలో ధనసంపాదనకు కావలసిన వ్యవసాయము, వర్తకము, పరిశ్రమలు మొదలగు వృత్తివిద్యలు వైద్య, శిల్ప, ఇంజనీయరింగు, ప్రకృతి శాస్త్రములు, జ్యోతిష రాజకీయాధిక శాస్త్రములు, పరిపాలనా విధానము, సైనిక శిక్షణము, ధర్మశాస్త్రము మొదలగు సైవ పాఠముయొక్క రీతి మంత్రము క్రింది ఋషిలో బ్రహ్మచర్యాశ్రమములో చదువు విద్యలన్నియు ఇమిడియున్నవి. గృహస్థశ్రమములో అవసరమైనవాటి నన్నిటిని ఎక్కువగా నేర్చుకొనుచు అనుష్ఠించుచు ఇతరులకు బోధించుచుండవలెనని చెప్పబడినది. వీటి వలన గృహస్థు మంచిజ్ఞానసంపాదనము చేసి జ్ఞానవ్యాపకము చేయుచు ద్రవ్య మార్జింపి చక్కగా కుటుంబనిర్వహణము చేయును. భోగము, త్యాగము రెండును అతని ధర్మములు. తాను సంపన్నుడై జాతీయ ధనమును పెంపొందింపజేయును. తాను ధార్మికుడై దేశములోని ధార్మికబుద్ధిని వృద్ధిచేయును. ఖిద్దరుగృహపరిశ్రమలవలన స్త్రీలుకూడ కుటుంబ ఆచారమును నృద్ధిచేసి, భారత జాతీయ జీవనమునకు పునాది సంస్థ (Social Unit) కుటుంబమైయున్నది గాని వ్యక్తకాదు. అందువల్ల వివాహముల వలన ధర్మమైయున్నది. గాని కందూక్తు కాదు. కుటుంబములోని భార్యార్థ ర్థ లిరువురును ప్రేమకలిగి సుఖముగా నుండవలెను. ఒకరినొకరు ఇందియలోలత్వమునకును,

స్వార్థపరత్వమునకును కేవలము ధనకాంక్షకును లాగక ఉభయులును, వీద్యావంతులై, జ్ఞానవంతులై, జితేంద్రియులై, త్యాగశీలులై, చేతనేవసిరతులై, ధర్మాచరణమునందు పరస్పరసహాయులై, మోక్షానతులై యుండవలెను. భోగముతో పాటు త్యాగము కలిగియుండవలెను. నీ ఆస్తిని త్యాగబుద్ధితో అనుభవించుము, ఇతరులదానికొరకు ఆశించకు మని చెప్పబడి యున్నది. సంతానముకొరకు మాత్రమే సంభోగము చేయవలెనుగాని కానేచ్ఛను వృద్ధిపొందించు కొనకూడదను ఆదర్శము నిధిగా చెప్పబడినది. ఇటుల చేయుటకూడ బ్రహ్మచర్యవ్రతమనియే చెప్పబడుచున్నది. మంచి పుత్రులను పుత్రికలను కనిబాగుగా పెంచి బేతమునకు నెలు చేయవలెను. భార్యార్థరతెంతయోగ్యులైన వారి పుత్రులును, పుత్రికలును అంతయోగ్యులగుమను. కావుననే ఈ మంత్రములో భర్తవత్సితో నెటుల కావురము చేయువలెనో, సంతానము నెటుల కనిపెంచవలెనో, కుటుంబము నెటుల వృద్ధిచేసికొనవలెనో, ఇంటికవచ్చిన అతిథుల నెటుల గౌరవించవలెనో, (ప్రజాచ. బ్రహ్మచర్య, ప్రజాతిశ్చ, అతిథయశ్చ, స్వాధ్యాయ ప్రవచనేచ) తెలిసికొని ఆచరించుచు ఇతరులకు బోధ చేయవలెను అని కోసించబడినది ఇతర కశ్రమములకంటె కూడ గృహస్థాశ్రమము చాల ముఖ్యమైనది. ఆదర్శప్రాయమైన గృహస్థు ఆ కాలములో జనకమునువాని బ్రహ్మచర్యాశ్రమమునుండి సరాసరిగాను, గృహస్థాశ్రమము నుండియు, సన్న్యాసాశ్రమమును స్వీకరించి మానిత్యాలము చేతనేవలోను మోక్షవసేవలోను కాలము గడిచి యిటులను పోషించుట గృహస్థయొక్క ధర్మము. గురుకలాశ్రమములను residential universities) స్థాపించి నకువుచున్న రాజ్యాధ్యయలు

పోషించువిధికూడ ప్రభుత్వముతోపాటు గృహస్థులమీద
 ఉన్నది. [నమస్తమైన జాతీయప్రతిష్ఠాపనలను త్యాగశీలురను
 గృహస్థులు పోషించవలసి యున్నది.]

16. ఉత్తిష్ఠత జాగ్రత

ప్రాప్య వరాన్నిబోధత.

కఠ. పృ. తృ. 14

లేవండి, జేలుకోండి, సరియైన బోధను పొంది గమ్య
 స్థానమును జేరండి.

Arise, awake, being properly enlightened, attain the goal.

శాంతిమంత్రము

ఓమ్ ఆప్యాయస్తు మనూక్లాని, వాక్ష్వాణశ్చక్షుశ్శ్రోత్ర
 మధోబలమింద్రియాణి చ నర్వాణి, సర్వం బ్రహ్మపనిషదం
 మాఽహం బ్రహ్మనిరాకుర్యాం, మామాబ్రహ్మనిరాకరో
 దనిరాకరణం, స్వరాకరణం మేఽస్తు
 తదాత్మనిరతేయ ఉపనిషత్సుధర్మా, స్తేమయినస్తు తేమయినస్తు
 కశోపనిషత్, శాంతిమంత్రము.

ఓం శాంతి శాంతి శాంతి

నా అంగములు నాకు ప్రాణము కన్నులు చెవులు
 అక్షవిధముగ నా యొక్క అన్ని ఇంద్రియములు బలము,
 నా వ్యధివ్యనిర్వహణము నకుగాను శక్తిమంతములే యుండును
 గాక. సర్వమును ఉపనిషత్తులలో ప్రతిపాదించబడినట్లు బ్రహ్మ
 త్మకమే. నేను ఈశ్వరుని వదలిపెట్టక. ఆయన నన్ను త్యజిం
 పడు. నేను ఈశ్వరుని, ఈశ్వరును నన్ను వదలిపెట్టకుండవము

గాక. వరమాత్మాసక్తులకు ఉపనిషత్తులలో వ ధర్మములు (సుగుణులు) చెప్పబడియున్నవో అవి నాయంతుండునుగాక, అవి నాయందుండునుగాక.

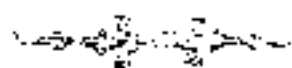
ఓం శాంతి శాంతి శాంతి.

May my limbs, speech, life, eyes and ears and similarly all my senses and vitality increase in strength and make me fully fit to discharge my Dharma properly. All is Parabrahma as described in the Upanishads. I shall never give up God. He will never forsake me. May both of us (God and my self) not be separated from one another. May all the virtues prescribed by the Upanishads for seekers after God reside in me. May they reside in me.

Om; Peace; Peace; Peace:

అనుబంధము 1

స్త్రీలదిన్నతస్థితి

ఉపనిషత్తుల కాలమున స్త్రీలకు సర్వవిధములను పురుషులతో పాటు సమానముగు హక్కు భాధ్యతలు గౌరవప్రతిపత్తి ప్రకటియించుండెను. ఆసంగతిని ఋషులు చేయుటకు ఈక్రింది మంత్రములను ఉద్ఘాటించెను.

1. వశేనై వశేషే తస్మాదేకాశీ న రమతే; స
ద్ధితీయమైచ్చత్! సహైతావానాన
యథా స్త్రీపుమాంసౌ సంపరిష్క్రై
న ఇమమేవాత్మానం ద్దేధాపాత
యత్ తక్; పతిశ్చపత్నీచా భవతామ్
తస్మా దిద మర్థ బృగల మివ ఖ ఇతిహా
స్నాహ యాజ్ఞవల్క్యః తస్మాదయ మా
కాశః స్త్రీమా ప్రాశ్యత ఏన; తాం సమ
భవత్ తతోమనుష్యా అజాయన్త.

బృహహరణ్యక. 1-4-3

“(వేదము) వారుముడు సుఖముగా నుండలేదు. ఒంటరిగా నుండువారికి సుఖములేదు. తనకు సహచారిణి కావలెనని కోరెను. శరీరమును పెద్దదిగచేసి భార్యార్థములు కొగిలించుకొని యొకటిగానున్నటుల సృష్టించుకొనెను. అంతట ఆ పెద్ద శరీరమును రెండు ననుభాగములుగా విభజించెను. అందులో

నుండి భార్యభర్త లిరువు రువ్వులిల్లిరి. శాబట్టి ఈశరీరము (పురుషుని శరీరము) తనలో సగభాగము, రెండు సమచెక్కలుగా వీల్చబడిన బటాణిగింజయొక్క ఒక చెక్కవలె సగభాగమై యున్నది. మిగిలిన సగభాగము (వివాహమాడి) భార్యను తెచ్చుకొన్నప్పుడే పూర్తియగును. అప్పుడాయన ఆమెతో కలిసిపోయి యేకమగుదురు. వారిద్దరి సంయోగమునుండి మానవులు జన్మించిరి, అని యాజ్ఞవల్క్యుచుహ్వరి చెప్పెను." ఈ మంత్రమువలన పురుషుడూ స్త్రీ ఒకే శరీరములోని సగభాగములనియు సమానదాకుకు బాధ్యతలు కలవారనియు తెలుసు మన్నది. భారతవంశముయొక్క ఆదర్శము అధివారీశ్వరుడగు ఈశ్వరుడు. ఆయన తన భార్యయగు పార్వతిని (శక్తిని) సగభాగముగ చేసికొనియున్నాడు. ఉపనిషత్తులు గృహస్థాశ్రమమును ప్రశంసించుచున్నవి. వివాహము, కాకముందు పురుషుడు సుఖముగా నుండడు, తనలో సగముగానే యుండును. ఈ కొరతను తీసివేసి తాను పూర్తియగుటకుగాను వివాహమాడి భార్యను తెచ్చుకొనును, అని శ్రీ శంకరాచార్యులవారే తమ భాష్యములో వ్రాసినారు. "నీ భార్యయందును పిల్లలయందును ప్రేమ నీ యాత్మోన్నతికి తోడ్పడును. నీలో ప్రేమ అను సద్గుణము వృద్ధియై దేశమును మానవకోటిని, సర్వవిశ్వమును ప్రేమించుటకు దారి తీయును." అని బృహదారణ్యోపనిషత్తు చెప్పినది. సుఖమైనట్టియు శాంతియుతమైనట్టియు ప్రేమపూరితమైనట్టియు ఆత్మోన్నతికి తోడ్పడునట్టియు నటుంబము భారతజాతీయ జీవనమునకు ప్రథమపునాది (Unit) గా చేయుబడినది. అందువల్లనే ఖడ్గరుకును గృహపరిశ్రమలకును

మన దేశములో నెల్లప్పుడును హాస్యములు వివ్వబడుచున్నది. అంతేకాని హాస్యముతో నోవియట్ రస్యాలోవలె భారతజాతీయ నవనమునకు పురాణి వ్యక్తి (Individual) కాదు. అందువల్ల భారతవర్షములో వివాహము మతభర్తృయై యున్నది. భార్య భర్తలసంబంధము పవిత్రము. ఎప్పుడు పడితే అప్పుడు త్రొంచు కొనునదికాదు. పాతనంతానమునకు దానినత్యర్థుహక్కు గలదు. నోవియట్లరస్యాలలో వివాహము దిశ పురుషుని మధ్యను ఒక స్త్రీ మధ్యను కంట్రాక్టు అయియున్నది. ఎప్పుడు పడితే అప్పుడు ఏ భారణము చేప్పకుండగనే నారిలో నవది కోరికయొడిగినను ఆ కంట్రాక్టును రద్దుచేయకొనవచ్చును. అది స్వేచ్ఛ అని వారనెదరు. సాంఘిక అరాచకమని మన మనెదము. వారికి పుట్టిన సంతానమునకు వారనత్యర్థు హక్కులేదు. గావున అచట వివాహపు కంట్రాక్టుకూడ ప్రభుత్వ రిజిస్టరులో నమోదు చేయించుకొనకుండగనే స్త్రీ పురుషులు కలసి కాపురముచేసి పిల్లలను కనుటకూడ దోషముగా నెంచబడుటలేదు. ఇట్టి దానిని భారతవర్షము అంగీకరింపజాలదు. మన దేశములో గృహస్థాశ్రమములో కూడ భార్య భర్త లిరువురును బ్రహ్మచర్యవిధులను నిర్వర్తించుచు ధర్మ సంస్థాపనా యజ్ఞములో భాగస్వాములై మంచినంతానమును కని చక్కగా పెంచి దేశమున కిచ్చి కృతార్థులు కావలెను. సంతానము కోరకే భార్యతో సంభోగము చేయవలెను కాని ఆమెను పురుషుడు తన ఇంద్రియ లోలత్వమునకును తనివితీరని కామేచ్ఛను తీర్చుకొనుటకును వనిముట్టుగా చేసికొనరాదని బ్రహ్మచర్యవిధులను గృహస్థాశ్రమములోకూడ ఉపని

వత్తులు విధించినవి. అమృతముకొరకు నముద్రమథనము చేయుటచో ముందుగా హాలాహాలము (ఘోరవిషము) పుట్టి లోకములను దహించుచుండెను. దేవతలు మానవులు అందరు ఆ హాలాహాలమును మ్రింగి లోకములను రక్షించవలెనని శివుని ప్రార్థించిరి. శివుడు ఈ ధర్మ సంస్థాపనా కార్యము చేయుటకై యీ ఘోరవిషమును మ్రింగుదునా ననుని తన సగభాగమును పార్వతియొక్క అనుభుజిని అడగెను. ఆమె ఇట్టి మహాయజ్ఞము నందు తనభర్త కెట్టిరూపకవచ్చినను నరేనని యెంచి ఆ విషమును మ్రింగి లోకములను రక్షించుట ధర్మమని ఆయనకు గట్టిగా ప్రోత్సాహమిచ్చినది. “మ్రింగెడువాడు విభుండని, మ్రింగెడిదియు గరళమనుచు, మేలని పశ్చిమన్, మ్రింగుమని సర్వమంగళ” అని ప్రోతన్నగాని స్త్రీమద్యాగవతములో వాసి నారు. ఆయన దానిని మ్రింగెను. ఈ విషము తన కడుపు లోనికి పోయినచో అక్కడ నున్న లోకములు కాలిపోవునని యెంచి దానిని తన కంఠమునందే యుంచుకొనెను. ఆయనకు గరళకంఠుడని పేరువచ్చినది. ఇంతకన్న భార్య భర్తల అదర్శ ప్రాయమైన ధర్మ సంస్థాపనకొరకు త్యాగము వని యుండగలదు? సర్వమానవులకు త్యాగముయొక్క యుత్కృష్టతను తెలుపుటకు గాను ఈ కథ స్త్రీమద్యాగవతముయొక్క అప్రమస్కంధమునందు చెప్పబడినది.

ఇకొకటి యేమిదగా తన మిగిలిన సగభాగమును ఒక భార్యను వివాహమాడి పూర్తి చేసికొని యుండగా ఒక పురుషుడు తనకొక భార్య యుండగా రెండవభార్యను తెచ్చుకొనటమునకు తనకు నాసలేకపోయెను. “ఒక నిత్ని,

ఒకమాట, ఒక బౌణము" అని త్యాగరాయలవారు స్తోత్రము
 చేసిన ఏకపత్నీ వ్రతస్తుడును, సత్యసంధుడును, మహా
 శూరుడును అగు శ్రీరామచంద్రమూర్తి భారతదేశమునకు
 వరమపూజ్యుడయిన ఆదర్శమూర్తి. కాని కొన్ని కఠిన
 పరిస్థితులలో ననగా విడిచివేయుట, క్రోధము, వ్యభిచారము
 లను దుర్గుణములు కలుగుటవలన వివాహముయొక్క మత
 ధర్మము నాశనమైనపుడు మాత్రము, అందువలన బాధపడు
 చున్న పురుషునకై నను స్త్రీకై నను వివాహ విచ్ఛేదపు హక్కు
 కలుగజేయుచు శాసనము గావించుట సమంజసమై యున్నది.
 ఈ హక్కు ప్రాచీనభారతదేశములో నుండినటుల పరాశర
 స్మృతి చదివిన తెలియుగలదు. దానిని తీసివేసి స్త్రీకి
 అన్యాయముచేసి, పురుషుడు తానుమాత్రము పెక్కుమంది
 భార్యలను వివాహమాడసాగెను. భార్య బ్రతికియుండగ
 పైకారణములచే న్యాయాధిపతివద్ద వివాహవిచ్ఛేదపు తీర్పు
 పొందనిది పురుషుడు రెండవభార్యను వివాహమాడు చెడు
 ఆచారమును నిషేధించుచు వెంటనే శాసనము గావించబడవలెను.
 ఉపనిషత్తులకు చాలకాలమునకు స్త్రీ అస్వతంత్రురాలను
 స్థాంతము స్వాగ్రహరులగు పురుషులచే వ్యాపింప చేయబడి
 స్త్రీలకుగల సమాన ప్రతిపత్తి చాలవరకు తగ్గినది. స్త్రీలకు
 వేదము చదువుటకు అధికారమును తీసివేసినారు. ఆ స్త్రీయందు
 గల హక్కులను చాలగ తగ్గించినారు. ఇప్పుడు మరల స్త్రీలకు
 పురుషులతో రాచికియ సాంఘిక మత విషయము లందును
 ఆ స్త్రీహక్కుల యందును సమాన ప్రతిపత్తి కలుగవలెను.
 అటుల కలుగజేయుటకు దేశములో ఉపనిషద్ధర్మముల వ్యాప

మమ ఎంతయో తోడ్పడగలడు. విభవితత్తుల పరీకారము, స్త్రీలు పురుషులు కూడ జీవాత్మలే నడుక నడచుచును. పుణ్య స్మృతంత్రము గలవారు.

2. చూత్య దేవోభవః పితృ దేవోభవః ఆచార్య దేవోభవః
తిథి దేవోభవః; శ్రీమదాచార్యుల వ్రాసినది

ఈ మంత్రములో తండ్రి కంటెనూ, ఆచార్యుని కంటెనూ, ముందుగా తల్లిని దేవతవలె పూజించి నాకంటెనంటెనూ చెప్పి యున్నారు.

3. (అ) నయ ఇచ్ఛేత్సుతోమే శుక్లోజాయే, వేద
యనుబృవీత సర్వమా యరి యాదితి, త్రాకానం నాన
యిత్యా నర్విష్మస్త మశ్నీయాతామ్; ఈశ్వరా జనయతేత్ .
శ్రీమదాచార్యుల వ్రాసినది

ఎవరైతే తనకు అంజ క్రైస్తవ్యయు పూర్తయిన తరువాత
రాయము కలిగినట్లయి మంచి పండితుడై నట్టియు నుమా
నుడు కావలెనని కోరునో ఆయన ఎదున కోర్కె వాటిలో
వండిన అన్నములో మంచి వెళ్ళు కలిపి పుణ్యము చేయి.
అటువంటి కుమారుడు వారికి కలుగును.

He, who wishes that his son should be born intelligent,
a scholar, and attain a full term of life should eat the rice
in milk and he and his wife should eat it with devotion.
Then they will be able to produce such a son.

(అ) ఆధార్య ఇచ్ఛేత్ మే శుక్లోజాయే, వేద
యనుబృవీత సర్వమా యరి యాదితి, త్రాకానం నానయి
త్యా నర్విష్మస్త మశ్నీయాతామ్; ఈశ్వరా జనయతేత్ .
శ్రీమదాచార్యుల వ్రాసినది

అటులనే తనకు మంచిపండితురావై నట్టియు సంపూర్ణ మగు ఆయుర్దాయము కలుగునట్టియు కూతురు కావలెనని కోరువాడు సుప్యలతో వండిన అన్నమును మంచి వెన్నను కలిపి తన భార్యతోనహా భుజించవలెను. అప్పుడు వారికట్టి కుమార్తె కలుగును.

He who wishes that a daughter should be born to him who would be a scholar and attain a full term of life should have rice cooked with sesamum and he and his wife should eat it with clarified butter. Then they would be able to produce such a daughter.

ఈ రెండు మంత్రములవల్ల అప్పటివారు పండితులగు కుమారులనేగాక పండితురాండ్రగు కుమార్తెలగుూడ కన వలెనని ఎంత అతురత చూపుచుండిరో విశేషమగుచున్నది. సంఘమునందు, గృహమునకు కుమారులకు కుమార్తెలకు నమానవిద్య, సమానగౌరవము కలిగియున్నవచుట నిర్వివాదాంశము.

4. గార్గి:—

ఈమె వచుకన్న అను విద్యాంనుని కూతురు. బ్రహ్మ నారణి. బ్రహ్మజ్ఞాని. అతిగొప్ప విద్యాంసురాలు. ఉపనిషత్తు లలో కెల్ల ఋషిమైనవని కీర్తి కంక రాచార్యులవారిచే నెంచ బడిన బృహదారణ్యోపనిషత్తులో చాల భాగము జనకమహా రాజమొక్క దర్బారులో జరిగిన పండిత నమావేశములందు యాజ్ఞవల్క్యుఁడు పరబ్రహ్మతత్వమును గూర్చి చేసిన వాదోపవాదములతో నిండియున్నది. జనకమహారాజు వెయ్యి గోవుల వందెము పెట్టెను. యాజ్ఞవల్క్యుఁడు నోడించవలెనని అనేకమంది పండితు లాసభలో అనేక ప్రశ్నలను వేసినను,

వాటి కన్నీటికి సరియైన జవాబులు ఆయన చెప్పి సభాపూజ్యుల కయ్యెను. ఆ సమయముననే గార్గి కూడ తేచి కొన్ని ప్రశ్నలు యాజ్ఞవల్క్యుని వేసెను.

ఆమె ఇటుల చెప్పెను. “పూజ్యులగు పండితులారా! నేను యాజ్ఞవల్క్యుని రెండు ప్రశ్నలు అడుగబోవుచున్నాను. ఆయన వాటికి సరియైన జవాబులు చెప్పినచో, పరబ్రహ్మమును గూర్చి నిర్వచించుటలో మీ రెవరును ఆయనను పడించలేరు. అడుగుమనా” అనెను.

“ఓ గార్గీ! అడుగుము” అని సభికులు చెప్పిరి. ఆమె యాజ్ఞవల్క్యుని జూచి, యాజ్ఞవల్క్య! నేను నన్ను రెండు కఠినమైన ప్రశ్నలు అడిగెదను. వాటికి ప్రత్యుత్తర మిమ్ము” అనెను.

“అటులనే అడుగుము, జవాబు చెప్పెదను” అని యాజ్ఞవల్క్యుడు బదులు చెప్పెను.

అందుమీద ఆమె కొన్ని చిక్కుగా నుండే ప్రశ్నలను పరమాత్మ తత్వమును గూర్చి వేసెను.

వాటి కన్నీటికి యాజ్ఞవల్క్యుడు చక్కగా జవాబు చెప్పెను.

అందుమీద ఆమె పండితులకుక జూచి “పూజ్యులగు బ్రహ్మజ్ఞానులారా! మీ రాయనకు యాజ్ఞవల్క్యుని నమస్కారము చేసి పడలివేసినచో, మీ ప్రశ్నలకును, ఎప్పటికిని పరమాత్మ తత్వమును గూర్చి నా” నిర్వచించుటలో మీ రెవరును ఆయనను నెలువనాలకు” అని చెప్పెను. ఆమె అంతటితో మానము వహించెను.

బృహదాఠ్యక 3-8-1 మొదలు 12 వరకుగల మంత్రములు.

యాజ్ఞవల్క్యుడు ఆనభలో గలిచి వెయ్యిగోవుల బహుమానమును జనకమహారాజునాండి పొందెను.

5. మైత్రేయి—

యాజ్ఞవల్క్యు ఋషియొక్క భార్య మైత్రేయి, గొప్ప విద్వాంసురాలు. పరబ్రహ్మతత్వమును సూర్చి బ్రహ్మాజ్ఞానియు జీవన్ముక్తుడనగు తన భర్త (యాజ్ఞవల్క్యుని)తో చర్చలు సలుపుచుండెను.

బృహదాఠ్యక, 4-5-1.

ఒక దినమున గృహస్థశ్రీమమును నిడిచివేసి అడవులకు పోయి తపస్సు చేయవలెనని యాజ్ఞవల్క్యుడు సంకల్పించి, తన భార్యయైన మైత్రేయిని పిలిచి “నేనీ ఆశ్రమమును వదలి వేసి, వానప్రస్థ - సన్యాస ఆశ్రమమును అవలంబించ దలచినాను. నాకు గల ఆస్తిని తీసికొనుము. నేను నీతో ఇదివరకు గల సంబంధమును వదలుకొనుచున్నాను. అని చెప్పెను. అందుమీద మైత్రేయి ధనముతో కూడిన ప్రపంచమంతయు కు లభించినను నాకేమి లాభము? అందువలన నాకు శాశ్వతానందము కలుగు మోక్షము లభించునా? అని అడిగెను. “నిజమే ధనమువలన ఎవరికిని పరమపదము లభించదు. నీవు కూడ అందరి ధనవంతులతోపాటు ప్రాపంచిక వస్తువులను బాగుగా కలిగియుండువు.” అని ఆయన బదులు చెప్పెను. “అట్లులే నచో మీ ఆస్తి నా కక్కరలేదు. నాకు శాశ్వత ఆనందము కలుగజేయుగల పరమపదవికే మార్గము

చూపి పొండు. * అని ఆమె చెప్పెను. “ప్రియురాలా! నీవు ఇదివరకే నాకత్యంత ప్రీయురాలవు. ఇప్పుడు నీవు కోరినది నా కెంతో సంతోషమును కలుగజేసినది. అయితే శోధగా కూర్చొనుము. నేను నీకు పరమాత్మను గూర్చి బోధించెదను. నేను నీకు చెప్పుచున్నదానిని నీవు బాగ్రీత్యగా మననము చేయుము. * అని ఆయన చెప్పెను. ఆమెను కూర్చొనబెట్టి ఆమెకు ఉత్కృష్టమైన బ్రహ్మజ్ఞానము నుపదేశించెను. ఆమె అనేక సందేహము లడిగెను. వాటి కన్నింటికిని తగిన ప్రత్యుత్తరము లిచ్చి ఆమెకు సందేహములను నివృత్తి చేసెను. ఆమెకు ఆయన చేసిన బోధలు బృహదాచారణ్యకోపనిషత్తు 4 అధ్యాయములోని 6 వ భాగమునం దున్నవి. ఆమెకు సందేహములేని బ్రహ్మజ్ఞానమును కలుగజేసి ఆయన వనములకు తపస్సుకు వెళ్ళెను. ఆయన జీవన్ముక్తుడు. ఆమె కూడ జీవన్ముక్తురాలయ్యెను.

మైత్రీయికి యాజ్ఞావల్క్యుడు చేసిన ఉపదేశములకు శ్రీ శంకరాచార్యులవాడు తమ ఉపనిషద్భాష్యమునందా చాల ప్రోముఖ్యము నిచ్చియున్నాడు.

అనుబంధము 2

చాతుర్వర్ణములు

బృహదాచార్యులతోపనిషత్తు పుట్టునాటికి చాతుర్వర్ణములు ఏర్పడినవి. అది జీవన్ముక్తుడైన జనకమహారాజుకాలము. మహాభారతయునందలి అరణ్యపర్వముయొక్క చతుర్థాశ్వాసములో చెప్పబడిన కసాయివృత్తిపలన జీవించుచు, జీవన్ముక్తుడై, కాశీకుడను బ్రాహ్మణునికే బ్రాహ్మణ్యమును ఉపదేశము చేసిన, ధర్మవ్యాధుని కథ కూడ జనకమహారాజుయొక్క కాలమునకు, ఆయన రాజధానికే, సంబంధించినదే. బ్రాహ్మణ్యమునకు, జీవన్ముక్తికే, మోక్షమునకు, వర్ణములో పనిలేదని ఆ కథవలన స్పష్టమగుచున్నది. అప్పుడు వర్ణములు కేవల వృత్తుల విభజనకు సంబంధించియుండెను. అన్ని వృత్తులకు సమానగౌరవముండెను. అన్ని వృత్తులవల్లను సుఖముగా కుటుంబపోషణము జరుగుచుండెను. అనవసరమైన పోటీని తీసివేయుటకై వర్ణవిభజన ఏర్పరచబడి వంశపారంపర్యమైన వృత్తియొక్క అవలంబనము ప్రోత్సహించబడినది.

బృహదాచార్యులతోపనిషత్తు 1. అధ్యాయము. ఈ బ్రాహ్మణములో వర్ణములు గూర్చి ఇట్లు చెప్పబడినది:

“బ్రాహ్మణమయమే గణక మానవులందఱను బ్రాహ్మణులనియే పిలువబడిరి. పరబ్రాహ్మణమునకు పని జరుగుటకు ఇది సరిగా కన

వడక, తనలోనుండియే క్షత్రియత్వమును సృష్టించెను. దేవతలలో అగ్ని బ్రాహ్మణుడుగనే యున్నాడు. దేవతలలో ఇంద్రుడు, వరుణుడు, చంద్రుడు, రుద్రుడు, వజ్రస్యుడు, యముడు, మృత్యువు, ఇమాన, వీరు క్షత్రియులుగ నేర్పడిరి. మానవులలో కూడ క్షత్రియులకన్న ఎవరును ఆధికులులేరు. రాజనూయ యాగములో క్షత్రియుని, పైన కూర్చొనపెట్టి తాను క్రింద కూర్చొని, బ్రాహ్మణుడు క్షత్రియుని పూజించును. కాని బ్రాహ్మణుని క్షత్రియుడు అగౌరవముగ చూడరాదు.

ఇంతటితో పరబ్రహ్మమునకు తృప్తికలుగలేదు. అంతట తనలో నుండియే వైశ్యుని సృష్టించెను. వసువులు, రుద్రులు, ఆదిత్యులు, విశ్వదేవతలు, మరుత్తులు దేవతలలో వైశ్యులు ద్రవి్యమును సంపాదించుటయే పనిగా గలవారు కావలసివచ్చి వందున మానవులలో కూడ వైశ్యులేర్పడిరి.

ఇంతటితోను పనిపూర్తిగాక పరబ్రహ్మము తనలో నుండియే శూద్రులను సృష్టించెను. పుషాను అని శూద్రునకు పేరు. అందరిని పోషించుభూమి (ధరిత్ర) పుషాను అయి యున్నది. పుషానులనగ అందరిని పోషించువారని అర్థము.

ఈ విధముగా పరబ్రహ్మయే బ్రాహ్మణ, క్షత్రియ, వైశ్య, శూద్రులను నాలుగువర్ణము లాయెను. ఇదియు చాలక పరబ్రహ్మము నోర్వోత్కృష్టమైన దగు ధర్మమును సృష్టించెను. ధర్మమువల్ల ప్రజలనుపాలించుచు క్షత్రియుడనబడుచున్నాడు. ధర్మముకన్న ఎక్కువదైన దేమియులేదు. ధర్మముద్వారా బలహీనుడు బలవంతుని జయించగలడు. ధర్మమే సత్యము.

బృహచారణ్యక. అ 1. బ్రా 4. మంత్రములు 11 ఋషి 15 వరకు.

ఇంకపలన వృత్తి విభజనకై బృహదారణ్యక ఉపనిషత్తు నూటికి చాతుర్వర్ణము లేర్పడెనని తెలియగలదు. అన్నియు పరబ్రహ్మముయొక్క భాగమగునకు, ఎక్కువ తక్కువ భావములు బొత్తుగ లేకుండెను. వేదము చదువుటకేగార యితరులకు వేదమును చెప్పుటకును బ్రహ్మచర్యాశ్రమ శిక్షావిధానమును పొందుటకును బ్రాహ్మణ క్షత్రియ వైశ్యులతోపాటు శూద్రులకు కూడ సమాన అధికార ముండెనని వైన వ పాఠము నెఱు మంత్రము క్రింద వ్రాసిన ఋషాలో చూపి యుంటిమి. చాతుర్వర్ణములు గుణకర్మలవల్లనే ఏర్పడినవి కాని పుట్టుకవల్ల కావని, తదువాత చాలకాలమునకు వచ్చిన భగవద్దీ తలో కూడ చెప్పబడి యున్నది. "జాతి (పుట్టుక) మాత్రం బున పురుషునికి వర్ణంబు నిర్దేశింపంబనిలేదు. శమ దమాది వర్ణలక్షణ వ్యవహారంబుల గనవలెను" అని శ్రీమద్భాగవత నస్తమస్కంధములో నారదుడు ధర్మరాజునకు చెప్పినటుల గలదు. కాని అటుపిమ్మట గతించిన వేలసంవత్సరములలో అప్పటి సాంఘిక, ఆర్థిక, వృత్తి కట్టుబొట్లు శిథిలములై పోయినవి. పరదేశములనుండి పారిశ్రామిక పదుకులు దిగి అన్ని స్వదేశ వృత్తులను నశింపజేసిన కాలములో వ వృత్తి వల్లను కడుపునిండ భోజనము దొరుకుటలేదు. పర్ణవివక్షత కేవలము పుట్టుకను బట్టి నంచుకొన బడుచున్నది. ఎక్కువ తక్కువల భావము, అహంకారములు పెరిగినవి. స్త్రీలు శూద్రులు వేదము చదువకూడ దన్నారు. కానిద్విజులలోకూడ నెవరును చదువుట లేదు. వేదము చదవని ద్విజులు శూద్రు లగుదురనిమనుస్మృతిలో వ్రాయబడినది. గావున అందరును శూద్రులేయినారు.

కాని పుట్టుకవల్ల మాత్రము ద్విజులు ఏక్కువవారమని అనుకొనుచున్నాడు. ఇది అక్రమము. వర్ణవ్యవస్థలో అరాజకము కలిగినది. ఇంతేగాక వర్ణములు అనేక విధములుగవందలకు వందలుగ చీలినవి. దేశమునకెట్టి లాభముకలుగ చేయకపోగ మిగుల అరివ్వుదాయకములుగ నున్నవి. వీటిని తిని ఐక్యపరచి గుణకర్మ విభాగమునుబట్టి మరల చాతుర్వర్ణములుగ సంఘమును విభజించుట దుస్సాధ్యమైనపని. మన దేశములో వర్ణములను నమ్మని సూతన మతములు, సంస్కరణ మతములు అనేకము వచ్చినవి. మనమందరము మానవసమానత్వమును, ప్రజాపాలనను రాజకీయముగను ఆర్థికముగను కోరుచున్నాము. వంశపారంపర్యముగ ఒకే వృత్తిని అవలంబించవలెనని ఎవరిని నిర్బంధించజాలము. నవీన ప్రపంచ పరిస్థితులలో వృత్తులయొక్క ఆర్థిక విలువలు పాతకాలమునుండి నేడు పూర్తిగా మారినవి. కావున వర్ణవివక్షతను వెంటనే పూర్తిగా దీసివేయుటకంటె మార్కాంత రములేదు. వర్ణభేదములు పోయినంత మాత్రమున ఆశ్రమములు పోగూడదు. వర్ణములు కేవలము సాంఘికమైనవి. వృత్తులకు సంబంధించినవి. ఆశ్రమములటుల గాక ఆధ్యాత్మిక జీవనమునకు సంబంధించి శాశ్వతమగు విలువగలవి. సర్వవర్ణములవారును ఆశ్రమధర్మములను అనుష్ఠించుటవలన చాల లాభము కలుగగలను. వాటిని నిలువబెట్టుట చాల అవసరము. సర్వవర్ణముల వారి ధర్మముల శ్రీమహాభాగవతము సప్తమస్కంధములో చెప్పబడిన కానిని పై రి పాఠము నెఱియ మంత్రము త్రిందవ్రాసిన షరాలో మదహరించితిమి. వాటిని అంకరును శ్రద్ధగా అనుష్ఠించుట ముఖ్యమైయున్నది.

“మానవుడు తన సహజ స్వభామును, తన ప్రకృతిని అనగా తనబాతని కార్యరూపమున కనవచ్చుటకే, వ్రథమును జాతి పుట్టెను. ఆ విధమున కొన్నివేల సంవత్సరము లుండెను. నవీన గ్రంథములలో కూడ జాతులమధ్య భోజన ప్రతిభోజనములు నిషేధింప బడలేదు. ప్రాతగ్రంథములలో వేటిలో గూడ అంతర్జాతీయ వివాహములు నిషేధింపబడి యుండలేదు. వర్ణవ్యవస్థ చాలగ నువయోగపడినది. కాని ప్రస్తుతపు కుల భేదములు నిజమైన వర్ణవ్యవస్థకావు. నిజమైన వర్ణవ్యవస్థ పోయి ఉత్తమకులములు, తక్కువ కులములు అని అహంకార పూరితమైన భేదములు కలుగుటవలన భరతవర్షము వతనమై నది. ఈ కులభేదములను కొట్టివేయఁడు. పూర్వపు జాతియొక్క వద్దతిని అనగా వ్యక్తులయొక్క సహజమైన వ్యక్తిత్వమును పునరుద్ధరించును” అని శ్రీ వివేకానందస్వామివారు భరతవర్షములో పనిచేయు మార్గము, అను ఉపన్యాసములో (A plan of Work for India) చెప్పి యున్నారు.

ఉపనిషత్తులు చాతుర్వర్ణములనుగూర్చి మాత్రమే స్పష్టవిగాని పంచమ వర్ణమున్నటుల నెచ్చటను చెప్పియుండదు. పిమ్మట అనేక శతాబ్దములకు హిందు దేశములో పంచమ వర్ణమునునది యేర్పడి వారిని అంటరానివారిగా నెంచి మూఠముగానుంచు చెను ఆచారము నేర్పడినది. అంటరాని తనమును పోగొట్టవలెనని బుద్ధభగవానుడును శ్రీ రామానుజులవారును ప్రయత్నము చేసియుండిరి. శ్రీ స్వామిదయానంద సరస్వతి, శ్రీ రాజారామమోహనరాయలు కూడ ప్రయత్నించిరి. శ్రీ వివేకానందస్వామివారు అన్వేష్యతాపిశాచ

మును బహులు కఠినముగా ఖండించియున్నారు. మహాత్మాగాంధీ అస్పృశ్యతను మాపుమాపుటకు సర్వప్రయత్నములను చేయుచున్నారు. ఆయన వలహాపైన నితర భారతీయనాయకులు కూడ తమ రాజకీయ కార్యక్రమములో అస్పృశ్యతా నివారణము నొక భాగముగ చేర్చుకొనియున్నారు. ఈ దురాచారము అతిత్వరితముగనే హిందూ దేశమునుండి పూర్తిగ తొలగిపోగల సూచనలు కన్పట్టుచున్నవి. దానిని తక్షణము మాపుమాపుట ప్రతిభారతీయుని కర్తవ్యమై యున్నది.

“మన ప్రార్థనలలో ప్రతిదినము భగవంతుడు మన అందరియొక్క తండ్రియని అంగీకరించు మన జీవితముయొక్క ప్రవర్తనములో ప్రతి మానవుని మన సోదరుడుగ భావించనిచో నేమిలాభము? భరతవర్ష మా! నీవ్యక్తిత్వమును కోల్పోయి ఇతరులను నీచముగా అనుకరించుట వలనను ఇతరుల మీద ఆధారపడుట వలనను, మరల నాగరికతయొక్కయు గొప్పదనము యొక్కయు ఉన్నతమైన శిఖరములను ఎక్కలేవు. ఓభారతీయుడా! నీ స్త్రీత్వముయొక్క ఆదర్శములు నీతా సావిత్రి దమయంతులై యున్నారని మరువకుము. నీవు ప్రాజనేయు భగవంతుడు అష్టశ్లోకము లుండియు వాటిని తిని త్యజించి బూడిద వ్రాసికొనిన త్యాగులలో శిల్ల త్యాగియు ఉమానాథుడునగు పరమశివుడని మరచిపోకుము. వివాహము, నీధనము, నీ ప్రాణము, నీయొక్క యింద్రియశోలత్వమును తృప్తిపరచుట కొరకును నీ స్వంతసుఖము గొరకును కాదని మరచిపోకుము. పరమాత్మయొక్క యజ్ఞవాటికయందు ఒక సమిథిగా త్యాగము చేయుటకే నీవు

పుట్టినావని మరచిపోకుము. తేకువ జాతులని యెంచబడు వారు, అజ్ఞానులైనవారు, పేదవారు, నిరక్షరకుత్సులు, చెప్పులు కుట్టువారు, పాకీవారు, నీయొక్క రక్తములో రక్తము, నీమాంసములో మాంసము, నీకు సోదరులని మరచిపోకుము. ధీరుడా! ధైర్యము నవలంబింపుము. నీవు భారతీయుడవని గర్వపడుము. నేను భారతీయుడను, ప్రతి భారతీయుడు నా సోదరుడు అని గర్వముతో ప్రకటించుము. అజ్ఞానుడైన భారతీయుడు, పేదవాడైన భారతీయుడు, చింపిరిగుడ్డలలో నున్న భారతీయుడు, బ్రాహ్మణ భారతీయుడు, పంచముడగు భారతీయుడు నా సోదరుడు అని చెప్పుము" అని శ్రీ స్వామి వివేకానందులవారు (Modern India) నవీన భరత వర్షమును వ్యాసములో నుద్బోధన చేసియున్నారు. హిందువులు మునల్మానులు క్రైస్తవులు పారసీలు సిక్కులు అందరును నా సోదరులని చెప్పుము.

శ్రీ తత్సత్.

